

Abilene

Greenhorns

- G H C G**
1. Abilene, Abilene, teď už jen o tobě sním,
A D G C G
ten věčnej sen mě táhne jen k Abilene, tam k Abilene.
2. Už dávno nejsem mladíkem, a tak se vracím s prosíkem
tím vandráckým taxíkem, jó, k Abilene, jó, k Abilene.
3. Abilene, Abilene, tam vedou koleje, tam táhne dým,
když se s jarem navracím k Abilene, k Abilene.
- 4.=1.
5. Abilene, Abilene, pražce všech tratí znaj' můj stín,
ten stín jde krokem pomalým k Abilene, k Abilene.
- 6.=1.
- 7.=1.

Adresát neznámý (From Me To You)

Karel Gott – Beatles

- C Ami C G**
1. Zvonek samotu protíná, sbohem napjaté čekání
F7 Ami C G7 C Ami
a vím, že teď jdu si pro odpověď od ní, ó já, od ní.
2. Psaní padá mi do klína, vraťte adresát neznámý
a mám tu zpět kaňku i těch pár vět, pod ní, ó já, pod ní.
- Gmi7 C7 F**
R. Zachytím se v pádu kliky a dveře zavírám,
D7 G G+
ze tří slůvek jsou tři díky a tak ti za ně díky.
3. Ticho samotu protíná, vše je tedy už za námi
a rád bych teď čekal na odpověď sto dní, ó já, sto dní.
- *: Od ní, sto dní,
a mám tu zpět kaňku i těch pár vět, pod ní, ó já, pod ní.
- R. ...
4. = 3.
- G#+ C Ami**
Od ní, sto dní,
lala-lá-lalalálálá.

Alenka v říši divů

Karel Zich

- G**
1. Telegram s adresou svět,
C **D7** **G** **D**
píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce.
G
Kdopak ví kam jej zítra pošta doručí
C
a kolik náhod mu poručí
D7 **G** **D7**
chtěl bych jen vidět zář očí, které budou je číst.
- G**
R. Šel bych cestou prašnou co nikdo nezměří,
C
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,
D7 **G** **D7**
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.
G
I když dá mi košem až řádky bude číst,
C
já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,
D7 **G** **D7**
bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.
2. Já nechal všechna okna dokořán
a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde toto poselství mé.
R.
3. Odmítli můj telegram
a řekli poslat jej není kam - adresa schází.
A celý den přemítám o dívce neznámé,
proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde poselství.
R.
+ bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

Ananas z Caracasu

E. Martinová, K. Duda - E.Halletz / K.Duda

- A** **A#dim** **Hmi**
1) Tam, kde je Caracas muž jménem Pedro žil.
E **E7** **A**
Prodával ananas - ananas
A#dim **Hmi**
Již v ranním úsvitu oslíka zapřahal.
E **E7** **A**
A dal se do křiku: ananas.
- A** **E7** **A**
/: Olé olé, kupte si zas, olé olé, můj ananas :/
- 2) A když se oženil tu poznal Caracas.
I jeho ženy hlas: ananas.
Už v ranním úsvitu, když osla zapřahal.
Dali se do křiku: ananas.
Olé...
- 3) Když přišly dětičky, byl slyšet jejich hlas.
Skoro den celičký: ananas.
Hned v ranním úsvitu, oslíka zapřáhli.
Dali se do křiku: ananas.

Anglická sobota

Standa Bílý

F **C7**
My jsme parta veselá, jezdíme rádi ven.
F7
Pro nás anglická sobota je náš dávný sen.
Bb
Chtěli bychom volna víc
F
a celému světu říct,
C7 **F**
že když jedem do přírody, zpíváme od plíc.

F
Ref. My jezdíme do přírody
C7 **F**
a tam u vody stavíme stan.
Někde v mlází, co nám schází,
C7 **F** **F7**
nás nikdo nerozhází, když hoří plán.
Bb **F**
Zapomenem na robotu.
G **C7**
Chcem jen anglickou sobotu (za lopotu).
F
Vždyť ti páni z plánování
C7 **F**
už zapomněli na ni!

Český rozhlas uspořádal tramskou relaci.
Z té relace mělo mnoho lidí legraci.
A ti co tam mluvili, nikdy trampy nebyli.
Bez těch řečí by se asi neuživili.

Ref. ...

Některý pan ministr jezdí rád na ryby.
A o slušném trampingu má vážné pochyby.
Jestliže však hledá klid,
měl by mezi nás přijít.
Pak by poznal, že jsme mladí
a že chceme žít.

Ref. ...

Musíme si přiznat, že mezi námi jsou
trampové, jenž doufám po meči vymřou.
Jejich úvodní role začíná: "Vole! Vole!"
Končí v šenku, v hrsti sklenku,
karty na stole.

ref. ...

Zapomenem na robotu.
Chcem jen anglickou sobotu (za lopotu).
A ti páni z plánování
už zapomněli na ni!

Ani tak nehoří

Miloš Štědroň / Milan Uhde (Balada pro banditu)

- G** **C** **D**
1. Ani tak nehoří svíčka farářovi,
D7 **G** **C** **D** **G**
/: jako se bělají mojí milé nohy :/
2. Ani tak nevoní kořalička sladká,
/: jako mně vonějí mojí milé jabka :/
3. Ani tak nebolí rána do srdéčka,
/: jako mě bolela milé zahrádečka :/

Arizona

(Limonádový Joe)

- D**
1. Arizona, Arizona
G **D**
to je pravých mužů zóna,
A7
karty šustí, kulky bzučí,
D
krávy cituplně bučí.
G **D**
Cítím se v té pohodě
G **A7** **D**
jako ryba ve vodě.
2. Arizonských mužů plémě
k ženám chová se tak jemně.
Gentlemaní ranou pěstí
hrubiánů mravy pěstí.
Ve znamení pokroku
střílí rovnou od boku

.... Pif, paf

Ascalona

Eman Prkno Sally

- C** **Emi** **F** **C** **G** **C**
1. Táborák zvolna zhasíná, osada už jde spát,
F **C** **D7** **G**
kytara tiše doznívá, do duše padá chlad,
C **Emi** **F** **C** **G** **C**
staříčkový šerif už líně ruku po láhvi vztáh',
F **C** **D7** **G**
pistole chová na klíně, brouká si v temnotách.
- G** **C** **C7** **F**
R: Když jsem byl mlád, bývala Ascalona
Fmi **C** **G** **C**
nejhezčí osadou, kterou jsem znal,
G **C** **C7** **F**
jak častokrát hýřila Ascalona
Fmi **C** **G** **C**
divokou náladou, již Bůh nám přál,
C7 **F** **C**
však slávě pistolí už zvolna dozvání
C7 **F** **D7** **G**
a lesem nehlučí to vlčí volání,
C **C7** **F**
já půjdu spát, však vlajka Ascalony
Fmi **C** **G** **C**
musí nad mým hrobem navěky vlát.
2. Vyschly už láhve na stole, pohasl ohňů žár,
šerif své těžké pistole pověsil na stožár,
na vlajku smutně se dívá, kytaru pohladí
a jeho hlava šedivá vzpomíná na mládí.
- R: ...

Árie měsíce

Matuška - Šlitr / Suchý

C **G7**
Plavu si, ani nevím jak, vždyť nemám prsa, nemám znak,
C Ami Dmi
mám jen hlavu plnou ideálů.
G7 C **G7**
A mám rád vodu zelenou a pletu si ji s ozvěnou,
C C7
narážejí obě na stejnou skálu.

F **C** **G7** **C** **G7** **C** **G7** **C** **C7**
Mám vodu rád, a proto si na její chlad tu zvykám.
F **C** **G7** **C** **D7** **G7**
Hraju si s kapry i s lososy a tykám štikám.

C **G7**
Řekni, štiko modrošedá, proč voda mi pokoj nedá
C
a proč mě láká a proč mě láká?
G7 **C** **G7**
Proč šťasten jsem když do ucha mi chladná voda šplouchá
C **G7** **C**
a cáká a cáká a cáká a cáká.

Až mě andělé

Petr Spálený / Josef Fousek

A **Hmi**
1. Až mě andělé zavolají k sobě,
E **A**
nechci mít na pohřbu šumaře,
Hmi
dám přednost před smutečným maršem
E **A**
bluesové smutné kytáře,
C# **F#mi**
předem už prosím pozůstalé lidi:
C# **F#mi**
nechte doma sváteční černý šat,
A **Hmi**
v džínách si sedněte u mě,
E **A**
ať můžu s vámi zazpívat.

2. Že se obávám té neznámé pouti,
chápejte: umřu poprvé,
na světě nechávám svou touhu a lásku,
má duše bude bez krve,
až ze hřbitova půjdete někam pít,
dejte si za mě taky skleničku,
jenom své ženě chtěl bych říct:
zůstaň pak se mnou chvíličku.

A **Hmi** **E** **A**
R: Koukám se do ulic, slzy mi lezou do očí,
Hmi **E** **A**
můj život končí ve hvězdách, lidi se dole plahočí,
F#mi **E** **D A/C#**
měl jsem rád život bláznivej, já neměl srdce z kamene,
E
sem-tam si někdo vzpomene.

3.=1.

Až se má loď zpátky vrátí

Matuška – Bob Dylan / Ivo Fischer

D **F#mi** **G** **D**
Nikde déšť, nikde mrak, voda šplouchá jen tak,
F#mi **G** **D**
slanej vítr mou loď žene sám.
F#mi **G** **D**
Pryč je zlej uragán, modro mám ze všech stran,
A **D**
když se zpátky vracím tam k nám.
F#mi **G**
Písek v zátoce bude ze zlata,
F#mi **G** **D**
na něm děvčata se budou smát,
F#mi **G**
zkrátka velkéj sběh, lidí plnej břeh,
D **G** **D** **A** **G** **D**
až se má loď zpátky vr á tí.

Ryb už mám plnou síť a tak nám, slunce, sviť
na tu pouť, kterou já dobře znám,
kde mě racek chechtavý vždycky křídlem pozdraví,
když se zpátky vracím tam k nám.
Každej námořník mi to dosvědčí,
chlapu nesvědčí bejt dlouho sám,
s tebou, láske má, budu v bezpečí,
až se má loď zpátky vrátí.

Ještě pár mořskejch mil, už se cíl přiblížil,
kde se dá zahnat žízeň jako trám,
krčma plechem pobitá, ta mě první přivítá,
když se zpátky vracím tam k nám.
Hlava na hlavě v družné zábavě
bude na trávě pod okny stát,
aby každej zhlíd ten můj apetit,
až se má loď zpátky vrátí.

Tam, kde sad vrhá stín, hlavu dám na tvůj klín,
co ty víš, jak jsem rád, že tě mám,
na tvá ústa, na tvou pleť myslím pořád, nejvíc teď,
když se zpátky vracím tam k vám.
Každej námořník mi to dosvědčí,
chlapu nesvědčí bejt dlouho sám,
spolu, láske má, budu v bezpečí,
až se má loď zpátky vrátí.

Až ztichnou bílé skály

Settleři, Eva Olmerová – František Korda / Jenda Korda

- Gmi** **Cmi** **Gmi**
1. Děvčátko, vím, že dnes je loučením,
D7 **Gmi**
do ráje krás už soumrak padá.
Cmi
Zklamán a sám v osady klín se vrátím,
Gmi **D** **D7** **G**
dám v zapomnění snění večerům stříbrným.
- G** **D#7** **G** **D7** **G**
R. Až ztichnou bílé skály nad velkou peřejí den zhasne tmou.
G **D#7** **G** **D7** **G**
Tam, kde jsme spolu stáli, tam srdce zaletí se vzpomínkou.
C **G** **A7** **D7**
Snad pro sny spálené oči se zarosí, o štěstí vzdálené si zaprosí.
G **D#7** **G** **D7** **G** **C** **G**
Až ztichnou bílé skály, ty budeš někde v dáli už dávno spát.
2. Nesmíme znát, co život nám chtěl dát,
nesmíme mít, co duše pojí.
Snad zůstanou nám v srdci místa bílá,
tu duši chudou budou v osadě stále hrát.
- R. ...

Babetta

Šlitr / Suchý

C **G7**
Malá Babetta šla do světa a krk za to dám,
že ta Babetta je popleta, vždyť já zůstal sám.
C7 **F**
Ona asi netuší, že mně sólo nesluší
D7
a že bez ní se tu hloupě pletu,
G7
chyťte tu Babettu, ať je tu se mnou.
C **G7**
Babetta šla do světa, já říkám: "Tak ať!"
Dmi7 **G7** **E7**
Jseš plnoletá, běž do světa a pak se zpátky vrať
F **Fmi** **C** **Cdim**
Denně až se začne stmívat budu vzpomínat a zpívat,
C **A7** **D7** **G7**
jak ta Babetta šla do světa a jak mám tu Babettu rád.

C **D7**
Babetta až se zpátky vrátí, pozná, že chybila
F **F#dim** **C** **Gmi** **A7** **D7** **G7** **C**
a bude chtít mně vyplnit co kdysi slíbila.

Cdim **Dmi7** **G7** **C** **Cdim** **Dmi7** **G7**

C **G7**
Malá Babetta šla do světa a já doma bled,
ale ještě je tu naděje, že až pozná svět
C7 **F**
přijde na to, že je čas domů zpět se vrátit zas,
D7
v duchu vidím, jak volá taxi,
G7
kde je ta Babetta, že se tak loudá.
C **G7**
Znám tuhletu Babettu a krk za to dám,
Dmi7 **G7** **E7**
že se do léta ta Babetta zas ráda vrátí k nám.
F **Fmi** **C** **Cdim**
Denně až se začne stmívat budu vzpomínat a zpívat
C **A7** **D7** **G7**
jak ta Babetta šla do světa a jak mám tu Babettu rád.

C **D7**
Babetta až se zpátky vrátí, pozná, že chybila
F **F#dim** **C** **Gmi** **A7** **D7** **G7** **C**
a bude chtít mně vyplnit co kdysi slíbila.

Cdim **Dmi7** **G7** **C** **Cdim** **Dmi7** **G7**

C **G7**
Malá Babetta šla do světa a tak jsem tu sám.
Mě tu nechala jak spěchala a já nevím, kam.
C7 **F**
Koupil jsem si v kiosku prvotřídní rákosku
D7
a mě ty Bože baví to, že
G7
neví ta Babetta, že bude bita.
C **G7**
Babetta šla do světa a vrátí se zpět
Dmi7 **G7** **E7**
možná za sedm, možná za osm nebo za padesát let.
F **Fmi** **C** **Cdim**
Já však čekat budu stále a zpívat si budu dále,
C **A7** **D7** **G7**
jak ta Babetta šla do světa a že zpátky vrátí se hned.

C **D7**
Babetta až se zpátky vrátí, pozná, že chybila
F **F#dim** **C** **Gmi** **A7** **D7** **G7** **C**
a bude chtít mně vyplnit co kdysi slíbila.
A7 **D7** **G7** **C**
cha cha cha cha - co kdysi slíbila

Babička Mary

Jaroslav Ježek / Voskovec a Werich

Ami
1. Štěchovická laguna když dřímá
v zadumaném stínu Kordylér,
Dmi Ami
pirát zkrvavenou šerpu ždímá,
H7 E
šerif si láduje revolver.
Ami
Pikovická rýžoviště zlata
čeří se v příboji Sázavy,
Dmi Ami
ale za to krčmářova chata
Dmi E7 Ami
křepčí rykem chlapské zábavy.

G7 C
Když tu náhle, co se děje,
G7 C
divný šelest houštím spěje,
G7 C
plch, skunk, vše utíká
F F#dim E
po stráni od Medníka.

Ami
Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou,
pirát zděšen tvář si zakryje,
D Ami
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:
H7 E G7
'Blíží se k nám postrach prerie.'

C D7 G7
R. Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem,
C
nad hlavou točí lasem.
D7
Stoletá Mary, babička Mary,
G7 C E7
ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí
a babička vchází do dveří,
'Pintu ginu, lumpové prokletí!'
bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změní v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

R. Mary, babička Mary, pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary,
jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dni zabila,
volební agitace.

R. Mary, bojovná Mary, už neseďává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary,
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Babičko, nauč mě charleston

Edita Štaubertová - L. Poděšť / L. Bínovský

F Babičko, vid' že mi splníš přání,
C
natoč svůj staříčkový gramofon.
F
Zanech teď na chvílku štrykování,
C
řekni mi, jak se tančí charleston.
F

B Představ si, bábi, jak holky budou kulit oči
F
C až jim zítra povím, jak se to tancuje.
B Už to vidím, jak se kluci okolo mě točí,
F o jé.
C

F Babičko, prosím tě nech ten svetr,
C
do vánoc času dost, proč ten shon.
F
C Já ti ho upletu zítra metr
a co chceš budu večerět
a po sobě uklízet a ve všem tě poslechnu a hned
rec: no čestně, babi
B jen mě nauč charleston.
F **C**

Báječná ženská

Michal Tučný - Willie Nelson, Waylon Jennings / Zdeněk Rytíř

- C** 1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
G já jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
F nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
G vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.
C
- R:** Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
G tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
F celý den jen tak sedí a popíjejí Chateaufort du Pape,
G když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.
C
2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.
- R:** ...
3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
zní to jak pohádka z oříšků královny Máby,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.
- R:** ...
- R:** ...

Barborka

Matuška - Bedřich Nikodém / Jaromír Hořec

A
Barborko, Barborko otevři okno
D **A**
dneska je hezký den
E
na okno ti zaťukalo ráno
A **D** **A**
tak honem podívej se ven.

Všichni tví ctitelé tam pod tím oknem
teď právě mají sjezd.
Každý z nich se připravuje dávno
o velké lásce řeč pronést.

D **A**
R: Nevědí, že srdce máš už zadané
D **(H)** **E**
a že právě proto každému odpovíš ne.

Barborko řekni všem, že se tvůj úsměv
jen na mě usmívá.
Ve dne, v noci, večer, ba i ráno
A **D** **E** **A**
Jsi pro mě ty a jenom ty, Barborko ty jediná.

R: Nevědí ...

Barborko, Barborko otevři okno
dneska je hezký den
na okno ti zaťukalo ráno
tak honem podívej se ven.

R: Nevědí ...

Barborko, Barborko otevři okno
dneska je hezký den.
|: Na okno Ti zaťukalo ráno
tak honem podívej se ven. :| 3x

Battledress

Greenhorns

- E** **G#mi**
1. Zapnu vzpomínkovou frézu romantiky battledressů
A **E**
a najednou je mi šestnáct let,
G#mi
když jsem byl do čundrů janek, dřív, než zpíval Wabi Daněk,
A **E**
když jsem poznal celtovanej svět.
2. Strašně jsem chtěl, než zestárnu, battledress mít i usárnu,
a pak jsem stál na nádraží i já,
zabalený saky-paky, na sobě tu bundu khaki
s domovenkou Czechoslovakia.

E **G#mi** **E7** **A**
R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
E **H7** **E**
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
G#mi **E7** **A**
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
E **H7** **E**
už se k lesům snáší Valčík, Švarc a Opálka.

3. Horečně se potí záda a ruka už stengun skládá,
mercedes se blíží od Břežan,
pak ožehne výbuch zdola pyšný profil protektora,
s kletbou Gabčík odhazuje zbraň.

R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
už se k lesům snáší Gabčík, Kubiš, Opálka.

4. Půl čtvrté a potom celá, motory zní u kostela,
v kterém sedm stínů tají dech,
už se vojsko staví do řad, Jidášové žijí pořád,
a už salvy duní na schodech.

R: Silver A, Silver B, holky krásněj', válka-neválka,
vzpomínám na ta jména - Bublík, Hrubý, Opálka,
Silver A, Silver B, smrták roztočil už osudí,
it's a long way to Tipperary, kov na spánku zastudí.

Rec: Antropoid ...
Out Distance ...
Tin ...
Bioscop ...
Percentage ...
Zinc ...
Antimony ...

R: Silver A, Silver B, ozvěny stengunů doráží,
Resslovkou kráčím dolů ke smíchovskému nádraží ...

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
A D E A
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R: Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny ...

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R: Tak kopni do tý bedny ...

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvoztane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

Bessie

Jarka Motl

- D** **E**
1. Než se dívko spolu rozejdeme, nač si máme lhát,
A7 **E** **A7**
možná, že se víc už nesejdeme, pozdě budeš lkát.
D **E**
Pohlédni, tam za těmi horami nechci býti sám,
D **Dmi**
řekni slovíčko jen, dřív, než krásný náš sen
E **A7** **A7+**
zůstane vzpomínkám.
- D**
R. V dáli, tam kdesi za těmi lesy,
E
v dáli, u řeky kout najdeme si,
A7
až poplujem spolu peřejemi,
D **E** **A7**
snad tvé srdce lásku dopřeje mi.
D
V dáli, tam kdesi za těmi lesy,
E
v dáli, má krásná jediná Bessie,
D **H7**
než se vznítí jitro zlaté,
E **A7** **D**
chci ti svou lásku dát.
2. Přijdu dřív, než sluníčko zapadne, polibek si vzít,
snad tě, dívko, konečně napadne, máš-li se mnou jít.
Pohlédni, tam za těmi horami celý svět je náš,
tam ti lásku svou dám, kdybych odešel sám, zpátky mě zavoláš.
- R. ...

Bílý kůň

Marie Rottrová

- A** **D** **E7** **A** **D** **E7** **A**
1. Kůň bílý pádí vlaků vstříc.
C#mi **H7** **E**
Já nastavuji větru líc.
D **E** **F#mi**
Tvůj kůň se žene blíž a blíž.
D **A** **E7** **A** **D** **H** **E7**
Jen chvíli už mě uvidíš.
2. Zas na rtech cítím slaný žár.
I chuť tvé touhy, vzdechů pár.
A známá vůně zavane
sem, skrze vlasy zcuchané.
3. To loňské léto, moře, jas.
A modré světlo zpod tvých řas.
Tvé ruce láskou zjemnělé
mě pořád pálí po těle.
4. Když oheň zhasne zbývá dým.
A racek s křídlem zlomeným.
Co loď tvou dlouho provázal.
A křičel, když jsi odcházel.
5. Kůň bílý cval svůj otáčí.
Však stovkám koní nestačí.
To přece kdekdo z města ví.
Že tenhle vlak tu nestaví.
6. Tak odpusť mi můj telegram.
Zas ty teď budeš víc než sám.
V tvé hlavě vzňal se plamínek
sletoval drát vzpomínek.
7. Kůň bílý mizí v stopách mých.
Jak letní víno, letní hřích.
Snad váháš nad tím - co já vím.
Že srdcem tvým jen projíždím.

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič – Pavel Dydovič / František Řebíček

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírání zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílejší pláště a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R: ...

Blizzard

Greenhorns – J. Grossmann / H. Howard

1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]

2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]

3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčný chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probívám, z láhve brandy popívám,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]

4. V dálce světla zaplály, to mé oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]

5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hrát,
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns / Leon Payne

Ami
1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami Dmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami A
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A E7
R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 A Ami
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R: ...

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R: ...

Blues folsomské věznice

Greenhorns / Johnny Cash

G
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C G
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
D7 G
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vliťnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznicí zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Blues na cestu poslední

Jiří Suchý

1. [: ČerneEj nebožtíku, máš to ale kliku,
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán, :]
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.
E7
H7 A7 E
2. [: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká, :]
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
3. [: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám, :]
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
4. [: Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevšední, :]
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Blues pro tebe

Jiří Suchý

- 1) V posledCní době jdu do sebe, zpívám o sobě blues pro tebe
čas, jak řeky příval plyne, co jsem včera zpíval jiné
zpívám dneska jen a jen pro tebe.
C C7 F Fmi
C Dmi7 G7 C G7
- 2) Všechno jsem opustil pro tebe, snad zapomenu příští den na tebe
|: Jestli se mi to povede, tak žádná víc už nesvede
abych pro ni dělal to, co pro tebe :|
- 3) Všechno jsem opustil pro tebe, pro nic víc jsem nežil, než pro tebe
|: Co si teďka počít mám, když jsem tady zůstal sám,
když jsem tady zůstal bez tebe :|
- 4) Někdy jsem zlostí už bez sebe, chci, aby hrom uhodil do tebe,
|: a deset minut nato hned já беру svoji kletbu zpět,
já беру svoji kletbu zpátky na sebe :|
- 5) Zpívám blues jen a jen pro tebe snad zapomenu příští den na tebe
|: Jestli se mi to povede, tak žádná už mě nesvede,
abych pro ni dělal to, co pro tebe :|

Boty proti lásce

Yvonne Přenosilová - Lee Hazlewood / Eduard Krečmar

F7

1. Zas mi říkal, že má něco pro mě,
a to něco, že prý láska je.

Bb7

Já však nechci žádnou lásku v domě,

F7

přináší jen žal a výdaje.

Ab

F

Ab

F

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

Ab

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem v chod!

Boty z kůže toulavejch psů

Zdeněk Rytíř

1. Tenkrát končila válka, když spatřil jsem svět,
já sotva nohama plet, když mně byl jeden rok.
Jenže nebyla kůže, táta ušil mi pár bot
z kůže toulavejch psů a řek, v nich budeš mít pevněj krok.

R. Tak fidlej a hraj jen pro ty, co maj
hlavu v oblacích a plnou snů,
tak fidlej a hraj jen pro ty, co maj
boty z kůže toulavejch psů.

2. Já zůstal jsem stejnej, jak bejval jsem dřív,
to jen čas na mě kýv v proudu dní, jak se zdá.
Mám pořád svý první banjo, co jeden tulák mi dal,
já s ním pod hlavou spal a dodnes stejnej zvuk má.

R. ...

Bum, bum, bum

Karel Gott

Dám dělovou ránu, bum, bum, bum, bum,
a rozbiju bránu, můj bude váš dům.
V něm budu tě hýčkat, hej, hej, hej, hej,
a svážu ti strýčka vím, že by na mě byl zlej,
hmm, byl by zlej.

Já dělo už táhnu, bum, bum, bum, bum,
a pojednom prahnu, můj bude váš dům.
Strýc bude tím sklíčen, hej, hej, hej, hej,
tak vem jeho klíče a jen mi je potichu dej,
potichu dej.

Neváhej! Začínám náboje do děla cpát.
Neváhej! Vždyť já mám ten váš dům docela rád,
docela rád.

Já dělo už táhnu, bum, bum, bum, bum,
a pojednom prahnu, můj bude váš dům.
Strýc bude tím sklíčen, hej, hej, hej, hej,
tak vem jeho klíče a jen mi je potichu dej,
potichu dej.

Buráky

K. T. O.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R: ...

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R: ...

Cesta na Island

Miki Ryvola

^C
R: Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět ^G islandskej kraj,
mý šedivý vlasy mi za pravdu ^D ^G daj'.

^G ^C
1. Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,
svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,
kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,
^D ^G
je dočista blázen, a ty se mu směj.

2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

R: ...

3. Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.

4. Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech'.

R: ...

5. Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej dábel se z voblaků smál.

6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnal divokejch krav.

R: ...

7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
to ubohejch trempířů přízraky jdou.

8. Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhej,
až zvostal jsem samotnej uprostřed skal.

R: ...

9. Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta, moc dobře to vím,
a islandskej dábel už prstem mi kejvá,
až zaleze slunce, já vodejdu s ním.

10. Ač není tu žádněj, kdo pro mě by plakal,
já jedinou radu chci nakonec dát,
kdyby vás někdo do Islandu lákal,
tak voprátku na krk a poslat ho spát.

Cesty toulavý

W. Nelson / Z. Rytíř

1. Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písni vyprávím,
že dál mě vedou mé cesty toulavý.
2. Cesty toulavý, na jednom místě stát mě nebaví,
tam, kde jsem ještě nebyl, tak se zastavím
a dál mě vedou mé cesty toulavý.
- R. Cesty toulavý, jak za starých časů
komedianti z poutí, každý z nás to ví,
že žádný cesty nejsou rovný, že se kroutí a kroutí.
3. = 1.
- R. ...
4. Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písni vyprávím,
[: že dál mě vedou mé cesty toulavý. :]

Clementine

Šlitř / Suchý

1. Byla krásná, byla milá, byla chytrá, zkrátka fajn.
Na zahrádce něco ryla, říkali jí Clementine.
2. Kolik má prej nápadníků, o tom nemá nikdo šajn.
Podávaj si u ní kliku, každej by chtěl Clementine.
3. Jednou ráno přišel jeden, napůl Ábel, napůl Kain,
napůl peklo, napůl Eden, začal svádět Clementine.
4. Tělo rovný měl jak lajna, nejrovnější ze všech lajn,
a tak vznikla láska tajná mezi ní a Clementine.
5. Když je radost, přijde smutek, zmizí vše, co bylo fajn.
Její darling od ní utek, zbyla sama Clementine.
6. Jednou přišel pozdrav z Vídně, junge Frauen, alter Wein,
jinak se mám celkem bídne, žij si blaze Clementine.
7. Do duše jí padla tíseň, tak se vrhla na kokain.
A tím končí nejen píseň, ale taky Clementine.
- (v originále se každá sloka hraje o tón výš)

Co je to láska

Petr Novák

C **F**
1. Z jiných světů přiletěl jsem k vám
C **F**
Ty jsi první, koho tady znám
Dmi **G**
Duše má je čistý list
Dmi **G**
Nevím co je nenávisť
C **F** **G**
A co je láska?

2. Často slýchám o ní písně znít
Ten ji ztratil, ten chce novou mít
Je to vůně nebo zář?
Pověz, ty přec pravdu znáš
Co je to láska?

Ami **Emi**
R. Kde se vlastně ukrývá?
F **Ami**
A kam chodí spát?
C **F** **C**
Přinesl ji déšť či vodopád?
Ami **Emi**
Když se nikdo nedívá
F **Ami**
Zkousím na zed' psát
C **F** **G**
Ta dvě slova lásky že mám rád.

3. Je to růže nebo pouhý stín?
Sám se pravdu asi nedovím
Jediná jsi, koho znám
Poste se tě proto ptám.
Co je to láska?
Co je to láska?
Co je to láska?

Co jsem měl dnes k obědu

Šlitr / Suchý

E **A7** **E** **A7**
1. Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
E **A7** **D7**
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu.
G **A7** **D7** **G** **H7**
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým,
G **A7** **D7** **G** **H7**
knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
H7 **E** **A7** **H7** **E**
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

2. Představte si ... pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.
3. Představte si ... kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.
4. Představte si ... sám jsem si za pecí zadělal telecí.
5. Představte si ... šklubanky maštěný baštil jsem jak praštěný.
6. Představte si ...
uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky,
co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, tedka všechno rozervu,
vařené bravčové, sežrali ho bačové,
žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vode dna dala tetka hodná,
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařeny.
To koukáte ...

Co na Fešáky neplatí

Fešáci – trad. / M. Bukovič

- D** **A7**
1. Ani pláč na Fešáky neplatí,
A7 **D**
ani pláč na Fešáky neplatí,
D **G** **D** **A7** **D**
ani pláč, ani pláč, ani pláč na Fešáky neplatí.
2. [: Ani stín, ani pláč na Fešáky neplatí, :]
ani stín, ani stín, ani stín na Fešáky neplatí.
(dále podobně)
3. [: Ani déšť, ani stín, ani pláč na Fešáky neplatí, :]
ani déšť, ani déšť, ani déšť na Fešáky neplatí.
4. Ani mráz, ...
5. Ani sníh, ...
6. Ani řev ...
7. Ani smích ...
8. Ani prach ...
9. Ani hrr ...
10. Ani prr ...

D **G** **D** **A7** **D**
*: Jenom já, jen já, za Fešáky vždycky zaplatím.

Čaroděj dobroděj (Jennifer Juniper)

Václav Neckář

D **A7**
Čaroděj, dobroděj má čarovnou hůl.
D **A7**
Čaroděj, dobroděj, má čarovný stůl.
D **A7**
Mávne holí, holub letí,
D **A7**
mávne dvakrát, druhý, třetí,
G **A7** **D**
úsměv dětí čaroděj má rád.
A7 **D** **A7** **D**
Čaroděj, dobrodě-ej,
A7 **D** **A7**
čaroděj, dobroděj
Čaroděj, dobroděj, pláště ze zlatých hvězd.
Čaroděj, dobroděj, přijďte přesně v šest.

Křišťálovou kouli koulí,
děti ztichnou, očka poulí,
princeznička z kapradí jde spát.
Čaroděj, dobroděj, čaroděj, dobroděj

D **G** **A7** **D**
On je můj pán a já jsem pouhý pomocník,
A **Hmi** **F#mi**
holoub ci vzlétli
G
a já tu sním o tom, že smím
A7
kouzlit sám, sto míčků mám v rukávech.

Čaroděj, dobroděj, má velkou moc,
čaroděj, dobroděj, mávne a je noc.
Vymění za krále eso,
králíci mu vejce nesou,
z vajíčka pak vylíhnu se já,
čaroděj, dobroděj, čaroděj, dobroděj.
Čaroděj, dobroděj, smíchu plný sál,
čaroděj, dobroděj, pojd', proč by ses bál.
Přináší zas lidem štěstí,

přijď si pro něj na náměstí,
každému z něj tajně kousek dá,
D **A7** **D** **A7** **D**
čaroděj, dobrodě-ej,
A7 **D** **A7** **D**
čaroděj, dobrodě-ej.
A7 **D**
Čaroděj, dobroděj.

Čekej tiše (He'll Have To Go)

Eva Olmerová – Joe & Audrey Allison / Jiří Grossmann

1. Čekej tiše až mraky měsíc rozpletou,
pak se dej na cestu známou, staletou,
Najdi si sen, kde stopy lidí nevedou,
kam mohou jen ti, kteří štěstí dát dovedou.
2. Tam mě hledej až den ráno zrůžoví,
tam je cíl a nikdo víc ti nepoví.
Svět chci ti dát, nenech mě stát tak bezradnou,
navíc hvězdy které ti svítí, teď nespádnou.
- R. Usínej a zvony zlacené zazvoní a ty to víš,
usínej a neříkej že ne, neříkej že netrefíš.
3. Usni tiše až mraky měsíc rozpletou,
pak se dej na cestu známou, staletou,
Najdi si sen, kde stopy lidí nejsou znát,
kam mohou jen ti, kteří štěstí dovedou dát.
4. = 3.

Čerešně

Hana Hegerová

Ami Dmi F E Ami
Ako mladé dievča už je to za nami
Ami Dmi F E Ami
Po stromoch som liezla s našimi chlapcami.
C G
A vždy keď na strome zlomili halúčku,
Dmi Ami G Ami
házali mi chlapci čerešne za blúžku
C G
keď boli zvedaví, čo to mám pod blúžkou
Dmi Ami G Ami
odháňala som ich zelenou halúžkou.

Ubránila som sa viac menej úspešne,
nikto nesmel siahnúť na moje čerešne.
Neverte mládencom, keď sa Vám zapáčia
vyjedia vám všetky čerešne z koláča.
Chlapci neublížia kým hľadajú zo stromu
keď zoskočia dolu, čakajte pohromu.

Keď sa na vás chlapec zadíva uprene,
ako tie čerešne budete červené.
Keď sa na vás šuhaj usmeje pod fúzky
rýchlo vyberajte čerešne zpod blúžky.
Čerešne sú zrelé a blúžka priúzka
nič vám nepomôže zelená halúžka.

Červená řeka

Helena Vondráčková

- Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
- Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevový,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
- Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
- Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
- = 1.
- = 2.
- Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Červená řeka

Greenhorns

- Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
a od ranče k ranči se najímat dám,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
potkal jsem holku vod Červený řeky.
 - Pak začlo mi trápení a spousta běd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.
 - Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.
 - Sotva mi však řekla: "Miláčku můj,"
ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.
 - Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.
- *: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
já poslal je na jednu z nejdelších cest
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Dáma při těle

Petr Spálený – Lee Hazlewood / Pavel Vrba

- C** **F** **C**
1. Sklony přes den ztlumený mi spánek rozezní
Do snů vejdou čtyři dámy štíhlý s pátou mírně obézní
Můj lokaj dámam růže hází, já dobře vím, co se má:
do vlasů dam sám po růži dám.
Já sám ty štíhlé hýčkám, jsou nesmělé,
tak lákám k hříčkám tu dámu při těle, přátelé.
- G** **F** **C**
2. Démoni jí skáčou v očích když ji noc rozpálí
a já pouštím sbírku mūr jenom pro ní z povzdálí
pak smím dát na svojí šíji dlaň baculatou.
Tu nejhezčí z dam já pro sebe mám.
Lokaj můj ty štíhlé hýčká, jsou kyselé
chci tát jak svíčka s dámou při těle, přátelé.
3. Když sám koktejly v dřezu míchá dlouhej brk kohoutí,
že potom vždycky ráno svítá, to mě moc zarmoutí
Takhle dámy šňůrou spoutat, se mnou by tu žily dál
Já namísto dam zvon budíku mám.
Ptám se: proč nejde získat sny doznělé,
chci žít a výskat s dámou při těle, přátelé.

Dáme klukovi školy

Uhlíř / Svěrák (Lotrando a Zubejda)

- F** **C** **Bb** **C** **F**
1. Dáme klukovi školy, ať to stojí cokoli,
nešetříme na chlapci, táto šahni do kapsy.
Když zná lupič písmena, stane se z něj proměna,
když zná lupič dějiny, tak je úplně jiný.
- F** **Bb** **F** **C**
R. Bude to ozdoba loupežnické bandy,
bude mít brejličky a možná i kšandy,
posune řemeslo zas o kousek dál,
bude to lotr - intelektuál.
2. Naučí se francouzsky, bude nosit licousky,
naučí se mluvnici všech i všecky pravníci.
Naučí se německy, řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plyně, může loupit v cizině.
- R. ...

Dáme si do bytu

Milan Chladil, Yveta Simonová – V. Blažek / V. Hála

C **F7**
Dáme si do bytu do bytu dáme si vázu
C **C7**
Do vázy kytici pod vázu stůl
F7 (G7) **(F7)**
Ke stolu židli, kdo židli má bydlí
C (C) **(F7 G7 C)**
Každý kdo bydlí má starostí půl,
F7 **C**
Jen jedno lůžko radši a dva kartáčky zubní
F7 **C** **G7**
Když lůžko nepostačí, tak se má milá zhubni.
Dáme si do bytu do bytu dáme si lampu
nalejeme do ní petroleje
2x škrtneš a chytí - když chytí tak svítí
a když dosvítí tak se zas doleje
Snad dvakrát, dvakrát metr a půl
aby se vešla ta židle a stůl
snad třikrát, třikrát jeden metr
aby se vešel i barometr
Až barometr klesne
zůstanem na té židli
počasí je dnes děsné
ale nám se to bydlí!
Dáme si do bytu dáme si zámek
pod zámek schováme všechno co máme
tu židli a stůl a starostí půl
tu lampu a tu trochu petroleje
co svítí když chytí a když dosvítí
a když dosvítí tak se doleje.

David a Goliáš

J. Ježek / J. Voskovec a J. Werich

C **Ami** **F G7 C** **Ami** **F G7**
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
C **A** **Dmi G7** **C H7**
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Emi **A H7** **Emi** **A H7**
Obr do pidimužika mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
G **Emi Ami D7 G** **G7**
Klidně sedme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.
C **Dmi G7 C** **Dmi G7**
Samuelova kniha nám povídá, jakna žida přišla veliká bída,
C **Ami F** **Fmi**
jak ti bídní Filištíni válku vést nebyli líní.
C **Ab7 G7 C** **Dmi G7**
Až potkali Davida. David šel do války volky, nevolky,
C **Dmi G7**
z velké dálky nesl bratrům homolky.
C **Ami**
V pochodu se cvičil v hodu,
F **Fmi** **C** **G7 C**
dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.
Ab **C** **D7**
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
G7 **E7** **Dmi7** **G7**
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.
C **Dmi G**
Když mu ale obr plivnul do očí,
C **Dmi G7**
David se otočí, prakem zatočí.
C **Ami** **F** **Fmi**
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej já měl kuráž.
C **D7 G7 C**
A jakej byl Go - li - áš.

Dej mi pár okovů

Karel Hála

1. Dej mi pár okovů a jsem jen tvůj,
neváhej, jinak stínům nežaluj,
vím, že ráno zmizím zas
jak před sluncem prchá mráz,
dej mi pár okovů a jsem jen tvůj.
2. Dej mi pár okovů a pevnou mříž,
chceš-li být jistá, že mě neztratíš,
chyť mě sítí pavouka,
než můj parník zahouká,
dej mi pár okovů a pevnou mříž.
3. Dej mi pár okovů a jsem jen tvůj,
neváhej, jinak stínům nežaluj,
pevná mříž ti zajistí,
že jsem jen tvou kořistí,
[: dej mi pár okovů a jsem jen tvůj. :]

Dělání

Uhlíř / Svěrák (Princové jsou na draka)

G C G C
G Když máš srdce zjihlé, když máš potíže
G Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Ami D G Emi
Upeč třeba chleba, postav třeba zed'
C D G Emi
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned ted'
C D G G C G C
Začni s tím hned ted'

C D G Emi
Dělání, dělání všechny smutky zahání
C D G
Dělání, dělání je lék
C D G Emi
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání
C D G
Dělání, dělání je lék

Depeše

Marta Kubišová

C G7
C **G7** **C G7**
Zdá se mi, že na každéj pád
C **Emi**
tvůj hlas je pro mě opiát,
F **D**
že zní pilnou depeší
F **Bb**
co nás naráz potěší.

Zdá se mi, div že neklečím
pojd' nebo si tě vybrečím
a přijd' dolů na náš dvůr
F **Bb** **Eb**
stůj tam jak sám Aznavour.

F **G** **C** **F/C** **F**
R: /: Stůj a zpívej mi kdo má koho rád
G **C** **F/C** **C**
já tebe jistě ty mě snad
 F/C **C** **F G C**
zpívej mi abych mohla spát. :/

E H7 **E** **G#mi** **A** **F#** **A** **D**
Tádada ...
A **D** **G** **A** **H** **E** **A/E**
Tádada .. .

Dívka toulavá

Karel Hála, Karel Gott a Jiří Kysilka – Ladislav Štáidl / Jiří Štáidl

D **A7** **D**
Dívko, dívko toulavá, tvé stopy vítr mi svál,
D **A7** **D**
dívko, dívko toulavá, půjdu však za tebou dál.
D **F#7** **Hmi** **F#7**
Dívko, dívko toulavá, kroky tvé já znám,
D **Hmi** **A7** **D**
chůze tvá je loudavá, táhne tě a nevíš kam.
D **F#7** **Hmi** **F#7**
Dívko, dívko toulavá, stopy tvé jdou číst,
D **Hmi** **A7** **D**
chůze tvá je loudavá, tvé srdce nechtěl bych nýst.
D **A7** **D**
Dívko, dívko vzdálená, půl dne a několik mil,
D **A7** **D**
dívko, dívko vzdálená, vím, že ti ubývá sil.
D **F#7** **Hmi** **F#7**
Dívko, dívko toulavá, dej mi srdce kus,
D **Hmi** **A7** **D**
dříve než přijde únava, najmu ti koně a vůz.
D **F#7** **Hmi** **F#7**
Dívko, dívko toulavá, dej mi srdce kus,
D **Hmi** **A7** **D**
dříve než přijde únava, najmu ti koně a vůz.

Divnej smích

Greenhorns / Sheb Wooley

- C**
1. Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
F
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...
- G**
R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,
F
při kterým v žilách tuhne krev,
C F C F G C F G C
divnej smích, krutej smích.
2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...
- R: ...
3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...
- R: ...
4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
- R: ...
5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...
- R: ...

Dlouhý černý závoj

Greenhorns / M. Wilkin - D. Dill

- G**
1. Tu partii neměl já s osudem hrát,
D C G
tu noc v ulicích smrtící výstřel pad'.
2. Vrah v mlze zmizel, ale já blízko byl,
když džíp policejní mě zastavil.
3. Tu partii začal já s osudem hrát,
když s jednou ženou byl jsem a lásku krad'.
4. Tím ránem mlhavým jsem od ní šel
a její muž, můj přítel, to nevěděl.
- C G C G**
R: Už čas to svál, už nech to spát,
C G C G
dlouhý černý závoj nech nad tím vlát,
C G
já nemoh' tenkrát dělat nic víc,
C D G
pravdu nesměl jsem říct.
5. U soudu pak já neměl strach,
však má tvář je tatáž, co prý měl vrah.
6. Soud řekl "vinen" a já vinen byl,
jenže něčím jiným, než mě obvinil.
7. Můj přítel nic neví už navždycky,
mý ústa zamkne křeslo elektrický.
8. A jestli se můj příběh ti nezdál snad,
tak dlouhý černý závoj nech nad ním vlát.
- R: ...

Do věží

(Noc na Karlštejně)

- G**
1. Prozrad' mi můj pane vážený
kampak vedou dveře zamčený **G7**
kudy kráčí tajně ten, **C** **Ami**
kdo je láskou popleten. **D7** **G**
2. Prozrad' mi můj pane ctihodný,
proč je tvůj hrad k lásce nevhodný
a kam skrývá vyznání,
kdo se lásce nebrání.
- D7** **G**
R. Asi do věží, asi do věží, asi do věží, asi do věží.
3. Prozrad' mi můj pane šlechtný,
kudy vedou dveře záletný
kde se schází potají,
ti co láskou roztají.
4. Já ti za to potom prozradím,
jak se struny v ženě naladí,
za to chtěl bych pouze znát,
kam se skrývá kdo má rád.
- R. ...

Dobrodružství s bohem Panem (Greensleeves)

Marta Kubišová – Irská lidová / Jiří Brabec, Miloň Čepelka

- Ami** **G**
1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
F **E**
tys' mě opustil ospalou,
Ami **G**
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
F **E** **Ami**
s píšťalou někdo sem kráčí,
C **G**
hrá náramně krásně a na mě
F **E**
tíha podivná doléhá,
C **G**
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
F **E** **Ami**
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno, raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já ted' nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

Dominiku

Judita Čeřovská

R: Dominiku, -niku, -niku, ty jsi sám jak poustevník,
já hříšnou duši mám,
můžeš zázrak udělat, když mě budeš mít rád,
peklo, ďábla překonám.

1. Poprvé jsem viděla ho, přede mnou když zvolna šel
po chodníku, levá-pravá, smutnou díru v patě měl.
2. Plnovous měl jako svatý, začli se mnou čerti šít,
jaká krása by to byla, kdyby mě chtěl políbit.

R: ...

3. Pod střechou, hned vedle půdy, aby snad byl k nebi blíž,
žije sám tam bez oltáře, chudý jak kostelní myš.
4. Co je půst, když budu v ráji, až se se mnou ožení,
přemítám a mívám o tom všelijaká vidění.

R: ...

5. Vystříhám se navždy všeho, co mu bude nemilé,
pokorná jak láska káže budu mu prát košile.
6. Všude číhá pokušení, proč vás tolik musí být,
jako správný anděl strážný ostražitě budu bdít.

R: ...

7. Kdyby mě snad nevyslyšel, konec je mých světských dní,
posílali Ofélii, půjdu sama místo ní.

R: ...

Drahý můj

Grossmann Jiří

Drahý můj, jak se ti stydím psát,
jak ti říct, že mě máš zbytečně rád,
moje láska umírá, už ji víc neopatruj.
Tak ti naposledy říkám: Drahý můj.

Rec.: Včera v poledne skončila bitva. Přišel ke mně pošťák a podával mi dopis. Byl jsem šťasten, jak v té chvíli může být šťasten muž daleko od svých, daleko od domova. Otevřel jsem tvůj dopis a začínal tak hezky, dvěma slovy: Drahý můj. Vtom odkudsi přilétla kulka, jak už to v bitvách bývá. Byla to náhoda nebo osud, kdo ví. Odcházelo se mi hezky z tohoto světa, protože jsem měl v ruce tvůj dopis, který začínal tak hezky: Drahý můj.

Drnová chajda

Greenhorns

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídnej život mám,
a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
na mým dílci v starý chajdě drnový.

R: Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,
kolem kojoti se plíží hladoví,
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
na mým dílci v starý chajdě drnový.

2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

R: ...

3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
i na mým dílci v starý chajdě drnový.

R: ...

R: ...

Dům U vycházejícího slunce (House Of The Rising Sun)

tradicional / Zdeněk Borovec

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
ve štítu znak slunce má,
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
a v němž jsem zkejs' i já.

2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.

3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlást,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.

4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.

5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

6.=1.

Džínová láska

Radek Tomášek / Josef Blažejovský

C **Dmi** **G** **C** **Emi** **Ami**
Oči máš jako len, já z nich bývám často okouzlen.

C **F**
Vždyť jsou modré jako nebe,
C **F**
studna něhy, až mě zebe.

Dmi **G** **C**
Takový, jó, takový, jsou oči tvý.

Horký dech, to jsi ty, v očích míváš klid i napětí.
Něžná touha, co se ztrácí, jarní vítr, když se vrací.
Takový, jó, takový, jsi zase ty.

F **G** **Emi** **Ami**
Ref: Ta naše láska džínová nám dvěma patří a nám se podobá.
Dmi **G** **C** **Emi** **C**
Je jako já, je jako ty a všechny starosti, problémy, hlouposti
Dm **G** **C** **G** **C**
za nás vyřeší džínová láska, džínová láska,
G **C**
džínová láska.

Na pláč tvůj nemám zbraň, vždycky hladím tvoji malou dlaň.
I když slzy rosu tvoří, naši lásku těžko zboří,
taková, jó, taková, je láska má.

Proč máš spěch, kam zas jdeš? Ptáš se a já nemusím to říct,
ale nemám, proč ti lhát, láska má je žhavej drát,
taková, jó, taková, je láska má.

Ref: ...

Vlasy máš jako med, někdy chladná umíš být jak led.
Když se domů pozdě vrátím, na pár dnů tvou přízeň ztratím.
Taková, jó, taková, jsi někdy ty.

Nervy máš napnutý, člověk stěží tě pak donutí,
abys vynes koš na smetí, když mám práci kolem dětí.
Takový, jó, takový, jsi zase ty.

Ref: ...

El Paso (Mexická dívka)

Greenhorns

- D** **Emi**
1. Byla to krása, když já do El Pasa,
A **A7** **D**
do těch ulic dřevenejch zase jsem vjel,
Emi
já z koně slez líně tam proti kantýně,
A **A7** **D** **D7**
kde z oken zvuk honky tonk piana zněl.
- G** **D** **D7**
R. Ve dveřích mexická dívka stojí a ve vlasech růži má,
jsou dlouhý večery, když roznáší sherry,
G **A** **A7**
a ve svých snech jenom mne objímá.
2. Dívka snědé kůže, jak préríjní růže,
v žilách žhavou krev mexické noci má.
Růžová kantýna a moje Feleena,
už kolik nocí jen o ní se mi zdá.
3. Ja svý sherry dopil, když na mě osopil
se chlap, kterej marně měl Feleenu rád,
dva výstřely štekly, já nebyl tak vzteklý
a snad proto on pad', ale ja zůstal stát.
- R. ...
4. Hledal jsem spásu, tak zády k El Pasu,
já na cestu rychle se dal jako blesk.
Dlouho jsem se skrýval, jak v doupěti mýval,
ale po mý Feleeně zmáhal mě stesk.
- R. ...
5. Pak konečně k d'asu já vyjel k El Pasu,
tam ticho, jaký jenom na pohřbech maj'.
Pak obláček kouře a po něm ran bouře
a já stačil říct jen: "Feleeno, good-bye!"

Eldorado

Waldemar Matuška

- Ami** **G** **Ami** **G** **Ami**
1. V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
C **Emi** **Dmi** **F** **C** **G** **E7**
příchozího pohostí, nádherou a hojností.
2. Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí s vírou, že se vyplatí...
- Ami** **G** **C** **D** **G** **E7**
R: Jít a hledat Eldorado, zbavené vší bídy člověčí,
Ami **G** **C** **D** **Emi**
jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí.
3. Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít, nám teď rozum káže jít.
- R: ...
- Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorado není kdesi v dálce, ale docela blízko v našich srdcích a v našem vědomí, a že jeho pravé jméno je láska mír a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na něj je naše přirozená povinnost.*
- R: ...

Elektrický valčík

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

- Ami E7**
1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
F Ami
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F E7
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- A E7 Edim E7**
R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A Adim A
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

*Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.*

R: ...

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R: ...

*Rec: Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!*

R: ...

Ezop a brabenec

J. Ježek / J. Voskovec a J. Werich

C Emi Ami Ami7 F G7 C
Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
Emi Ami Ami7 F G7 A7
potkal brabce, který brabence málem sezob.
Dmi E Dmi D7 G7
Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
C Emi Ami Ami7 F G Dmi G7
čemu že se na trávě v lese právě řehtá?

C G7 C B A7
Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám,
D7 Ab7 G7 C D7 Dmi7 G7
chechtám, když pupenec kyselinou leptám.
C G7 C B A7
Vím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá,
D7 A#7 G7 C Dmi G7 C
neptá, pozře mne ať se chechtám, nechechtám.

Ab Eb7 Ab Eb7
Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G D7 Dmi G7
kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.
C G7 C B A7
Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej,
D7 Ab7 G7 C
chechtej a na svou bídu nezareptej!

Feleena z El Pasa

Greenhorns

- E**
1. Z vojenské stanice, tam poblíž hranice,
H7
Mexičan Joy svoji černovlasou ženu měl
a domek hliněnej s malými okny,
E
z kterých mu mávala, když kolem s patrolou jel.
Dítě spolu měli před Květnou nedělí
E7 A
a vítr dětský pláč svou písní přehlušoval.
- E**
R. Ústa s barvou vína a jméno Feleena
H7 E
té dívce mexické osud tam do vínku dal.
2. Když malá bývala, vždy ráda sedala
na kopci odkud vídávala z El Pasa zář
a vítr z večera plný těch světel
šeptal jí do svění a chladil jí horkou tvář.
Jak poníka laso táhlo jí El Paso
a tátu prosila, aby ji tam někdy vzal.
R. Ústa s barvou vína ...
3. A roky letěly, děvče už dospělý
rozhodlo se, že chce jenom v El Pasu žít.
Otec když tvrdě spal, vzala svý šaty
a vítr pomáhal jí stopy k El Pasu skrýt.
Tam život začíná, červená kantýna
její smích orchestr honky - tonk přehlušoval.
R. Ústa s barvou vína ...
4. Už není nevinná číšnice Feleena,
už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná,
zná sliby pastorů, zlato prospektorů
a při tom se jí o jedný velký lásce zdá.
Pak přišlo to štěstí, vstoupil jí do cesty
muž, kterej jinej než ty, co dřív znala se zdál.
R. Ústa s barvou vína ...
5. Oči plný něhy a divný příběhy
vyprávěla a hned neříkal, že ji má rád,
písníčky o koních, balady z farem
s banjem jí zpíval a s větrem uměl se smát.
Teď život začíná, cítila Feleena,
po pláních chodili a vítr s nimi se smál.
R. Ústa s barvou vína ...
6. Z vojenské posádky dal se s ním do hádky
chlap, kterej Feleenu pro sebe marně mít chtěl,
zvuky dvou výstřelů zazněly nocí,
ale jen jeden z těch výstřelů měl správněj směr.
Stýská se Feleeně v červený kantýně,
on rychle odjížděl, když měsíc za mrakem stál.
R. Ústa s barvou vína ...
7. Náboje u pasu, čekali v El Pasu
v záloze ti, co mu nechtěli Feleenu přát,
v sedle se naklonil tak nějak stranou
a mokrej rudej květ začal mít na prsou znát.
Konec je naděje, na všecko pozdě je,
Feleeno neplač a směj se jak já jsem se smál.
R. Ústa s barvou vína ...
8. Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla
a zas se ozvala smrtící série ran,
růže z jejích vlasů k pasu mu padla
a ticho rušil pak už jen křik divokejch vran.
Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích,
vítr ho za nocí směrem od El Pasa hnál.
R. Ústa s barvou vína ...

František

Buty

- G** **C**
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Emi **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami **Hmi**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami **D**
jmenoval se František Dobrota.
2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.
- C** **D C**
R: Balabambam, balabambam,
D C
balabambam, balabambam,
D C
balabambam, balabambam,
Ami **D**
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly
3. František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, balabambam,
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Golem

J. Ježek / J. Voskovec a J. Werich

D G D
1. Dovolte, bych suše předpokládal
A7 D
Golem že všichni znáte tu
G D
Rabi Lóvi že z hlíny ho uplácal,
D A7 D
protože měl vzteka na tetu.
G D
Ta teta mu někam založila
A7 D
jeho staronovou trumpetu,
G D
a tím pádem ho tak urazila,
A7 D A7
že si uhnět kata na tetu.

Ze začátku Golema se bála,
hnusil se jí, že je hliněný,
toho se však nikdy nenadála,
že je do ní zamilovaný.
Div divoucí je to totiž věru
opravdu docela skutečně,
míloval tu svůdnou Evy dcéru
velice a taky zbytečně.

Jednou takhle zjara dopoledne
zaskočil si Golem na pivo,
jen tam vejde, hospodský se zvedne,
povídá mu: Voni nádivo!
Zrovna tady o nich řeč se vede,
co to maj s rabínovo tetou?
Golem zrudne a potom hned zbledne,
vece: Do toho se nepletou.

Vypil, zaplatil a když byl venku,
zmcnil se ho spravedlivý hněv,
skrz to, že mu pomlouvaj milenkou,
z prsou vydral se mu hrozný řev.
Letí zpátky, půllitr uchopí,
ze štangastů dělá mrtvolu,
než se šenkýř ku obraně vzchopí,
mrtev leží, hlavu vejpují.

Uřícený Golem k tetě letí,
zjeví jí, že ji miluje.
Najde ji však ležíc ve objetí
s oficírem infanterie.
Jeho oči začnou plakat pláčem,
žárlivost mu vtiskne v ruku zbraň,
jme se mlátit párek pohrabáčem,
oficíra zabil i tu saň.

Když pak všechno zapálil a útek,
hned z toho byl poplach veliký,
do samoty hnal Golema smutek,
v patách vojsko měl a Černíky.
Až se dostal ke starému mlýnu,
mlynář ho oukropem častoval,
voň ho zabil i jeho rodinu,
v mlejně se zabarikádoval.

Rabínovi, co mu zabil tetu, napsal,
že si svůj život veme,
na hrob přej at mu dají trumpetu
na památku lásky zhrzené.

Když to napsal, zvolal: Žít mi nelze!
Skočil do vody, řka: Adie!
O zániku jeho jsou dvě verze,
ze kterých uvádím jenom dvě.
Podle jedné do té vody skočil,
namočil se, pak se rozmočil.
Podle druhé nejdřív se rozmočil,
namočil se a pak tam skočil.

Nevím, která z těchletěch dvou verzí
bude verze pravděpodobná.
Nejpravděpodobnější je třetí,
která je těm dvěma podobná.
Podle ní se Golem nerozmočil,
jen se namočil a vyskočil,
jenže vono začlo náhle pršet,
takže se přece jen rozmocil.

Je tu ovšem ještě verze další,
tuším, že je čtvrtá v pořadí.
Je to sice verze trochu starší,
já však myslím, že to nevádí.
Vona totiž tahle čtvrtá verze
předešlé tři verze nahradí,
proto právě, když vám ji neřeknu,
tak to skoro vůbec nevádí.

Je tu ovšem ještě verze pátá,
ale ta není doložená.
Podle ní ta teta byla táta
a Golem byla jeho žena.
Podle této verze celý příběh
úplně by se nám otočil,
takže bude nejlíp mít za to,
že se Golem přec jen rozmočil.

Guadalcanal

Jiří Voldán

1. Vlny moře bouří, větry dují, lod' unáší v dál,
američtí námořníci plují na Guadalcanal,
harmonika tesknou píseň zpívá do přísvitu hvězd,
a jak píseň zní, mnohý z nich to ví, že se možná nevrátí.

R: Krásná Meredith, ty víš, kdo jel se bít,
kdo plul na křižníku na Guadalcanal,
krásná Meredith, až zas budeš snít,
nezapomeň nikdy na Guadalcanal,
jak tam pod palmami pad' ten, co měl tě tolik rád,
krásná Meredith, přijď se pomodlit
za ty, jež nevrátil nám Guadalcanal.

2. V Tichomoří na ostrůvku malém, o kterém ty sníš,
v háji stinných mlčenlivých palem je prostý jen kříž,
pod ním mnohý z námořníků leží, sní svůj věčný sen
když se hvězdy stkví v ticho půlnoční, ve větvích palem píseň zní.

R: ...

Hádej, Matylde

Karel Hála

- G** **H7** **Emi** **C**
1. Prodírám se mlázím a mám těžkou kabelu,
G **D7**
do které vkládám vše to, o čem sním,
G **H7** **Emi** **C**
a za hlavu házím vše to, co stojí za belu,
G **D7** **G**
pro tebe zpívám a jahody jím.
G **C**
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
G **D7**
jak mnoho váží jen jedinej sen,
G **H7**
o tom, že složím ti píseň
Emi **C**
a tíseň z duše vyženu,
G **D7** **G**
a pak tu tíhu už vysypu ven.
2. Brání se houští a tíží mě kabelu,
do které si tajně vkládám to, o čem sním,
a tma se na mne spouští a to by dělat neměla,
neboť tu zpívám a nenajdu rým.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
tolik snad váží jeden dubovej kmen.
3. A tak světem se vláčím,
a táhnu s sebou kabelu,
do které teď vkládám štíhlý tón,
tón, který se chvěje,
chvíli plnej naděje,
potom se ztrácí a jsem jako on.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží jen jedinej sen,
o tom, že tóny, ty tóny ti vážu v jedinou kytici
a najdu záhon a s notama jen.
4. Prodírám se tmou a mlázím, mám přetěžkou kabelu,
do které ukládám ze snů dým,
a za hlavu házím vše, co stojí za belu,
pro tebe zpívám a jahody jím.
Hádej, Matylde, hádej, Matylde,
jak mnoho váží sen, kterej teď mám
o tom, že jednou zvednou tě moje ruce do nebe
a pak tě ke snům do kabely dám.

Hajný je lesa pán

Josef Bek / Jaroslav Uhlíř (Ať žijí duchové)

D **F#** **G**
R: Hajný je lesa pán,
Emi **Emi** **A7**
zvěří je milován
F# **Hmi**
Hajný je lesa král
G **A** **D**
a každěj pytlák se ho vždycky bál.

B
Rec: Co se děje, les mi hoří ?
Nebo řadí kuny, tchoři ?
D
Že by pytlák lesní pych ?
Já tu meškám v pantoflích.

B
Klidně si zůstaňte v domácí obuvi
G **A**
klukům to nevadí, dívky vás omluví,

děti: Máme výborný plán,
tímto jste k němu zván,
dejte nám stromů pár
a dejte nám je třeba jako dar.

Hajný - recitativ:
Sekerečku vem a zatni!
Copak to jde? Strom je státní!
Zadarmo se nezíská.
Z toho koukaj želízka!

dítě - sólo:
Slibuju za kluky,
slibuju za holky:
za každý strom dáme
sto malých do školky.

Hajný - sólo:
Tomu já říkám plán,
tímto je ujednán.
Hajný je lesa pán,
je mládeží a zvěří milován.
Hajný je lesa pán, je mládeží a zvěří milován.

aaaaa...
... hajný je lesa pán,
je mládeží a zvěří je milován.

Hej, Jude

Marta Kubišová – Lennon, McCartney

1. Hej, Jude, co dá ti pláč,
oči pálí a slzy zebou,
víc nemáš, jen malý poslední dar:
znáš písni pár, ty půjdou s tebou.
2. Hej, Jude, že má tě rád,
to se v písničkách tak snadno zpívá,
na rubu všech písniček, kde končí rým,
tam leží stín, který nám zbývá.
- R: Svět je krásnej, svět je zlej, hej, Jude, věř v něj,
do vínku nám dal víc ran a boulí,
a do těch ran ti sype sůl a láme hůl,
tak vládne nám svět, tak s námi koulí,
ne ne ne ne ne ne ne ne ne.
3. Hej, Jude, tvou píseň znám,
když ji zpívám, tvé oči září
a potichu a skromně broukáš si dál,
až celý sál jen tobě patří.
- R: Tak jen pojd' sem, já půjdu tam, hej, Jude, já mám
tvůj lístek až tam, kde málo vidím,
jen poslouchám a skrývám stud, hej, Jude, Bůh sud',
proč zpíváš líp, já nezávidím,
ne ne ne ne ne ne ne ne ne.
4. Hej, Jude, ty víš a znáš,
oči pálí, snad mám v nich slídu,
jen proto v tvých ústech překrásně zní,
ty zpíváš v ní celou světa bídu, bídu, bídu, bídu,
da da da da da da da da da da, hej, Jude ...

Hej, pane králi

J. Ježek / J. Voskovec a J. Werich

Ami E7 Ami A7 Dmi Ami
Bereme na potaz učené bakaláře.
Dmi E7 Ami E7
Et item doktory, et item rektory.
Ami A7 Dmi Ami
Proč jenom chudák trhan patří do žaláře?
Ami6 H7 Emi
Vždyť mezi boháči jsou také potvory!
Dmi E Dmi E
Kdyby nás chudáky lépe znal pan král,
Dmi E E7
snad by nám odpověď dal.

Ami E7 Ami G7 C
Hej, pane králi, nebud' líný, vem hadry a jdi mezi lid,
E7 Ami A7 Dmi
poznáš, co je živořit z dřiny, uvidíš za den tolik špíny,
Ami Emi Dmi Emi E7
do smrti nebudeš mít klid.
Ami E7 Ami G7 C
A vůbec velkomožní páni, přijďte se na nás podívat,
E7 Ami A7 Dmi
vy páni, kteří jste tím vinni, že bída z lidí vlky činí,
Ami E7 Ami
že vlky z lesů žene hlad.
A Dmi G7 C
Myslete si, že jsme jen lůza, že se nás nemusíte bát.
E7 Ami F
Jednou však popadne vás hrůza, až pod okny vám
H7 E E7
budem řvát.
Ami E7 Ami G7 C
Hej, křečkové a bařti páni, je čas budeme účtovat,
E7
pánové, sami jste tím vinni,
Ami A7 Dmi Ami E7 Ami Dmi A
že bída z lidí vlky činí, že nás proti vám žene hlad.

Hej pane zajíci

Golden Kids

A **D** **A** **E**
Hej, pane zajíci, knír na nás mající,
A **D** **E** **A**
hej, pane zajíci, znáš přima cukrbliky,
E **A**
víš co je sex.

Nedělej rytíře, plat máš dva halíře,
nedělej rytíře, zajdeš nám podvýživou,
máš zajdo pech.

H7
Bouchnou dveře, tím pádem jsi voholenej,
E
koukej ztloustnout na zdravotní dovolené,
H7
rázem budeš z každý lásky vyhojenej
E **E7**
čau, tak čau, buď zdráv !

Hej, pane zajíci, knír na nás mající,
hej, pane zajíci, můžeš bejt maharadža,
nám je to fuk.

B **Eb** **B** **F**
Lá-la-la, la-lá, la, lá-la-la, la-lá, la,
B **Eb** **F**
lá-la-la, la-lá, la, lá-la-la,
B **F** **B**
la-la-la-la, lá-la-la, la.

C7
Bouchnou dveře, tím pádem jsi voholenej,
F
koukej ztloustnout na zdravotní dovolené,
C7
rázem budeš z každý lásky vyhojenej
F **F7**
čau, tak čau, buď zdráv !

B **Eb** **B** **F**
Hej, pane zajíci, knír na nás mající,
B **Eb** **F** **B**
hej, pane zajíci, můžeš bejt maharadža,
F **B**
nám je to fuk.
H **E** **H** **F#la,**
Lá-la-la, la-lá, la, lá-la-la, la-lá,
H **E** **F#**
lá-la-la, la-lá, la, lá-la-la,
H **F#** **H**
la-la-la-la, lá-la-la, la.
H **E** **H** **F#**
Lá-la-la, la-lá, la, lá-la-la, la-lá, la...

Hej šup námořníci

Vladimír Eddy Fořt

Emi
Táhlo už k večeru, na malém škuneru
H7 Emi H7
dospěli k názoru, piráti na obzoru,
Emi
že se ukázali, všichni hned mazali,
H7 Emi H7 Emi
do kajut pro zbraně rozjásaně
D7 G
a kapitán si hned brousil zuby,
H7 Emi H7
tudle čeladku on že vyhubí, jo!
Emi
Omrk situaci, rozdělil všem práci,
H7 Emi H7 Emi
plivnul si do dlaně, zařval na ně, inu:

D7 G
R: Hej šup, do nich, námořníci,
D7 G
hned, z vás který by zbled' nevydrží u nás,
D7 G
hej šup, kdo se nám ukáže,
D7 G
může ho to stát vaz.
C G
Jestli piráti nás nepřeperou,
A7 D7
žraloci náramně se nažerou a proto:
G
hej šup, do nich námořníci hned,
D7 G
před náma by zbled' dás.

Jeden pirát, klacek, dostal hned pár facek,
spadnul přes palubu natlouk si při tom hubu,
a hned začlo rvaní, za velkého řvaní
šel námořníků roj roznášet boj.
Sbalili pirátům kapitána (kapitána)
a potom práskla jen jedna rána, bum!
Šoupli ho do moře a za ním nahoře
vítězně do dále halekali inu:

R: Hej šup, do nich, námořníci,...

Hledám děvče na neděli

Jarka Mottl

D **E7**
Bloudit světem bez děvčete, žít ve stanu sám,
A7 **D** **Ddim** **Emi** **A7**
to abys měl nervy jako drát.
D **E7**
Pak se divit nemůžete, že si asi dám
A7
do nedělních novin inzerát.

D **Hmi** **Emi** **A7** **D** **Hmi** **Emi** **A7**
R. Hledám děvče na neděli, aby mi kamarádi záviděli,
D **Hmi** **Emi** **A7** **D** **Hmi** **Emi** **A7**
aby si nemysleli, že jsem samotář. To tedy ne.
D **Hmi** **Emi** **A7** **D** **Hmi** **Emi**
Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku i v autobuse,
A7 **D** **Hmi** **Emi** **A7** **D** **G** **D**
den ke dni počítám a trhám kalendář.
D7 **G**
Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
E7 **A7**
ať snědou, či plavou, tyhle detaily už svěřím osudu.
D **Hmi** **Emi** **A7**
Hledám štěstí kolem sebe,
D **Hmi** **Emi** **A7**
chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
D **Hmi** **Emi** **A7** **D** **G** **D** **(A7)**
já už tu poustevníka dělat nebudu.

Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
Tak jsem jí své srdce vyklopil:

R. ...

Hluboká vráska (Naraž si bouřku...)

Šlitr / Suchý

- C** **Dmi** **G7** **C** **C7**
1) Naraž si bouřku ještě více do čela,
F **C** **Dmi** **G**
bouřku ještě více do čela,
C **Ami** **Dmi** **G7** **C** **Dmi7** **G7**
aby ti vráska z čela zcela zmizela.
- 2) Věřmi, že láska vrásky vždycky nadělá,
láska vrásky vždycky nadělá,
a obarví ti černý vlásy do běla.
- 3) Zdá se mi, že ti milá s jiným zmizela,
že ti milá s jiným zmizela
a tím ti vryla vrásku zcela do čela.
- va va va va va ...
- C** **Dmi7** **C** **C7**
4) Nešťastná láska vrásky vždycky nadělá - á
F **C** **Dmi** **G7**
láska vrásky vždycky nadělá - á
C **Ami** **Dmi** **G7** **C** **Dmi** **G**
a tak si naraž bouřku do čela,
C **Ami** **Dmi** **G7** **C** **D7** **G7** **C**
a tak si naraž bouřku do čela,

Hlupáku

Uhlíř / Svěrák (Princové jsou na draka)

C **F** **C** **G**
Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
C **F** **C** **G** **C**
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
C **F** **C** **G**
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
C **F** **C** **G** **C**
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv

C **G**
Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
C **F** **G** **C**
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš

G
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře

C **F** **G** **C**
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám

Sotva byl náš svět stvořený, sotva byl náš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout

Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě ...

Hoja hoj

(Noc na Karlštejně)

- G** **C** **D** **C** **G**
1. Chceš-li na světě býti převesel
C **D** **G** **D** **G**
zvol si nejlepší, ze všech řemesel.
2. Chceš-li okouzlit dívku nevinou
staň se vojákem, staň se hrdinou.
- G** **C** **D7** **G**
R. Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání
G **C** **D7** **G**
Hoja hoj, hoja hoj bůh nás zachrání
G **C** **D7** **G**
Hoja hoj, hoja hoj hmoždíře a palcáty
G **C** **D7** **G**
Hoja hoj, hoja hoj holky vokatý.
3. Rány na buben máš-li ve vínku
nesmíš zaváhat ani vteřinku.
4. Sláva až přilbu tvojí pozlatí
stal ses mužem tím co se neztratí.

Holubí dům

Jiří Schelinger / Svěrák, Uhlíř

Ami G F Emi Ami
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
G F Emi Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G F Emi Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Ami A7 Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj roubenou, bílý štít.
A7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R: ...

Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům ...

Honky tonky blues

Šlitr / Suchý

D
Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
G7 D
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A7 G7 D G7 D
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

F#7 Hmi F#7 Hmi
Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
E Edim E7 A7
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

Horácovo pohřební blues

(Limonádový Joe)

1. Včera řek mi vo ní doktor:
je to s ní moc nahnutý,
dneska najdu její tělo
prostěradlem přikrytý.
Zejtra bude na krchově devět děvčat,
devět děvčat jako květ,
ale z krchova jen vosum
se jich potom vrátí zpět,
mně před očima rázem zčernal celej svět.
Teď už je mi všecko šmafů,
teď už můžu zcepenět.
2. Až jednou sklapne paraple,
to bude legrace,
to bude teda funus,
no zkrátka senzace,
teda do rakve chci žaket
a zlatý prsteny,
aby vyštafírovaly
moje tělo studený
ten luxus, ten je nutnej,
aby pámbu pochopil,
jak velkej jsem byl sekáč,
jak nóbl jsem si žil
3. Ten funus jenom tenkrát
se dovopravdy vydaří,
jestli rakev ponosou mi,
čtyry těžký valchaři.
A že jsem celej život
tropil samou nezdobu,
tak holky z ting-tanглу
mě šoupnou do hrobu
a potom černá kapela
to všecko dorazí,
až na krchově spustí
prvotřídní vodvazy,
tak už jsem teda skončil
ten srdceryvnej blues,
kterej je tak smutnej,
jako fu - ne - brác - kej vůz.

Houpy hou

Karel Růžička

- C** **Emi** **Ami**
Hučí řeka, hučí tmou píseň svoji dumavou,
G **C** **G7**
proč jsi má milá hlavu zmámila mou.
- C** **Emi**
Čekám na tě děvče mé, v širou dáli půjdeme,
A7 **D7** **G**
nemusíš se bát, srdce chci ti dát své.
- C** **H7** **Dmi** **G7**
1. Houpy-hou, houpy-hou, na vlnách se keňu houpá,
Dmi **G7** **C** **G7**
píseň má ku hvězdám stoupá, houpy-hou.
- C7**
R. Děvče mé bílé, jen o tobě snívám,
D7 **Dmi** **G7** **C**
do vln když smutných v podvečer se dívám. Houpy-hou.
- C** **H7** **Dmi** **G7**
2. Já se svou kytarou jedeme tak nocí sami,
Dmi **G7** **C** **C7**
až nás píseň řeky zmámí, hou.
- R. Děvče mé bílé,
- C** **H7** **Dmi** **G7**
3. Kde je má osada, kde je štěstí, kamarádi,
Dmi **G7** **C**
dálka moje srdce svádí, houpy-hou.

Hvězdičko blýskavá

Petr Novák / Eduard Krečmar

- G** **D**
1. Hrozně ráda máš ten gril tam v přízemí
G **D**
Proč já blázen jsem tam byl a chtěl tě mít?
C **D**
Z velkých fotek a malých roliček tvých
G
já znal tvůj smích.
- G** **D**
A ten úsměv dvouřadý jsem chtěl mít sám,
G **D**
byl jsem pryč z té záhady, že tě vážně mám.
C **D**
Žil jsem s tebou od těch dob několikrát,
G
mám a nemám tě rád.
- Cmaj** **G**
R. Hvězdičko blýskavá, mám život svázaný s tvým
Cmaj **G**
Těžko tě získávám, lehko tě ztrácím, já vím
Ami **G**
Jak mám spát, co s tím?
Ami **G**
Jak mám žít a s kým?
2. Dál se vrhat za tebou, to nic nezmění,
úděl bumerangů dvou je míjení,
tak tě míjím, ať tě někdo lepší má,
jen ať v tom nejedu já.
- Ze tvé krásy chladných stěn šel někdy mráz,
mohla's mít sto známých jmen a já se třás,
ale štěstí jsem dostal víc, než kdy dřív,
už nechod', zas bych kýv.
- R. ...
R. ...

Chajda malá

K. T. O.

G (C) **G** (C) **D** **G**
/: V dáli za horama stojí chajda malá, :/
C **G** **D** **G** **G7**
/: pod ní teče řeka, za ní černá skála. :/

/: Přišla velká voda, vzala chajdu malou, :/
/: ti dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :/

/: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji, :/
/: tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :/

/: Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou, :/
/: dřív než jaro přijde, postavíme novou. :/

Chlupatý kaktus

E. F. Burian / Josef Gruss

D **A7-5+** **D** **A7-5+**
Chlupatý kaktus mám tak rád,
D **E7**
je to můj zelený kamarád,
Emi **A7** **E7** **A7**
chlupatý kaktus mám tak rád,
A7-5+ **D**
ten musí na strážci stát, když jdu spát.

G **G7**
Roste, od desíti k pěti,
D
na své poušti smutkem zavátý,
G **G7**
narodily se mu čtyři děti,
D **G#dim** **Emi** **A7**
přišly na svět vousatý.

Chtěl bych být medvídkem

N. Nixon, D. Earl / M. Černý

- D** **G**
1. Místo očí mít pár knoflíků a černej nos,
A7 **D**
sametovou srst a být stále bos,
G
sedět na regálu v hračkářském krámu sám,
A7 **D**
a netrápit se tím, co netuším a tím, co znám.
- G**
R. Chtěl bych být mevídkem
A7 **D**
a z výkladní skříně koukat se ven.
G
Chtěl bych být medvídkem
D **A7** **D**
už jen proto, že bych ji snad tak bláznivě neměl rád.
2. Pilinovou hlavu mít, pak bych se smál,
vždycky stejně příjemně a kýval se dál a dál,
jen s tím úsměvem, co v továrně by natiskli
a klidně bych přežil i její největší nesmysly.
- R. Chtěl bych být medvídkem
3. A někde na zádech ještě mít jedno tlačítko,
stačí stisknutí a já hned povím to,
co vím, že moje milá právě slyšet chce
a nebál bych se toho, že mi snad odejde.
- R. Chtěl bych být medvídkem (2x)

Chtěl bych mít kapelu

Milan Chladil – J. Bažant / V. Blažek

- C** **D7**
1) Chtěl bych mít kapelu ze samých pozounů.
Dmi **G7** **C**
Já bych s tou kapelou přišel k vám před dům.
D7
Tam by ta kapela vší silou zadula.
Dmi **G7** **C**
Aby jsi věděla, že už je sedm.
- C7** **F**
R) Jakkak se zachová správce a správcová
D7 **D** **G7**
až ti ta kapela zahraje: Trádá!
C **D7**
Nebude jínáče, dají se do pláče,
G **Dmi** **G7** **C** **F7** **C**
vždyť i ta správcová bývala mladá! mladá!

Chybí mi ta jistota

Šlitr / Suchý

- D**
1) Moje milá dala si tmavý přeliv na vlasy,
A7
takže si ji stále s jinou pletu.
D
Chybí mi ta jistota, zda je to ta nebo ta
F#mi **A7**
a kdo je ta, která právě je tu.
D
Známí na mě hledí s podezřením,
A7 **D**
že si často dívky měním.
A7 **D**
Že prý není pro mě dobrým vysvědčením,
A **A7**
když denně na jinou zuby cením.
Já však žiju v domnění, že se dívky nemění.
Že mám pořád jenom jednu, co jsem měl už loni v lednu.
- 2) Stala se věc nemilá, dívka se mi ztratila
i když se s ní občas scházím.
Že mi chybí jistota, zda je to ta nebo ta,
utíkám se k neutrálním frázím.
Máte vy to krásné vlasy, rovné nohy, útlé pasy,
říkám dívkám, které se dnes ke mně hlásí,
jedna z nich je moje milá asi.
To však není řešení a tak moje domnění,
že mám pořád jen tu tuhle jednu,
co jsem měl už loni v lednu,
ztrácí se mi nedohlednu, ztrácí se mi nedohlednu.
- 3) Míti zbraň se střelivem skoncoval bych s přelivem,
donutil bych milou k odbarvení.
Aby byla jistota, tahleta že je to ta,
jiná že to zaručeně není.
Zatím zdravím dívky tmavých vlasů
a snažím se podle hlasu
poznati tu po které tak dlouho pasu
dočkáváje jako husa klasu.
Jestli se to nezmění napadá mě řešení
i když nenajdu tu jednu
co jsem měl už loni v lednu, po jiné se poohlédnu.
A pak dívce s plavým vlasem
lakonicky řeknu: šla sem.
A budu mít zase jednu, třeba v dubnu, když ne v lednu.

Chytila jsem na pasece motýlka

Helena Vondráčková

1. **F** Chytila jsem na pasece **Dm** motýlka, protože má **F** bleděmodrá **Dm** křidýlka,
Bb **C** **Bb** **C** **F** **Dm**
zůstane se mnou a já s ním, pomalu se od něj lítat naučím,
Bb **Am** **Bb** **G7** **C7** **Bb** **C** **F**
lítat naučím, la-lala-lala-lala-la.
- R. **C#** A potom navštívím jedno okno v **F** podkroví,
C **Am** **Dm** **Bb** **F**
spáče tiše oslovím a on mě odpoví, odpoví mi.
2. Koukněte se přiletěl k nám motýlek, protože má párek malých křidýlek,
zůstane se mnou a já s ním, pomalu se od něj lítat naučím,
lítat naučím,
3. Navečer mu řeknu milej motýlku, nežli usnu obleť moji postýlku,
kouknu se jednou ze všech stran a vyletím z okna jako eroplán,
jako eroplán,

Já budu chodit po špičkách

Petr Novák

1. **C** Zavři oči a jdi spát, **F** vždyť už bude brzo den,
C **F** **Dmi** **G**
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.
- R: **Dmi** Já budu chodit **G** po špičkách, snad tě tím nevzbudím, **Dmi** **G**
Dmi **G** **F** **G**
ááá, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.
2. Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.
- R: Já budu chodit...
3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.
- R: Já budu chodit...

Já nemám ráda muže

Hana Hegerová, Waldemar Matuška - Suchý / Šlitr

- Dmi** **A7** **Dmi**
1. Marně si hlavu lámu, proč muži většinou
A7 **Gmi** **A7**
neradí vidí dámu chladnou a nečinnou,
Gmi **A7** **Gmi** **A7**
nedávno přišel jeden, milej a něžnej byl,
Dmi **A** **A7** **D**
a doopravdy jemně, jemně mne oslovil:
- D** **A7**
R: Vy byste pořád seděla a nevydala hlásku,
D
a to se přece nedělá a já vás varuju,
G **Bb** **D**
tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,
A7 **D**
tak abyste to věděla, tak já vás miluju.
2. Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou,
za prachy oni u žen si štěstí kupujou,
to nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si
ten, který přijde skromně a tiše prohlásí:
- R: ...
3. Ten, který přišel včera do naší ulice
za večerního šera, byl hezkej velice,
oči mu něžně planou, jak se tak u mne ptá,
a když mu řeknu "ano", tak tiše zašeptá:

R: ...

Já ti zabrnkám

Václav Neckář

Dmi **Emi**
Tak, tobě kamaráde děvče dalo košem
F **C**
Radši's mi neměl tohle psaní číst
Bb **F** **C**
Škoda, že jí, že nejsem listonošem
Dmi **D**
Snad bych ti přines veselejší list

Tady je kamaráde každá rada drahá
Někam tě pozvat, nebo chceš být sám
Mluvit jen tak, to taky nepomáhá
Co s tebou dělat - moment, už to mám

A **G** **D** **A**
Já ti zabrnkám, to možná vyléčí tvůj splín
A **G** **D** **A**
Já ti zabrnkám, o tom jak voní rmen a kmín
A7
O tichu v loukách, o letu včel
Hmi
o šedi dlouhých chodníků a nábřeží
E
I o všech dívkách, které jsi chtěl
A **E D A**
a na nichž teď už čím dál míň ti záleží, ale záleží

Já ti zabrnkám, i o těch zklamáních, co znám
Já ti zabrnkám, aby ses necítil tak sám
O tom, co končí, co bude dál
O květu třešně, který v plod se promění
O malých holkách, které jsi znal
Teď maj' už jiné tváře, jiná příjmení jiná příjmení
/ Já ti zabrnkám, to možná vyléčí tvůj splín
Já ti zabrnkám, o tom jak voní rmen a kmín /

Já už to vím

Vondráčková, Neckář – J. Hammer / I. Fischer (Šíleně smutná princezna)

A Emi D Emi D A

Áá...

Emi A H

Ona: Já už to vím, já vím, vím už

G7

co to všechno znamená

A Emi A H

už to vím, já vím, proč jsem

G7

A

veselá a blažená.

On: Já už to vím, já vím, vím už

Co je láska jako trám

Už to vím, já vím, vím už

Jak je dobře že tě mám.

A Emi D Emi D A

Ááá...

D

Oba: Pro nás modré z nebe padá

F#

všechno se dnes může stát.

C

Ona: Mně se líbí mít tě ráda.

F

On: Mně se bílí mít tě rád.

A Emi A H

Oba: Já už to vím, já vím, vím už

G7

A

Co je láska jako trám

Emi A H

Už to vím, já vím, vím už

G7

A

Jak je dobře že tě mám.

Emi D Emi D Emi Hmi E

Ááá...

Jak ten čas letí

Václav Neckář

C F C F C D7
La la la la la la la la la la la la la la La
G7 C C# F C F C6/4
La la la la la la la la la la la la la la la
G7 C Ami Emi Dmi7 G7 C
La la la la la la la la la la la la la la la

C F C
Nebe je zahrada se zlatou dýní
F C G C
léto si pod ním otvírá krám
C F C
Holky mu utekly z výkladních skříní
D7 G D7 G G7
a pak se rozběhly panbuh ví kam.

C F C
R: Koukám jak ten čas letí
F C G7
každýmu letí, tak co bych se bál?
C G F C
koukám jak ten čas letí
F C6/4 G7 C
nechám ho letět a zpívám si dál.

Znám jednu podobnou půvabné lani
jen místo srdce má děravou kád'
za dlouhejch večerů vzpomínám na ni
a říkám si ať!

Nebe je zahrada se zlatou třešní
i když se holky už nechtějí smát
mně je to lhostejný já nejsem dnešní
život je prevít, ale já ho mám rád.

Jako kotě si příst

Jiří Grossman

C **F** **C**
1. Měsíc snílek stoupá nad skalou
a zpívá si svou píseň pomalou,
C **F**
je podobná té, co jsem složil sám,
G **C**
tak poslouchej a nehleď k hodinám.

C **F** **C**
R: Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou,
D7 **G**
málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,
C **F**
jedním z nich je náruč tvá, a tudíž máš už znát,
C **G** **C** **F** **C** **G**
že jak kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád.
2. Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
už vítr vlahý stopy bázně svál,
tak můžu říct, co léta jsem si přál.

R: ...

3. Nevyznám se příliš v lichotkách
a občas se tak stydím, že bych plách',
za blízký strom se ukrýt, a pak vím,
že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:

R: ...

C **F** **C** **F** **C** **F** **C** **F**
*: Tap ta da ...

Japonečka

Joža Sobotka

G **A** **D7** **G**
1. V Jokohamě v přístavu, kde noc vládne tmou,
A **D7** **G**
loučil se tam námořník se svou dívenkou
G7 **C** **Cmi** **G**
/: a Japonečce malé slzičky stékají,
D7 **G**
když jeho rety rudé slova lásky šeptají :/
R1. Má japonečko malá, dřív než zvadne sakur květ,
tvoje láska neskonalá přivede mě k tobě zpět,
/: ta chvíle odloučení rozplyne se jako dým
a potom děvče milé, budu navždy jenom tvým :/
2. Byl to ale námořník, co pro ženy žil
a v každíčkém přístavu z číše lásky pil,
/: na Japonečku malou dávno už zapomněl,
na její rety rudé, které kdysi líbat směl :/
R2. Má Japonečko malá, až zas budu s tebou sám,
tvoje láska neskonalá povede mě ke hvězdám
/: a jaro až se vrátí všude bude plno krás
pak děvče moje milé, já se k tobě vrátím zas :/

Jarní kurýř

Miki Ryvola

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýř jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
Ví, celej kraj to ví,
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jaro

Fešáci – J. Štáhlavský / T. Linka, J. Štáhlavský

Ami C G Ami
My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
a vánice sílí v poryvech ledových.
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhleť bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"

Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami C G Ami
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Jaro na Aljašce

K. T. O.

1. Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
hromadu zlata já za zimu mám,
šampaňský víno si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
2. S dívenkou krásnou budu tam žít,
čeká na jihu a chci si ji vzít,
mosaznou postel si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,
teď už je vdaná a co z toho mám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám?
4. Nač věšet hlavu: nedá se žít,
šampaňský víno tu sám budu pít,
s partnery svými tu zůstanu sám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 5.=1.

Jatelinka drobná

Miloš Štědroň / Milan Uhde (Balada pro banditu)

1. Jatelinka drobná trávu převyšuje,
ať se u mé milé žádný nestavuje, žádný nestavuje.
Jatelinka drobná trávu převyšuje,
ať se u mé milé žádný nestavuje,
ať se u mé milé žádný nestavuje.
2. A když se zastaví, ať ji nemiluje
nebo se krvavé polívky napije, polívky napije.
A když se zastaví, ať ji nemiluje
nebo se krvavé polívky napije,
nebo se krvavé polívky napije.
3. Krvavá polívka, ta je tuze horká,
však ji navařila moje milá holka, moje milá holka.
Krvavá polívka, ta je tuze horká,
však ji navařila moje milá holka,
však ji navařila moje milá holka.

Je na západ cesta dlouhá

Leopold Korbař / Jaroslav Moravec

Měl jsem kdysi nápad abych jel na západ,
kde vzal jsem jej nevím sám,
pak jsem poznal rázem je to daleká zem
od těch časů zpívám.

Ref: Je na západ cesta dlouhá,
zbytečná marná je touha.
Hola hola hou,
hola hola, hola hou.

Ref2: Cesta tam zarostla travou,
marně hledám dnes tu pravou.
Hola hola hou,
hola hola, hola hou.

Západ volá a já nemohu spát,
příliš dlouhá je cesta kterou mám rád.
Stačí jen chvíle pouhá,
je na západ cesta dlouhá.
Hola hola hou,
hola hola, hola hou.

Srdce vede mne tou kdysi známou cestou,
však čas tolik utíká;
dnes už cestu nezná; třeba noc je hvězdná,
dnes mi rozum říká:

Ref: ...

V mládí je tvor lidský často romantický,
kowbojem chtěl by být.
Ale doba plyne, vše je časem jiné,
co mu zbývá, jen snít.

Ref: ...

Ref2: ...

Je nás jedenáct (Hello, Mary-Lou)

Milan Chladil – Gene Pitney / Zdeněk Borovec

Je, je, je nás jedenáct, nejsem sám,
my všichni jsme tvou krásou opilí.
Je nás jedenáct a já se ptám,
koho z nás oslovíš: můj milý.

A když se jeden odváží uchopit tě pod paží
hned ve střehu je celý spolek náš,
druhý, třetí, desátý, lepší se ti na paty
tak řekni přece komu přednost dáš.

Je nás jedenáct, nejsem sám,
my všichni jsme tvou krásou opilý
Je nás jedenáct a já se ptám,
koho z nás oslovíš: můj milý.

Když se mnou mluvíš, to se ví, ostatní se objeví,
tak jeden nemá kouska soukromí,
deset dalších ctitelů touží po tvém pocelu,
ach, tohleto mi zdraví podlomí.

Je, je, je nás jedenáct, ne a ne,
ty ne a nevíš, koho ráda máš.
Je nás jedenáct, jak v kopané,
v rukou tvých spočívá osud náš.

V rukou tvých spočívá osud náš,
v rukou tvých spočívá osud náš.

Je nebezpečné dotýkat se hvězd

Karel Gott, Eva Pillarová – Šlitr / Suchý

F7 Bb7 C7 F7
on: Je nebezpečné dotýkat se hvězd
Bb7 C7 F7 D7
na zem spadlých, na zem spadlých z nebe,
G7 C7 F G#dim Bb6 C7
je nebezpečné dotýkat se tebe
Bb6/9 C7 Bb6 C7 D G#dim Bb6 C7 F

Db
Ona: Ve hvězdách stojí psáno,
Ab7
proč chodím večer smutná Db7spát,
F
proč se pláčem budím ráno
A E7 A
a proč mě nikdo nemá rád.
F7 Bb6 Db7
Proč si v duchu stále říkám,
Db7 F F#dim
že už se musím brzy vdát.
Gmi F G9
A proč se v noci nezamykám,
Db9 C9 C7
když vím, že měla bych se bát.

F7 Bb7 F7
on: Je nebezpečné dotýkat se hvězd
F7 Bb7 C7 F7 Eb7 D7
na zem spadlých, na zem spadlých z nebe,
G7 C7 F
je nebezpečné dotýkat se tebe.
Db9 Gmi C#dim F G9
Oba: Vrhout se do nebezpečí, to je pro nás čest,
Gmi G#dim F D7 Db7 C7 F C7
ještě dneska musíme se spolu dotknout hvězd.
Gmi G#dim F D7 Db7 C7 F
ještě dneska musíme se spolu dotknout hvězd.

Je po dešti

Judita Čerovská – Bedřich Nikodém / Vladimír Dvořák

- C**
1. Je po dešti a kosové si štěstím pletou noty,
Cmaj7
je po dešti, ta chvíle nehodí se pro trampoty,
Cdim Dmi G7
už je po dešti a svítí kaluže,
D7 Dmi G7 C
ach ženy nemračte se na muže.
2. Je po dešti a všechny cesty voní jako z jara,
je po dešti a sto let stará lípa není stará,
už je po dešti a svět je blažený,
ach muži nemračte se na ženy.
- F9 C**
R. Díky za ten déšť, co nadělal nám louží,
F9 C
vždyť neumyl jen listy kopřivám,
F9 C
smyl i dusno, které lidská srdce souží,
C C#dim Dmi7 G7
být ono dusno znova, tak to nedozpívám.
3. Je po dešti a kosové si štěstím pletou noty,
je po dešti, ta chvíle nehodí se pro trampoty,
už je po dešti a den je zářivý,
ach lidi nezkažte ho ani vy.

Jesse James

Greenhorns - tradiční / Stanislav Mareš

1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
vlaky přepadával rád,
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
přál bych vám, abyste ho mohli znát.
- R: JÓ Jesse ženu svou tady nechal ubohou
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.
2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
Jesse sám se svým bráchou akorát.
- R: ...
3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a on vám Jesse Jamese odpraví.
- R: ...
R: ...

Jižanský rok

M. Tučný/ Z. Rytíř

1. Nebylo kam šlounout jak pořád přšelo
nad rybníkem a blaty mokrý slunce svítilo
a kouřilo se z lesů a vzduch se jarem chvěl,
ale já mněl jarní žízeň, tak na pivo jsem šel.
2. Takhle letos začal ten náš jižanský rok
a foukal jižní vítr, já bych se z toho zcvok,
jen aby to bylo dobře já dělat všechno chtěl,
jenže já mněl letní žízeň, tak na pivo jsem šel.
- R: Ú - í, ou - já, tak se u nás na jihu běduje
ú - í, ou - já, tak se u nás na jihu raduje.
3. Život je tu tvrdej, to je teda pech,
jenže já jsem hrdej, že jsem na jihu Čech.
Pro tu svoji pýchu já málem zapoměl,
že mám podzimní žízeň, tak na pivo jsem šel.
4. Ukažte mi druhý místo na Zemi,
kde se lehce řeší všechny problémy.
O takovém místě já nikdá neslyšel,
já měl zimní žízeň, tak na pivo jsem šel.
- R: Ú - í, ou - já, tak se u nás na jihu běduje
ú - í, ou - já, tak se u náa na jihu raduje.

Jižní kříž (Lká ukulele tmou)

1. Den co den do hlubin se hroužím,
v perel říš, vstříc tajemným tmám.
Po jedné však nadarmo toužím,
nejkrásnější z perel, jež znám.
- R. Lká ukulele tmou, svou píseň tesklivou,
noc sálá žářem vášně a ty spíš.
Přijď než se rozední, Tahiti dokud sní,
na nebi dokud září Jižní kříž.
Kytara má až zavolá tě k milování,
oranžů háj se změní v ráj pak znenadání.
Lká ukulele tmou, svou píseň tesklivou,
noc sálá žářem vášně a ty spíš.
2. Za noci svou písní tě lovím,
nelze vím mi bez tebe žít,
jedenkrát snad přec jen se dovím,
perlo má, zda moji chceš být.
3. Květy bílé do svých vplet' vlasů,
zašeptej, že ráda mě máš,
v tanci dávným Tahiti času,
srdce scé mi navěky dáš.

Jó, to jsem ještě žil

Suchý / Šlitr

1. Jó, vzduch byl plnej boje, jak jsem tak do něj pliv',
ta slina byla moje a já byl ještě živ
a barva stejnokroje mě hřála po těle,
jó, vzduch byl plnej boje a byla neděle.
- R: Jó, to jsem ještě žil, jó, to jsem ještě žil,
pak ale přiletěla lesklá a horká střela,
uprostřed mého čela našla si, mrcha, cíl.
2. Náhle si nebe kleklo na poraženou zem,
aniž by se co řeklo, smrt zjevila se všem,
aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář,
rozpoutalo se peklo a Bůh si zakryl tvář.
R: ...
3. Já nevěděl jsem přesně, proč do rány jsem vlít',
ačkoliv jsem tak děsně chtěl milovat a žít,
a štěstí stálo těsně vedle mě celej čas,
já nevěděl jsem přesně, proč náhle vzal ho ďas.
R: ...
4. Náš přeudatný oddíl se v jatka proměnil
a já se blátem brodil a o svý lásce snil,
vždyť láska měla podíl i na tý smrti snad,
kdybych se nenarodil, sotva bych asi pad'.
R: Sotva bych asi žil, sotva bych asi žil,
a kdyby přiletěla lesklá a horká střela,
uprostřed mého čela sotva by našla cíl,
sotva bych asi žil ...

Jó, třešně zrály

Matuška - tradiční / Ivo Fischer

1. **C** **G** **C**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **F** **G7** **C G**
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C **G** **C**
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 **Ami** **F** **G7** **C G7**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- C** **Ami** **Dmi** **G7** **C**
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **F** **Dmi** **G7** **C**
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- R: Jó, třešně zrály...
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
- R: Jó, třešně zrály...
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
mojí malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
- R: Jó, třešně zrály...
- 5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 **Ami** **F** **Dmi** **G7** **C G#7** **C**
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Josefína

Petr Spálený

Dmi

To jste ještě nepotkali

G7 C

třicet dětí s Josefínou,

Dmi

to jste ještě neslyšeli

G7 C

jak to s nima umí.

Dmi

Když jde s dětmi Josefína,

G7 C C7

ulice jen šumí.

F C

Učitelka Josefína vůbec nemá ústa líná

G7 C

s dětmi letí na provázku pro odpověď

F C

na otázku: kam jsme došli, kdo to ví?

G7

Kdopak z vás mi odpoví?

F

Kampak zima slunce schová,

C

budeme si pamatovat,

G7

že ulice nese jméno podle

C F C

jabka: jabloňová.

Co je tohle? Kdo to ví?

Kdopak z vás mi odpoví?

Kdopak tohle asi ková, budeme si pamatovat,

že v ulici ráno stojí popelnice pohádková.

A jdeme dál a jdeme dál.

A jdeme dál a jdeme dál.

To jste ještě nepotkali

třicet dětí s Josefínou,

to jste ještě neslyšeli jak to s nima umí.

Když jde s dětmi Josefína, ulice jen šumí.

Učitelka Josefína vůbec nemá ústa líná

s dětmi letí na provázku pro odpověď

na otázku: kam jsme došli, kdo to ví?

Kdopak z vás mi odpoví?

Kampak krtek hlavu schová,

budeme si pamatovat, že

ulice nese jméno podle krtka: trávníčková.

A jdeme dál a jdeme dál.

A jdeme hezky dál a jdeme dál.

Kam jsme došli? Kdo to ví?

kdopak z vás mi odpoví?

Kampak ten pán úsměv schoval,

budeme si pamatovat, že ulice nese

jméno podle něho: náladová.

A jdeme dál a jdeme dál.

A jdeme dál a jdeme hezky dál.

A jdeme bum, bum, bum, bum, bum, bum.

Bum, dál, bum, bum, bum, bum, bum, bum...

Každý jednou velkou lásku potká (Everybody Loves Somebody)

Judita Čeřovská – Ken Lane, Irwing Taylor / Jiřina Fikejzová

G **G+** **C** **E7**
Každý jednou velkou lásku potká,
Ami **F** **D7**
kdy a kde to nikdo neví z nás,
G **Bdim** **Ami7**
srdce najednou však cítí,
D7 **G**
už přišel můj čas.

Na každého někde někdo čeká,
sníme o tom kdo to může být,
do dne kdy je náhle jasné,
jen s tebou chci žít.

G7
R: Sbohem lásky papírové,
C
sbohem plané sny,
G7 **C**
kdo o vás by teď Cstál,
Emi **H+** **Emi7** **A7**
nás starý svět má kouzlo nové,
Ami7 **Ddim** **Ami7** **D7**
dej mi ruku, veď mě půjdem spolu dál.

Každý jednou velkou lásku potká,
stane se co muselo se stát,
Jednou přijde den, kdy říká :
D7 **G**
Je krásné mít rád.

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš

Karel Gott

E
1. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš
H7
skrýš a zázemí
vždyť ještě léčky málo znáš
E
málo zdá se mi.

E
R. Hej, břízo bílá, skloň se níž,
A
dej ptáčku náruč svou a skrýš
Ami **E** **H7**
já pak můžu jít a v duši klid
G# **H7**
můžu pak mít.

2. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš,
kam dnes půjdeš spát
až sníh a mráz dá loukám plášt'
sám se začnu bát.

E
R. Hej, břízo bílá, skloň se níž,
A
dej ptáčku náruč svou a skrýš
Ami **E** **H7**
já pak můžu jít a v duši klid
E **E7**
můžu pak mít.
A **Ami** **E** **H7**
já pak můžu jít a v duši klid
E
můžu pak mít.

H7 **E**
/: Kdepak ty ptáčku hnízdo máš :/

Kdo vchází do tvých snů (Where Do You Go To My Lovely)

Václav Neckář – Peter Sarstedt / Ota Petřina, Zdeněk Rytíř

1. Tvůj krok je lehký jako dech,
kudy jdeš, tam začíná bál,
šaty tvé, ty šila tvá máma,
nemáš prsten, kdo by ti jej dal, nevím sám.
2. Tvým bytem je studentská kolej,
jedna postel, gramofon,
Ringo Starr se z obrázku dívá,
já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.
- R1: Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
komu patří ty kroky, co slýcháš,
a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.
3. Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek,
a vím, že máš ráda beat
a líbí se ti Salvátor Dalí,
jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.
4. Pojedeš na prázdniny k moři,
až tam, kde slunce má chrám,
jeho paprskům dáš svoje tělo
a dál se jen věnuješ hrám milostným, a ty já znám.
5. Když pak napadne sníh, pojedíš do hor
se svou partou ze školních let,
přátel máš víc, než bývá zvykem,
ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.
- R2: Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
čí jsou ty kroky, co slýcháš,
a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.
6. Tvůj stín, to je stín něžných písní,
tvá dlaň je tajemství víl,
kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen,
ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.
7. Ten pán, co prý si tě vezme,
musí být multimilionář,
říkáš to všem tak vážně, že ti věří,
jen já stále pročítám snář a hledám v něm.
- R1: ...
8. Já tu čekám, až vrátíš se z toulek,
ty dálky nevedou dál,
ať chceš nebo nechceš, tak končí,
a vítr nikdo nespoutal, ani já.
9. Pojd' jednou ke mně blíž, jedenkrát,
a já ti povím, kdo vlastně jsem,
vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel,
slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouvej.
- R3: To já vcházím do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
a mé jsou ty kroky, co slýcháš,
jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

Kdyby se v komnatách

Uhlíř / Svěrák (Princové jsou na draka)

C **Gmi**
K životu na zámku mám jednu poznámku
F **C**
Je tu neveselo, je tutruchlivo
Gmi
V ostatních královstvích nezní tak málo smích
F **C**
Není neveselo, není truchlivo

C7 **F** **C**
Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh
Dmi **G** **C**
A na něm akrobati začali kejklovati
C7 **F** **C**
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
Dmi **G** **C**
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam duše nařiká
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

Kdyby sis oči vyplakala

Karel Gott (Starci na chmelu)

G **Emi**
1. Kdyby sis oči vyplakala
C **D7**
a jako moře byl tvůj žal,
Hmi **Emi**
nikomu tím nepomůžeš,
Ami7 **D7**
život půjde dál.

G **G7**
Na slzy vždycky je moc brzy
C **Cmi**
a jenom slaboch by jich dbal.
G **Emi**
Planým nářkem málo zmůžeš,
Ami7 **D7** **G**
život půjde dál.

2. Nevěř, že zrada nepřebolí,
ten zázrak už se stokrát stal,
ať se trápíš pro cokoli,
život půjde dál.

I pro tvé oči, moje milá,
čas dávno lék svůj uchystal,
kdyby sis oči vyplakala,
slepý bych tu stál.

Kdybych já byl kovářem

Petr Spálený – Tim Hardin / Pavel Vrba

C **Bb**
1. Kdybych já byl kovářem
F **C**
a měl jeho sílu
Bb
žářem výhně pak ozářen
F **C**
ukul bych si vílu.

2. Víla z jisker zrozená
a z drahejších kovů
zněla by mi jak ozvěna
každý večer znovu.

Bb **C**
R. Marně výheň roztápím,
Bb **C**
marně kovy sháním,
Bb
to já se spíš utrápím
F **C**
ta víla není k mání.

3. = 2.

R. ...

4. = 2.

5. = 1.

Když mám tekutou révu

Matuška, Marvan (Noc na Karlštejně)

C
Když mám tekutou révu,
G **C**
tak věnuji se zpěvu a život krutý - lepší je.

Když mám tekutou révu,
tu sháním krásnou děvku,
neb pravý muž sám nepije.

F
Révo, révo požehnaná
Emi
jiskrná jak mladá panna
Dmi
révo, révo tekutá
C Ami Dmi G
zabarvená do žluta.
Cha, cha, cha.

Když mám tekutou révu,
tak cítím každou cévu, jako strunu loutnovou.

Když mám tekutou révu,
jsem Adam a chci Evu, ať takovou či makovou.

Révo, révo požehnaná
zrádná jako žena vdaná,
révo, révo tekutá
zabarvená do žluta.
Cha, cha, cha.

Když mám tekutou révu,
tak věnuji se zpěvu
a život lepší zdá se nám.

Když se načančám

Jiří Zmožek / Zdeněk Borovec (Což takhle svatba, princí)

C **F** **G** **C**
Rumělku ve tvářích, ležím v polštářích, to mě právě baví,
F **G** **C**
nic mě netíží, jen si prohlížím všechny šperky, co mám.
F **G** **C** **Ami**
A svět mi radosti chystá a v kramflecích jsem si jistá
F **G** **C**
když se načančám, když se načančám, když se načančám

Po drahých kobercích chodit ve špercích to mi zkrátka sluší,
hosty přijímám, jen se zajímám, copak ušít si dám.
A svět mi rukama tleská, jsem roztomilá a hezká, /: když se načančám:/ 3x
G **F** **C** **G** **F** **C**
R: Jen já, jen já, o mě tu kráčí, jen já, jen já jsem princezna tvá,
F **G** **C**
ta která udělá hačí a k vladaření ji stačí,
F **G** **C**
když se načančá, když se načančá, když se načančá

Čím je to čím, že sním-li či bdím, tak stále jsem švarná,
příčinu znej, já ze všech jsem nej, že na sebe dbám.
Ať projdu zámkem či smrčím, jsem dokonalá a frčím,
když se načančám, když se načančám, když se načančám

R: ...

Když v baru houstne dým

Květa Fialová (Limonádový Joe)

F **E7/5b** **F** **Gmi7**
Když v baru houstne dým, tu nad likérem svým
F#dim **Gmi7** **C7** **F**
já sním že přijde on mého srdce šampion.
C7/5# **F** **E7/5b** **A7** **Dmi**
Jen jemu vše co mám já ráda ráda dám
Bb **Hdim** **F** **F#dim** **Gmi7** **C9b** | **F** **C7/5#** |
kdy přijde on což já to vím a v baru zas houst-ne dým. Hm

F **E7/5b** **F** **Gmi7** **F#dim**
hm hm hm hm hm hm
Gmi **C7** **F**
hm hm hm

C7/5# | **F** **E7/5b** **A7** **Dmi**
Když v baru houstne dým, tu nad likérem svým
Bb **Hdim** **F** **C7** **F**
já stále sním že přijde on mého srdce šampion

Kladivo

Matuška – P.Seeger, L.Hays / I.Fischer

- G C Ami F G C Ami**
1. Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří,
F G C Ami F G G7
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem co vál,
Ami
bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři
F C F C
a kovadlinou bejt a znít a vocelově zvonit,
F C G7 C
ó... to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe si dívá a nebo i dál
a znoví že svítá nebo se stmívá
bejt obyčejenej zvon a znít a vocelově zvonit
ó... to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný bejt v melodii tónem
tím tónem kterej ladí jak hedvábenj šál
tím tónem co ladí a zní pod balkónem
bejt v melodii tón a znít a vocelově zvonit
ó... to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
i kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat že svítá anebo se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrým lidem
ó... to bych si tak přál.

Klaunova zpověď

Petr Novák

- F#mi D E A**
1. Já v mládí často podobal se vánku
F#mi A E A
a říkali mi, že mi rozum chybí.
F#mi D E A
Dnes, dnes už mám, už mám na kahánku,
D G E A
a vy se ptáte proč vám to povídám?
F#mi D E A
Tak slyšte, já miloval jsem lidi
C Hmi Dmi A
a proto jim, ne bohu, se zpovídám. **F#mi E D F#mi**
2. Říkalo se o mně, že prý jsem hrubý,
drzý a hloupý, nic prý mi nevádí.
Vám lidem, vám se to mluví,
já však byl šašek a musel jsem se smát.
A bál jsem se, že pláč můj prozradí,
že chtěl jsem lásku svou někomu dát.
3. Teď už mi líčidla rozežrala tvář
a maska smíchu na věky mi spadla.
Tam v dálce vidím, vidím slunce zář
Já za tím sluncem musím jít.
- F#mi D E**
Rec: Dohrála hudba, opona spadla,
A C Hmi Dmi A
alespoň dneska chci lidskou hrdost mít.
- F#mi E D F#mi**
4. Po celý svůj život rozdával jsem smích,
měl jsem rád lidi a žil jsem pro potlesk.
A snad jsem taky, snad taky trochu zpych.
Přesto bych rozdál, všechno co jen mám.
Však nemám nic, mně zbyl jenom stesk.
Tak běžte všichni pryč, já chci umřít sám.

Klobouk ve křoví

J. Ježek / Voskovec + Werich

C C#dim G7 G+

C B9 C#7 C G+

Vítr vane poušti

C B9 C C7

po písku žene klobouk

Fmi G#7 G7 C Ami

zahnal ho do houští

Fmi G#7 G7 C G7

starý a černý klobouk

C B9 C#7 C G+

Kdepak je ta hlava,

C B9 C C7

která klobouk nosila

F G7 C Ami

Byla černá či plavá?

Fmi G7 C

Komu asi patřila?

Emi F

Kdo to v poušti zmizel?

Emi A7

Odkud šel a kam?

G D7

Jakou to měl svízel,

G F7 F#7 G7 G+

že byl v poušti sám?

C G# C G+

Jen zaváté stopy

C B9 A7

starý klobouk ve křoví

Dmi Fmi G#7 G7 C Ami

nikdo nic nepochopí

Fmi G#7 G7 C

nikdo se nic nedoví

Koukej, se mnou píseň si broukej

Petra Černocká

Emi H7

Když ti láska schází a nemůžeš spát

H Emi

vítr šeptá v mlázi a sníh nechce tát

Ami

Když je ráno smutný že nechce se vstát

H7 E

tak zpívat je nutný to bys měl znát

H E H
R: Koukej se mnou si píseň broukej a rozdávěj dál

H A H E E7

Koukej se mnou si píseň broukej to roztančí sál

A

Zpívej tu píseň známou la la la la la

E

tu zná i táta s mámou

H E E7

i vítr ji hrál i vítr ji hrál

Pošťák má zlý psaní a jde cestou k vám
dopis skrýváš v dlani už víš že jsi sám
Štěstí tvý se krátí, je konec všem hrám
jsi láska proutí, jsi děravý prám

R: Koukej...

Klokočí

Suchý / Šlitr

1. Po babičce klokočí a po tmě strach
a do očí padl ti prach
proto vím, že je nutné vést řeči smutné o tom,
co bude potom,
až budu sám.

2. Ztratila jsi včera klíč, dnes ideál,
všechno je pryč, kdo by se smál,
proto vím, že se sluší mít smutek v duši,
vzlykat a tiše říkat,
já rád tě mám.

R: Opuštěné nábřeží, z modravého dýmu chrám,
nebo město bez věží,
řekni co chceš, to ti dám,
zlatý pohár s fermeží nebo snad s protěží,
bílý šat,
za jediný, jediný, jediný, jediný úsměv
chci ti dát.

3. Je tu však to klokočí a po tmě strach
a do očí padl ti prach
proto vím, že je nutné vést řeči smutné
o tom, co bude potom
až budu sám.

Kočka na okně

Matuška, Pilarová - Šlitr / Suchý

La-la-la-lá-la-la, la-la-la-lá-la-la,
la-la-la-la-lá-la.

Na okně seděla kočka, byl horký letní den,
na okně seděla kočka a koukala se ven,
byl horký letní den a kdekdo chodil bos,
na okně seděla kočka, venku zpíval kos.
Byl horký letní den a celý svět se smál
a mně veselý sen se pod jabloní zdál,
a celý svět se smál, vidím to jako dnes,
na okně seděla kočka a venku štěkal pes.

Kvér a flaška ginu (Battle of New Orleans)

Jimmie Driftwood / J. Suchý

- C** **F**
1. Kdysi a kdesi bylo nemilo,
G **C**
minometry metaly a dělo pálilo,
F
pan velitel roty na to nebral ohledy,
G **C**
řek', abych si obul boty a šel na zvědy.
- C**
R: Vyfasujem kvér a flašku džinu,
G **C**
skrže tmou si tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
G **C**
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.
2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,
aby Turci netušili, že je nežeru,
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,
Taliáni nemaj' zdání ani tušení.
- R: ...
3. V zákopech Němci si tiše seděli,
aniž tu neděli o mě něco věděli,
času bylo málo a mě to hnalo tam,
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám, jó.
- R: ...
R: ...
4. Švédové si právě pekli vepřový,
když tu jsem na ně náhle vyběh' ze křoví,
jejich jediná mě střela minula,
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.
- R: ...
- R: Měl jsem jenom kvér a flašku džinu,
tmou si rádi, kamarádi, tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.
- Rec: Pochodem v bok!
Na bo-bo-bodák!
K nebi! Totiž: k zemi!*

Lady Jane

Václav Neckář

- D** **C** **G**
1. Váš smích, lady Jane, to je říčka a mlejn,
D **C** **G**
zpěv jar, voda z hor, jasný zvon, ptačí chór,
D **Ami** **D7** **G**
úsměv je bílý pléd, ve kterém já se zhléd',
C **D7** **Ami**
srdce jsem dal vám, lady Jane.
2. Váš pláč, lady Ann, je jen temný den,
kdy hrom v dálce zní a zpěvy pohřební,
smutek je prázdný dvůr, kam nejde trubadúr,
jde zpívat dál, tam k lady Jane.
3. Zpěv můj patří vám, vy jste jas, jitřní chrám,
váš smích bych si přál odměnou za chorál,
pár bílých úsměvů, pár něžných záchvěvů
rád bych vám vzal, má lady Jane.

Lady Carneval

Karel Gott

- C** **G7** **C**
1. Páni a paní, vím, jak se ruší žal,
D7 **G7** **C**
já tíhnu duší jen k lady Carneval.
G7 **C**
Já, kdysi pannám, já ba i vdovám lhal,
D7 **G7** **C**
teď v srdci chovám jen Lady Carneval.
- Dmi7** **G7** **F** **G7** **Cmaj**
R. A s ní vchází do mě hřích nepoznán,
Dmi7 **G7** **F** **G7** **Cmaj**
tančí v bílých kamaších, je můj pán,
Fmi7 **Bb7**
život snad bych za něj dal,
Ebmaj **Ab**
ó má Lady Carneval,
Cmi **Fmi** **G**
mám tě rád, mám tě rád.
- *. Paní a páni, vím, jak se ruší žal,
já tíhnu duší jen k lady Carneval.
Teď v srdci chovám jen Lady Carneval.
2. Páni a paní, dříve já jenom spal,
teď sháním věno vám, Lady Carneval.
Já, kdysi kartám vášnivě podléhal,
teď už se modlím jen k Lady Carneval.
- R. ...
- *. Já, kdysi pannám, já ba i vdovám lhal,
teď v srdci chovám jen Lady Carneval.
Teď v srdci chovám jen Lady Carneval.

Láska nebeská

Matuška, Pilarová – Šlitr / Suchý

- F** **C7** **F** **Gmi7** **C7**
1. Ach, ta láska nebeská,
D7 **G7** **C7**
ach, ta láska nebeská,
F **C7** **F**
je jak hebké pohlazení,
Bb **H7dim**
které život v štěstí změnil,
F **G7** **Gmi7** **C7**
ach, ta láska nebeská.
- F** **C7** **F** **Gmi7** **C7**
2. Bez ní život šťastný není,
D7 **G7** **C7**
bez ní život šťastný není,
F **C7** **F**
a proč lásky políbení,
Bb **H#dim**
člověk nikdy nedocení,
F **Bb** **A7** **D7**
ach, ta láska nebeská
Gmi7 **C7** **F** **Bb6** **F**
ach, ta láska nebeská.

Lásko má, já stůňu

Helena Vondráčková (Noc na Karlštejně)

- Ami Emi D E Ami**
1. Já, ač mám spánek bezesný, mně včera sen se zdál,
Ami Emi D E F
i když dávno nejsem s ním, mě navštívil sám král.
- C G Dmi Ami**
R. Řekl láska má já stůňu, svoji pýchu já jen hrál,
C F C G E
kvůli vám se vzdávám trůnu, klenotů i katedrál.
2. Den mám jindy poklidný, dnes nevím kudy kam,
trápí mě sen ošidný a trápí mě král sám.
- R. Řekl láska má ...

Lékořice

Václav Neckář

F
Láska to je nemoc zlá, každý na ní svůj lék má,
C7
poslechnete jak jsem na to od lesa šel já

F Bb F
Rozhod jsem se léčit lásku lékořicí,
C7 F C7
objednám si aspoň tisíc odnoží a-a-á

Pak si svařím soudek vína se skořicí
a počkám až se ten plevel rozmnoží.

Bb F F7
Lékořicí - cesta ke mně ti zaroste jednou pro vždycky
Bb F Gmi7 C7
Lékořicí po víně se skořicí bývám cynický, ale fakticky.

I své okno nechám zarůst lékořicí,
nevidíš jak se trápím nelidsky.

La-la ...

Lékořicí - cesta ke mně ti zaroste jednou pro vždycky
lékořicí - jsi mé prokletí naprosté což je nelidský, ale prakticky.

Kdybich věděl, že tě získám lékořicí
nemuselo by to končit tragicky.

Dal bych rázně vale vínu se skořicí
F Dmi H C7
a za všechny svoje prachy:
nakoupil bych hlínu a pěstoval inu
jenom tu květinu tu a žádnú inú
rostlo by napravo, rostlo by na levo
pro tebe má děvo jen to sladký dřevo
Bb F
lékořice samá lékořice, lelele
lékořice samá lékořice.

Lepší než almužna

Uhlíř / Svěrák (Lotrando a Zubejda)

- R. Lepší než almužna, lepší než lup,
je pila dvojmužná, ostrý má zub,
jdi na to s fortelem, nedři se moc,
ať se s tím poperem než bude noc,
ať se s tím poperem než bude noc.
1. Řízni, řízni, řízni, ať to krásně vyzní,
řízní, řízní, řízní, ať to má-á-á-á-á-á ten švuňk.
2. Žízni, žízni, žízni, klidně si nás trýzni,
s hostinským jsme v přízni, nachystá-á-á-á-á-á... nám truňk.
- R. ...

Léta dozrávání

Šlitř / Suchý

1. Život je pro mne obnošená vesta,
vše co se dalo, dávno už jsem prožil,
teď už mi zbývá jenom jedna cesta:
vstříknu si trochu jedu do žil.
Pár kapek u trejchu jsem požil
a zítra zas si pro změnu, v případě,
že bych ještě ožil, kulí hlavu proženu.
To jsem si říkal, když mi bylo dvacet,
když nevěděl jsem kudy dál,
až dobrý přítel vrazil mi pár facek
a pak se tomu se mnou smál.
2. Dva roky na to - to jsem se zas věšel
pro tu, co měla oči jako mandle,
co měla pro mě, když jsem se s ní sešel,
polibky s chutí cukrkandle.
Pro ni jsem došel k rozhodnutí,
že život pes je, buď jak buď
a nikdo, že mě nedonutí,
abych ho žil, když nemám chuť.
Tu opět přítel objevil se náhle,
nadávky jeho vyřklé z plných plic
to byly kapky do mé duše zprahlé,
a z té mé smrti nebylo zas nic.
3. Až jednou: Lehl jsem si na koleje,
neb jsem měl v duši zas nějaký zmatek,
ležel jsem dlouho, vlak však stále nejel
a pražce tlačily mě do lopatek.
Dobyččí vlak do městských jatek
- měl ukončit mé trápení, byl všední den
a přece svátek, dobytčí vlak měl zpoždění.
Čekal jsem zdali přítel se mi zjeví,
aby mě vyrval smrti ze klína,
nejde a nejde, asi o tom neví,
tak jsem se zved a šel jsem do kina.
4. „Život je pro mne obnošená vesta,
na jeho nudu právem stěžuju si,
to říká sotva jeden člověk ze sta
a ostatní se dívat musí.
A proto kdo si neví rady,
ten ať se smíří s osudem,
my dokaváde budem tady, nikdy říkat nebudem:
„Život je pro mě obnošená vesta,
šedá a nudná, jak to račte znát,
to říká sotva jeden člověk ze sta
a ostatní se musí smát.

Líbám tě dnes naposledy

K. T. O.

Emi H7 Emi
Štíhlý škuner na vlnách se houpá
H7 Emi H7
skryj se v mém náručí, než odliv zahučí - japapapa
Emi H7 Emi
nebud' dívka na hubičku skoupá
A7 D7
Tvůj malý plavčík Tě už lásce naučí.

G
R: Líbám tě dnes naposledy
C
z Yukonu už táhnou ledy
D G
vím, jak je to s námi,
A7 D7
vím, že tě jiný zmámí, zmámí, zmámí
G
Loučím se jen symbolicky
C
dopadne to jako vždycky,
G
jiný bude tě mít rád
D7 G Emi H7 Emi H7 Emi
až budu v dáli spát.

Když se škuner do přístavu vrátí
prvně kam musí jít
plavčík svou touhu skrýt - japapapa
k dívence kde šťastně noci krátí
jako by všechnu lásku chtěl si s sebou vzít.

R: Líbám tě ...

Když se loučí v náručí jí svírá
říká snad za měsíc,
zlíbám Tvou hebkou líc - japapapa
pro lásku se děvče neumírá
možná že nevrátím se k Tobě nikdy víc.

R: Líbám tě ...

Loudá se půlměsíc

Kubišová Marta – Renard-Havet / Miroslav Černý

E F#mi H7 A E
Loudá se půlměsíc, loudá se oblohou,
E F#mi H7 A H7
stíny se líbají a moje rty tvé nemohou,
E F#mi H7 A E
loudá se půlměsíc, loudá se oblohou,
F#mi H7 E
a já chci říct, jen říct, že v lásku nevěřím.

C G Ami Emi
R. Měsíc dá celou půli malé polárce k vůli,
Ami H7 E C#mi
nevěřím, nevěřím, že jsi měl mě rád,
F#mi H7
dát srdce půl jsi nedokázal.

E H7 E
Loudá se půlměsíc, loudá se i můj stín,
F#mi H7 E
a já chci říct, jen říct, že v lásku nevěřím.

R. Měsíc dá celou půli malé polárce k vůli, ...

MacLaren

C F C
Tam u cesty prostej je kříž
C G G7
na něm kouskem uhlí nápis napsanej
C F Fmi
//: zde spí věčnej sen, zde spí věčnej sen
C G C
těch třicet mužů z dolu McLaren ://

Železná těžební věž, dřevěnej trám
na špičkách smrků, modrý nebe nad hlavou
//: tam dole v šachtách, kamarády mám
v uhelným prachu tam dole pod travou ://

rec: řekni McLarene, proč muselo to být?
Těch třicet mužů tady mohlo s náma být. Nemyslíš?
//: Špinavý prachy do hrobu si vem
Já proklínám to jméno McLaren ://

po celé Albertě teď zvony budou znít
řekni McLarene, zda muselo to být? Nemyslíš?
//: Špinavý prachy do hrobu si vem
Já proklínám to jméno McLaren ://

Malé kotě

Suchý, Pilarová, Gott - Šlitř / Suchý

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
Ma-lé ko - tě spa-lo v bo-tě
C Ami Dmi G7 C F C F C G7
ne-has, co tě ne -pá, nepálí.

A my jsme kotě spáti v botě
po robotě necha-, nechali.

Dmi G7 C Ami
To, co kotě poví ti jedním pohledem,
Dmi G7 C G7
to my a-ni slovy povědět nesvedem.

Věř, že ko-tě, co spí v bo-tě,
to tě po-tě, to tě po-tě-ší.

C F C G7
R: Hoši a děvčata, pěstujte kořata,
C F C G7 C
Země je kulatá, místa je tu dost.
C F C G7
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
C F C G7 C
nebudte nevlídní, hned vás přejde zlost.

Á, malé kotě spalo v botě
nehas, co tě nepá, nepálí.
A my jsme kotě spáti v botě
po robotě necha, nechali.

R: Hoši a děvčata, pěstujte kořata
Země je kulatá, místa je tu dost.
Kotě je solidní, nervy vám uklidní,
nebudte nevlídní, hned vás přejde zlost.

Á, malé kotě spalo v botě
nehas, co tě nepá, nepálí.
A my jsme kotě spáti v botě
po robotě necha-a-a-li.

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

E C#mi A E
Na, nananana naa naa

E C#mi G#mi F#mi
Najdem si místo kde se dobře kouří
E C#mi G#mi F#mi
Kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H/A E A
Kde vítr snáší šmolky ptačích hovínek
H A H
Okolo nás a říká

Můžeme zkoušet co nám nejvíc zachutná
tak klidně se dívat jestli někdo nejde
Někdo kdo ví že už tady sedíme
A řekne: Nazdar, kluci

E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou
E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou

A F#mi C#mi Hmi
Posad' se k nám necháme tě vymluvit
A F#mi C#mi Hmi
a vzpomenu si na ty naše úkoly
E Hmi A D E
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi
Tam na tom místě kde se dobře není.

A F#mi D A
Na, nananana - ná ná 4x
A
na, nananana x
D A
ná ná ...
A F#mi D A
Mám jednu ruku dlouhou x krát

Mám malý stan

Bedřich Nikodém / Zdeněk Borovec

- G7 D7 G7 C G7 C**
1. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran.
C7 F Fmi
Jen mi řekněte, jak dostanu své dlouhé nohy do stanu,
C G7 Gdim G7
až chladem třást se přestanu, já ze stanu nevstanu.
2. Stan malý mám a nohy tak dlouhé, ach, kam je dám?
Tak se zmítám z rohu do rohu a hledám vhodnou polohu,
C Dmi G7 C
snad uznáte, že nemohu mít nohu v batohu.
- H7 E H7**
R. Ó, prochladlý jsem na kvadrát, takhle už se nedá spát,
E G7
když se vkrádá na má záda mráz, zima a chlad.
3. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran,
a tak snívám často o chatě, kde spal bych jako ve vatě,
C Dmi G7 C
kde neničíte jehličí a kam vítr nefičí.

Mám rád krásné děvče za řekou

Jiří Voldán

- A** **D** **A** **E7** **A**
1. Za noci stříbří se řeka, vlny za vlnami jdou,
A **D** **A** **E7** **A**
a tam na lodičce čeká chlapec na dívku svou
D **A**
a z lodičky skryté v olšovicích
D **C#** **E7**
toužebná píseň za noci zní:
- A** **E7** **D** **A**
R. Já mám rád to krásné děvče za řekou,
E7 **A**
vždy, když měsíc plá, sedím u vesla
D **A** **F#7**
a když její hlas zaslechnu v daleku
D **E7** **A**
pluji tiše za řeku.
2. Olše se nad vodou kloní a smáčí v ní větve své.
Na lukách za řekou voní ocůny mámivé
a chlapec dívá se na měsíc
jako by chtěl také jemu říct:
- R. Já mám rád to krásné děvče za řekou,
vždy, když měsíc plá, sedím u vesla
a když její hlas zaslechnu v daleku
pluji tiše za řeku.

Marnivá sestřenice

Jiří Suchý

- C** **G7**
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
C
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
C7 **F** **Fmi**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C **A7** **D7** **G7** **C**
a na nic víc nemyslela, jé-je-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-je-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-je-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-je-jé.

Marta

Jarka Motl

- D C#7 D H7**
1. Dusili jsme husu v boudě na primusu,
E7 A7 D Hmi Emi7 A7
bezvadně se připekla.
D C#7 D H7
Pozvali jsme Martu mezi naše partu,
E7 A7 D D7
ale ta nás vypekla.
G D
Za komínem cosi vejskalo,
E7 A7
ale nám se po tý Martě stejskalo.
D C#7 D H7
A tak místo Marty mazali jsme karty,
E7 A7 D A7
až se z toho blejskalo.
- D C#7 D**
R. Marta je Marta, Martu zná celá parta,
C#7 D A7 D A7
taky tam, kde Marta je i parta je.
D C#7 D
Pro Martu, pro Martu kluk zradí ba i partu,
C#7 D A7 D D7
jako rampouch na slunci hned roztaje.
G D
Když někdo šilhá po Martě,
E7 A7 G#7 A7
je celá parta na vartě.
D C#7 D
Jó, Marta je Marta, Martu zná celá parta,
C#7 D A7 D (A7)
tam kde je Martička, je i partička.
2. Potkal jsem ji v lese, ona v ruce nese kytičku ze sedmikrás.
Sotva jsem ji zočil, za smrček jsem skočil, celej jsem se touhou třás.
Jářku, milá Marto, pojd' ty sem, sedneme si spolu pod tisem.
Ona se nelekla, než utekla, řekla: Pošli mi to dopisem!
- R. Marta je Marta ...
3. Zeptejte se Marty, co používá na rty, jestli se vám pochlubí.
Čím si barví vlasy, obočí a řasy, ona se jen zazubí.
Na Sázavu táhnou průvody, v tom hledejte vážné důvody.
Vyspěte se v lese, někde v lese, kde se vyvztekáte u vody.
- R. Marta je Marta ...

Míle (Blowin' in the Wind)

Matuška – Bob Dylan / Ivo Fischer

1. **C F C**
Míle a míle jsou cest, které znám,
F G
jdou trávou i úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
C F G
a já na všech s vámi stál,
C F C
proč ale blátem nás kázali vést
F G
a špínou si třísnili šat?
- R: **F G C Ami**
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr, co začal právě vát.
2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v špíně těch práchnivých blat?
- R: ...
3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?
- R: ...

Milenci v texaskách

J. Bažant, V. Hála, J. Malásek / V. Blažek (Starci na chmelu)

1. **C Ami F Ami G**
Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let
C Ami F C Bb C
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,
F Emi Dmi D7 G F F# G
ten svět v nich ale viděl pásky, a jak by mohl nevidět,
C Ami F Ami G
vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.
2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.
3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,
tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,
kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
F Ami F Ami
kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí ...

Mrs. Robinson

Václav Neckář – Simon & Garfunkel

R: Poslyšte hej Mrs. Robinson,
bůh vám zdraví dal a přízeň svou ou-ou-ou.
Já pravím vám Mrs. Robinson
s nebem - s tím je líp vždy hrát fair play
hej-hej-hej, hej-hej-hej.

Snad můžem znát váš příběh, kterej skrejvá tajná skrýš
Snad můžem zahnat stín co tíží vás.
Napomáhat všem co vláče stejne bídnej kříž
ten kdo símě sil by sklízet měl i klas.

R: Poslyšte hej Mrs. Robinson...

Skryjte ten svůj hříšek tam kam dá se zamknout stín
třeba na dno skříně ke svejm comics,
to je starej systém firmy Robinson a syn,
syn to měl bejt jenže váš a pana X.

R: Poslyšte hej Mrs. Robinson...

V neděli byl svátek manžel hrál jek jindy golf,
doktor to zvládnul, žádnéj kiks.
Kam se poděl dědic firmy Robinson a spol.,
narodí se možná dívce X.

R: Poslyšte hej Mrs. Robinson...

Tak paní hej co teď s vám dál,
bůh vám klíče k ráji dal, kde jsou,
bůh není zlej Mrs. Robinson,
jenže líp s ním vždy hrát fair play - hej,hej,hej.

Mississippi blues

Pacifik

- Ami** **Dmi**
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami **G** **Ami**
kalhoty si o plot potřhal,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami **G** **Ami**
na plácku rád košíkovou hrál,
C **F**
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi **E**
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
Ami **Dmi**
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami **G** **Ami**
nikdo neplakal a nikdo neprosil.
- C** **Ami** **F** **G** **C**
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Ami **F** **G** **C** **Ami**
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.
2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.
- R: ...
3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.
- R: ...
- R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

Mistrál

Karel Gott

- Gmi** **Cmi** **D7** **Gmi**
1. Vstupte na loď milý pane, jdu vám říct, že právě vane mistrál,
Cmi **F7** **Bb**
konec nudných her a spánku, zadul nejsilnější z vánků mistrál,
G7 **Cmi** **F7** **Bb** **D7**
včera se vám ještě můj člun líbil, vítr nevál a já trochu zlý byl,
Gmi **Cmi** **D7** **Gmi** **G**
odpusťte mi, cizí pane, chtěl jsem říct jen to, že vane mistrál.
- G** **C** **Hmi** **E7** **Ami** **D** **D7**
R: Fouká vítr s vláhou, hloupý pán jel dráhou,
G **C** **A7** **Gmi** **D7** **Gmi** **D7** **Gmi** **D7**
bárka má je šíf do ráje, muži, děti, dámy, nebojte se s námi plout.
2. Opakuji ještě pořád, že vám, pane, fouká do zad mistrál,
po dráze se klidně jede, k dobrodružství ale vede mistrál,
včera se vám ještě můj člun líbil, vítr nevál a já trochu zlý byl,
odpusťte mi, cizí pane, chtěl jsem říct jen to, že vane mistrál.
- R: ...

Mně se líbí Bob

Yvonne Přenosilová

A7 **D** **G6** **D**
Mně se líbí Bob a hlavo moudrá, zlob se, zlob
G6 **D** **Emi7** **D**
ta láska to je síla, mám jí jak jed v žilách,
Emi7 **A7** **D** **G6** **D**
hop, hop, třída, typ je Bob, úspěch má, kam vkročí
G6 **D** **Emi7** **A7** **D** **D7**
a když mi sejde z očí, v mysli mám jej stále dál.

G **D** **D7**
R: Ten mladý pán v texaskách sám je, sám, jak se zdá, přízeň má mou.
G **A**
A co ho znám ani už nevnímám, že hezčí než on tu chlapci jsou

Mně se líbí Bob a hlavo moudrá, zlob se, zlob,
a vzkázu každé jiné, co láskou po něm hyne,

Emi7 **A7** **D** **Emi7** **A7** **D**
vzdej boj, můj je Bob, hop, hop, můj je Bob,
jéé, můj je Bob, vzdej boj, můj je Bob!

Mniši jsou tiší

Uhlíř / Svěrák (Lotrando a Zubejda)

- C** **Ami** **C** **Ami**
1. Mniši jsou tiší, jsou tiší, jak myši
Dmi **G** **F** **G** **C** **F** **C**
a do kroniky píší, že Léta Páně 5, zas nezměnil se svět.
2. Lidé jsou hříšní, jak v Praze, tak v Míšni
a letos je dost višně a svatá Lucie zas noci upije.
- F** **C** **F** **C**
R. V klášteře nemají pohodlí, celý čas prakticky promodlí,
F **Emi** **Dmi** **G**
když utichne bzukot včel, jdou spáti do prostých cel.
3. Mniši jsou tiší a od lidí se liší,
že zájmy mají vyšší a ne ty pozemské, nemyslí na ženské.
4. Dosti se postí a jen když přijdou hosti,
tak ve vší počestnosti si přihnou ze sklínky, však z takhle malinký
- R. ...
5. = 4.
+ však z takhle malinký, však z takhle malinký.

Modrá

Žlutý pes

G D C D
Modrá je planeta, kde můžete žít
G D C D
Modrá je voda, kterou musíme pít
G D C D
Modrá je obloha, když odejde mrak
F C G
Modrá je dobrá - už je to tak

Modrá je Milka, ta naše kráva
Modrá je prej v Americe tráva
Modrá údajně je polární liška
Senzačně modrá je i moje vojenská knížka

C G
R: Jako nálada, když zahrajou poslední kus
F C F G
Modrá je naděje, láska i moje blues
C G
Jako barva, kterou mám prostě rád
F C G
Modrá je dobrá - už je to tak

Modrá je Raketa, ta moje holka
Modrá je vzpomínka na Mikiho Volka
Velká rána je modřej přeliv
Modrý oko má i černej šerif

R: Jako nálada...

Motýl

Šlitr / Suchý

G
Ona: Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,
Ami
nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,
D7 G E
ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím
Ami D7 G
a do duše mi padne klid.

D7 G
On: Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
Ami
že létat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
D7 G E
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
Ami D7 G
a jenom pro něj hodlá žít.

D7 G#dim D7
Snad řek' jsem víc, než chtěl jsem říci',
G#dim D7 Ami D7

Ona: to už se stává,
G F#7 H7
On: bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

D7 G
Že se mi hlava točí
Ona: za to může šerík snad,
Ami
On: a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,
D7 G E
Ona: to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím,
Ami D7 G
že láska nedá lidem spát,
E A7 D7 G
Oba: že láska nedá, nedá lidem spát.

Montgomery (Jižní eskadrona)

Anonym / M. Jaroš

Rec: Dávno utichly boje, i vítr odvál dunění kopyt někam tam, kde se vyprahlá poušť trávy snoubí s obzorem, dávno pohasl lesk v očích dívky, již osud zanechal tak samotnou, se srdcem navždy, navždy prázdným.

D **G** **Em**
1. Déšť ti, holka, smácel vlasy,
A7 **D** **A7**
z tvých očí zbyl prázdněj kruh,
D **G** **Em**
kde je zbytek z tvojí krásy,
A7 **D**
to ví dneska jenom Bůh.

Ref.: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
déšť ti smejvá ze rtů růž

2. Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Ref.: ...

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlasy jak jíl.

Ref.: ...

*Rec: Nedočkáš se, holka, svý jižní eskadrony,
tý velký chlouby nás, mrtvejch všech,
dříve najdeš hroby mezi stromy
anebo šest stop hlíny tam, v těch smutnejch zdech.*

4. Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál

Rec: Vím, že nejsem sama, které osud odepřel jedinou lásku, a
také vím, že tak jako mně, i mnoha jiným se stále vrací ono
tragické "proč".

5. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

Ref.:

Mrholí

Matuška – Karel Kopecký / Jindřich Faktor

G Emi C D7

G Hmi G7 C Cmi
Mrholí, to vlhko padá k zemi, mrholí
Cmaj D7 G G7
a nějak divně je mi, vláha padá na vlasy,
C Cmi G Emi
je uplakaný počasí, zrovna dnes,
Emi H7 D7
právě když moje srdce vzala si.

Mrholí, to vlhko padá k zemi, mrholí
a nějak divně je mi, přemýšlím kam asi,
moje srdce dala si, zrovna dnes,
právě když vlhko padá na časy.

H7 Emi
R: Jako když mě uhodí sem mezi lidmi všemi,
A7 D7
i když mě to nebolí, přec nějak divně je mi.

Mrholí, to vlhko padá k zemi, mrholí
a nějak divně je mi, vláha padá na vlasy,
je uplakaný počasí, zrovna dnes,
právě když moje srdce vzala si.

Můj bože, můj bože (Kolaloka)

(Limonádový Joe)

B C# B C7 H7 C7 F E7 Cmi7 F7 B Gb7 F7
Můj bože, můj bože, ta se loká, tahleta božská kolaloka
B C#° B C7 H7 C7 Eb C° B G7 Cmi7 F7B
své Smith and Wessony u boku a ke rtům jen kolaloku
Cmi7 H7 B C° Cmi7 C7 B
Není mi třeba soli a chleba, není mi třeba krásných žen
Dmi7 C#7 C D°
mým denním chlebem, mým sedmým nebem
Dmi7 G7 C7 H7 C7 B C7
zůstane kolaloka jen
F GmiC7
Čím je koltu dým, čím je rybě voda
Gmi C7 Ami F
čím je, co já vím, čím je whisce soda
A7 Dmi Dmi7
čím je básni rým, čím je rytmu sloka
Gmi7 Ami7 Gmi7 C7 F C7 F
tím je, právě tím, právě tím je pro mne kolaloka
F7 B Ami D7 Gmi7 C7 F B F B F B
jen tím, jen právě tím je pro mne kolaloka,
F
kolaloka

Muzikantova písnička

Ladislav Pešek (Obušku z pytle ven)

C **Dmi G C G7**
Já s písničkou jdu jako ptáček,
C **Dmi G7 C**
ptáčku - vyleť až nad obláček.
G **G7**
Zazpívej tam sluníčku,
C **G**
tuhle naši písničku,
C
ať na cestu nám pěkně svítí,
Dmi G7 C D C D GG
nemračí se ani chvíličku.

Já s písničkou jdu jako ptáček,
někdy spadnu na nos - to se ví,
jen si začnu zpívat jako ptáček,
hned mě všechno přebolí.
Kdo se nerad usmívá,
ten je starý protiva.
Hej, na světě je přece krásně,
Dmi G C
tra - la - la- la- la- la - la,
Dmi G C
tra - la - la- la- la- la - la.

S písničkou jedu jako ptáček,
hyjé, hyjé oslíčku,
už mě domů veze můj ušáček,
pospěšme si trošičku.
To se děti podiví,
až nás oba uvidí.
Hej, vyženeme bídu z domu,
už k nám nesmí do dveří,
tra - la - la- la- la- la - la.

Muži nejvíc sluší sólo

(Noc na Karlštejně)

Ami
Vlaje fábor, vlají vlajky, kde se ženský nepletou
G
dělám stejně dobře krajky jako tečku za větou.
Dlouhý život v domácnosti připomíná rekviem
za takových okolností nesmějem se nepijem.

C **G**
R: Muži nejvíc sluší sólo, v bitvě jako u plotny
C
ba i pidimuž je kolos, když je doma samotný,
C G C Ami
la-la-la

Nebudu Vám říkat dlouze co o ženskejch všechno vím
svoje prádlo svěřím pouze zas a jenom rukám svým.
I ta husa rači vidí, když jí peří škube chlap,
kdo se za to páni stydí, ten je duchem stár a sláb.

R: Muži nejvíc sluší sólo...

To co zvládnou ženský ruce, zvládne ruka kluka líp
zamést, zašít, vyprat, upéct a pak nabrousit si šíp.
Kam nemůže zajít ďábel, tam si ženskou dosadí
ať si Kain a nebo Ábel, vyhýbej se podhradí.

My pluli dál a dál

V. E. Fořt

1. My pluli dál a dál v zelené lesy,
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
my pluli dál a dál v zelený háj,
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Lodka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
/: či máme plouti dál v zelený háj. :/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/: my pluli dál a dál v zelený háj. :/
4. My pluli dál a dál s malou lodičkou,
my pluli dál a dál tichou vodičkou,
my pluli dál a dál v neznámý svět,
my pluli dál a dál a nikdy zpět.

Na okně seděla kočka

Šlitř / Suchý

C C#dim G E7 Ami D7 G
La-la-la-lá-la-la, la-la-la-lá-la-la, la-la-la-la-lá-la.
G
Na okně seděla kočka, byl horký letní den,
D7
na okně seděla kočka a koukala se ven,
byl horký letní den a kdekdo chodil bos,
G G#dim D7
na okně seděla kočka, venku zpíval kos.

G Hmi E
Byl horký letní den a celý svět se smál
Ami D7
a mně veselý sen se pod jabloní zdál,
G E7
a celý svět se smál, vidím to jako dnes,
Ami E Ami D7 G
na okně seděla kočka a venku štěkal pes.

Na osadě hráli

Jarka Mottl

D A7
Sedáváme zvečera s Madlou u buku,
D
vodím ji až za šera domů za ruku.
Emi
Její otec nadlesní doma o svý Madle sní,
A7 D A7 D7
kluci říkaj: "Dej si bacha, nechod' Karle s ní."

G D D7
R: Na osadě hráli na harmoniku, aby jsme se báli,
G Cmi G Ami
jen tak ze zvyku, dole u Kocáby, kuňkaly dvě žáby,
D7 G D G
lesní ten doma běsní, že na to hajnej nestačí,
D7 G D7 G
denně mu zaručeně v revíru někdo pytláčí.

Jednou jsem se posadil s Madlou na pařez,
sotva jsem ji pohladil, vyčmuchal nás pes.
Hrozně jsme se ulekli, div jsme sebou nesešli,
jen tak tak tak nadlesnímu z mušky utekli.

Nad stádem koní

Buty

- D** **A4** **A**
1. Nad stádem koní
Emi **G** **D**
podkovy zvoní, zvoní
A4 **A** **Emi**
černý vůz vlečou
G
a slzy tečou
D
a já volám:
Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade
- D** **A4** **A**
2. Je tuhý jak veka
Emi
a řeka ho splaví
G
Máme ho rádi
C
No tak co
G
tak co
A4
tak co
3. Vždycky si přál
až bude popel
i s kytarou, hou
Vodou ať plavou
jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou
4. až najdeš místo
kde je ten pramen
A kámen co praská
Budeš mít jisto
Patří sem popel
a každá láska
No tak co
tak co
tak co
5. Nad stádem koní
podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou
a slzy tečou
a já šeptám
6. Vysyp ten popel
kamaráde
do bílé vody vody
Vyhasnul kotel
a Náhoda
G **G G/F#** **G G/F#**
je štěstí od podkovy
D **A**
7. Vysyp ten popel / Heja hej
A **Emi**
kamaráde / Heja hej
D **A** **Emi**
do bílé vody vody / Heja hej
D
Vyhasnul kotel / Heja hej
A **Emi**
a Náhoda je / Heja hej
G
Štěstí od podkovy / Heja hej

Náhrobní kámen

Petr Novák / I. Plicka

- G** **Emi** **G** **A**
1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou **G** stromy **C** bez listí, **G**
Emi **G** **A** **G**
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
C **G**
co nikdo nečistí.
2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.
- Rec. Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.
3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.
4. Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.
5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

Nákladák

Petra Černočká

G **D**
Měl v ramenou, víc než se zdá
D7 **G**
a v očích místa vzdálená,
G7 **C**
jak noční stín svůj trajler hnal,
G **D7** **G**
na plný plyn, stále dál a dál.

Znal míle dní a týdny mil,
stokrát s dálkou zápasil,
stokrát měl smrt blíž než cíl
a přesto jel, znovu vítězil.

Měl v rukou cit a pevný stisk,
musel mít ten svůj denní risk.
Měl, prostě, rád jako nebe pták
svůj řvoucí dům, šedý nákladák.
Uměl se smát i vítr zmást,
z očí žár a úsvit krást,
chtěl se hnát a být jen tím,
čím chlap je rád,
když je pánem svým.

Snad řek mi víc, než dnes já vám,
když vez mě tmou až bůhví kam
a možná vím, proč létá pták,
proč muži řídí nákladák.
Umím se smát i vítr zmást,
ze rtů dále úsvit krást,
věčně žít své týdny mil
/: a v rukou mít láskou svou i cíl :/

Námořnický bál

Waldemar Matuška

D Vlajky krásně vlály a v přístavu byl bál a my na palubě stáli a já na banjo hrál,
D A holky byly krásný a uměly se smát a všichni byli šťastní a každej tam byl rád.
Emi **D** **A** **A7**
D I pro pána krále, tak pojd' a zpívej dál, je neděle a v sále je námořnickej bál.
D I pro pána krále, tak pojd' a zpívej dál, je vesele, je neděle a námořnickej bál.
G **D** **A** **A7**
D A dvě se mi tam líbily a třetí ještě víc,
a co mi všechno slíbily Vám nechci ani říct.
A dávaly nám řízky a měly pružný krok
a všechny rády whisky a taky rum a grog.
I pro pána...

Náš bocman jménem Lýko, jinak prima kluk,
pak pil i kozí mlíko a bylo mu to fuk.
A byl tam taky funebrák - no takovejhle chlap,
ten ztratil brejle neví jak a pak si na ně šláp.
A s holkou krásnou jako fík byl každej nóbl pán,
ať byl prostej námořník anebo kapitán.
A v kupkách seno stálo. Tak suchý akorát.
Co Vám se potom dalo - už nemusíte znát.
I pro pána...

Náruživá

Žlutý pes

- D** 1. Nečekala na nic a nebyla hloupá **G**
A a já jsem jí výjimečně do voka pad, **D**
A najednou koukám, jak se život houpá **G**
A a nikdo neví, co se může stát. **D**
A Pojedeme spolu někam na procházku, **D**
A probereme život hezky ze všech stran, **D**
A já budu hvězda jako na obrázku **D**
A a vona se mnou pěkně zamává. **G** **A**
- D** R: Je totiž náruživá a nekouká, co kolem lítá, **D**
D život užívá, tak jak to umí a jak se jí to líbí. **A**
2. Vo jiný věci už nemám zájem,
musím ji vidět ještě dnes,
vona bude moje cesta rájem
a já budu její žlutej pes.
Není to žádná laciná holka
a kdyby chtěla nudit ani neví jak,
já bych ji pořád jenom líbal,
vona to vidí taky tak.
- R: Je totiž náruživá ...
R: Je totiž náruživá ...

Nebe na zemi

Ježek / Voskovec + Werich

G **Emi**
Na Nirvánu na Olymp na nebe nevěřím
D7
když někdo svět pomlouvá
G **A7** **D7**
vždycky láteřím.
G **Emi**
Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi
H **F#7**
stačí mi pár krásných let
H **B** **H** **D7**
někde na zemi.

D+ **G** **D+** **G** **D+** **xxx332**
Když já vám povídám
D+ **G** **D+** **G**
že je nebe na zemi
A7
pravdu mám věřte mi.
Ami **D** **Ami** **D**
Za život život dám
Ami **D** **Ami** **D**
i když nerad umírám
D+ **Emi** **G** **Emi**
nejsem sám věřte mi.

G7
Pro toho kdo chce žít
C **G+** **C** **G+** **xxx443**
je na světě plno krás
E7
a z těch krás nebe mít
A7 **D**
záležití jenom na vás.
D+ **G** **D+** **G**
Jen na vás věřte mi
D+ **G** **E7**
záležití kdy přijde čas
A7 **D7** **G**
/: kdy pro nás začne nebe na zemi. :/

Nebeští jezdci (Starý honec krav / Ďáblovo stádo) (Ghost Riders In The Sky)

Matuška Waldemar, Rudolf Cortés – Stan Jones / Jiří Brdečka

Ami **C**
Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
Ami **C**
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
Ami
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
F **Ami**
když z rozedraných oblaků viděl stádo krav se hnát.

C **Ami** **F** **Dmi** **Ami**
R: Jipija hej, jipija jou, to přízraky táhnou tmou.

Ten skot měl nohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé.
A oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

R: Jipija hej ...

Ti muži byli sinavý a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak.
A proudy potu máčely jim cáry košilí
a starý honák uslyšel ten jekot kvílivý.

R: Jipija hej ...

Tu jeden z jezdců zavolal a pravil: "Pozor dej",
svou duši hříchu vyvaruj a ďáblu odpírej,
bys nemusel se po své smrti, tak jako my štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.

R: Jipija hej ...

Nech brouka žít

Juraj Kukura (Trhák)

1. Nech brouka žít
hledíme na tu havěť drobnou
myška, muška, bleška, šváb
tu si trousí, tu si zobnou
špína chlap kdo na ně šláp
máš je ctít.
- R1. Nech brouka žít
žuchty čvachty piškumpré
ať se pachtí světem dál
chramsty prousty sakrblé
lev i prostý hovnivál
protoplazmy proto né
lni láskou k nim k bližním svým.
2. Nech brouka žít
hledíme jak se kukla larví
krmme tlouště aby tloust
jak to správně píše Darwin
živočich je taky chroust
máš jej ctít.
- R2. Nech brouka žít
žuchty čvachty piškumpré
zpěv ať pozná a ne pláč
chramsty prousty sakrblé
veš i statný paroháč
protoplazmy proto né
lni láskou k nim k bližním svým
- R1. ...
+ Měj brouka rád i já ho mám.

Nechod' dál (Bloumám ulicemi)

Matuška – ruská lidová / Ivo Fischer

H7 Emi H7 Emi C
Bloumám ulicemi, sem a zase tam.
H7 Emi H7 Emi C
Ty jdeš za mnou jako němý, k čemu já tě mám?
H7 Emi H7 Emi
Bloumám ulicemi, sem a zase tam.
H7 Emi H7 Emi D7
Ty jdeš za mnou jako němý, k čemu já tě mám?

G D Emi Ami6 H7
Nechod' dál a zůstaň se mnou chvíli stát.
Emi Ami7 Ami6 H7 Emi
jestli se ti líbím, tak mi to dej znát!

Bloumám ulicemi cik a zase cak....
S tebou ale dobře je mi, ani nevíš jak!
Samou trémou dneska nevím, kam bych šláp.
Ty jsi mladá holka hezká, já vousatý chlap.

Nechod' dál a zůstaň se mnou chvíli stát.
jestli se ti líbím, tak mi to dej znát!

Nechte zvony znít

Marta Kubišová

1. **C** Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
G naplněnou spoustou divnejch snů,
F C G Ami G v nich starý kostel modlí se mou touhou
C F B G a já prosím: nechte zvony znít.

2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vzypívat v ní samotu svých snů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít.

Emi Ami
R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
D G
jen zvony ví, co bude dál.

3. Přijde jednou skladatel a básník,
kterej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
a já prosím: nechte zvony znít,
C F G
: a já prosím: nechte zvony znít. :

R: ...

4.=3.

Niagara

Eduard Ingriš

D A7
1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
D
na svou první lásku vzpomíná.
A7
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
D
až jim půlnoc spadla do klína.

A7 D
R. Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
D7 G D A7 D
/: komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci:/

2. Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
/: škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:/

R. ...

3. Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
a nevrátí jej nikdy zpět.

R. ...

Nikdy nic nikdo nemá

Ježek / Voskovec + Werich

C Emi F G7 C Emi H7 Emi
Celé lidské pokolení mělo by víc pokoje
Ami E7 Ami A7 D7 G D7 G7
kdyby bylo to co není a nebylo to co je.

C Ami C Ami C Ami C Ami Edim
Nikdy nic nikdo nemá míti za de-fini-tiv-ní
G Emi G Emi G A7 D7 G7
neb nikdy nikdo ne-ví co se může stá-ti.
C Ami C Ami C Ami C Ami Edim
Řekne se třeba že se to a to sta-ne tak a tak
G Emi G Emi G G7 C
ono to pak dopadne docela naopak.

F
Řeknete-li dnes život je pes
C D7
co má být zítra za zvíře
G7
když je dnes pes.
C Ami C Ami C Ami C Ami Edim
Protože ani ten pes není dnes defini-tiv-ní
G Emi G Emi G G7 C D7 G7
neví se zdali se ze psa vlk nemůže stát.

F
Dnes je čtvrtek zítra pátek
C D7
v sobotu svátek v neděli
G7
je den matek.
C Ami C Ami C Ami C Ami Edim
Protože ani ten den není dnes defini-tiv-ní
G Emi G Emi G G7 C Ab7 C C6
neví se zdali se ze dne noc nemůže stát.

Ó Vero Veroniko

Matuška, Štědrý – Miroslav Zikán / Alojs Jindra

C
Ó Vero, Veroniko,
C G7 Dmi7 G7
zlé je to se mnou, co ty víš, co ty víš.
G7
Jak kytky v chladnu sám tady chřadnu,
C D7
vážně i v žertu posílám k čertu
G
to, že ty nejsi blíž.

Ó, Vero, Veroniko,
láska na dálku, to je hrob, to je hrob!
Dmi7 G7 C A7
Nudím se tady, přes klady mám i vady,
D7 G7 C
jak u všech všady mám si říci: stop!

Fmi6 F#dim C7
Na sta krásných pavu - činek
C7 F
okolo mne spřádá síť,
E7 Ami
odvádí mne od vzpomínek,
D7 G7
mlčky říká: chyt' se, chyt'!

Ó, Vero, Veroniko,
zlé je to se mnou, proč si lhát, proč si lhát?
Proč jsou tu jiné a jenom, jenom ty ne
Dmi G7 C C7 A7
a proč tě mám tolik rád, tolik rád.
Dmi7 Fmi6 G7 C C# C C7maj
A proč tě mám tolik rád ?

Obyčejný muž

Petr Spálený

C **Dmi**
Vidím v tvých očích džungli
C **F**
Z obdivných zvletných vět
C **G** **C**
očima okouzlenýma prohlížíš si svět

nechci v té džungli bloudit
Bloudění nemám rád
Tak proto ani v téhle chvíli
Nechci ti lhát

C **F**
Ref : Nevěř tomu že jsem vyjímečný
G **C**
že krásným dámam jsem nebezpečný
Ami
vždyť já za chvíli s tebou
Dmi
jsem ti vděčný
G **C**
jsem jen obyčejný muž
C **F**
Obyčejně se mi vlasy kroutí
G **C**
A obyčejně mně něco rmoutí
Ami **Dmi**
i to co já, ti může nabídnouti
G **C**
každý obyčejný muž

Vidím v tvých očích pouště
Vyprahlých prázdných slov
Stále jen díváš se na mně
Jako na vzácný kov
Cítím to slunce pálit
Nemilosrdný žár
Tak proto musím
Taky já říci slůvek pár

Ref : Nevěř tomu ...

Oči sněhem zaváté

K. Gott (Šlitř / Suchý)

C **Ami** **Emi**
Oči má sněhem zaváté, v duši má chladný stín,
Dmi **Ami** **Dmi** **E7** **Ami** **G7**
rampouchem srdce proklaté, studený hlas, na dlani mráz, ledový klín.
C **Ami** **Emi**
Slunce svit marně útočí, její cit neroztál,
Dmi **Ami** **Dmi** **E7** **Ami** **Dmi**
prosím vás, pane průvodčí, zastavte vlak, už je to tak, nemohu dál.

Ami **E7**
Vidím, že už se šerí,
Ami **Dmi** **F**
a vím teď, že jen zbývá smutek zavřených dveří
G7 **C**
pro toho kdo je sám.
F#dim
Pro toho, kdo si věří,
Em
pro toho, kdo si zpívá,
Ami **Ami7** **D7** **F** **Fmi** **G7**
přestože na rtech ho studí polibek poslední. O-o-o-o.

Oči má sněhem zaváté,
v duši má chladný stín,
až se mě jednou zeptáte,
Ami **E7** **Ami** **E7**
co z toho mám, že žiju sám, neodpovím.
Ami **Dmi** **F** **E7** **Ami** **Dmi** **Ami** **Dmi** **Ami**
Co z toho mám, že žiju sám, že žiju stále sám.

Odjíždím

Wabi Ryvola

Dmi Gmi C F
1. Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
Gmi Dmi E A
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
Dmi Gmi C F
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
Gmi Dmi A D
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

D G
R: Odjíždím a za sebou mám babí léto,
A7 D
odjíždím a barvy sbírám do vočí,
D7 G
odjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
A7 D
odjíždím, a nikdo se nevotočí,
D7 G
odjíždím a nemám ani zdání,
A7 G D
co je tam, kam supí ten můj vlak,
D7 G
odjíždím a mám jediný přání,
A7 D Dmi
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

R: Odjíždím ...

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R: Odjíždím ...

R: Odjíždím ...
A7 D
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
C C# D C C# D C C# D
odjíždím, odjíždím, odjíždím,
C C# D C C# D C C# D
odjíždím, odjíždím, odjíždím ...

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotěn na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: ...

Oliwer Twist

Eva Pilarová

G **Emi**
Raději jsem neměla ten román,
Ami **D** **Emi**
raději jsem neměla ho číst,
D **G**
snad ani list.
G **Emi**
Hrdina byl v tom románě schován,
Ami **D** **G**
miluji ho, jmenuje se Twist,
C **G**
Oliver Twist.

Hmi
Takový muž na světě už není,
jenom v knihách nebo dívčím snění.
F
přirovnám ho směle bez prodlení,
G F E G F E
k torerům španělským.

B **Gmi**
Raději jsi neměla ten román,
Cmi **F** **Gmi**
raději jsi neměla ho číst,
F **B**
snad ani list.
B **Gmi**
Navždy měl tam zůstat v knize schovám
Cmi **F** **B**
hrdina co jmenuje se Twist,
E7 **B**
Oliver Twist.

Raději jsem neměla ten román,
raději jsem neměla ho číst,
snad ani list.
Hrdina byl v tom románě schován,
miluji ho, jmenuje se Twist,
Oliver Twist.

Ami **D** **G** **Emi**
Proč jsem se jen naučila číst
Ami **D** **G** **Emi**
proč já blázen dával ti to číst,
G **D7** **B** **C** **G**
číst, číst, ááá, ja-da-da-dam.

Oranžový expres

Greenhorns / Erwin T. Rouse

- C** **C7**
1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej,
F **C**
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G **C**
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.
2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.
- Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?" "Nevím." "Na New York?" "Nevím."
"Nebo na Nashville?" "Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty
pražce drncaj' dūdā-dūdā-dūdā-dūdā ..."
3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

Pampelišky

1. Hora skrývá slunce pod klobouk, z oblaků do pampelišek fouk.
A7 D D7 G
Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
Gmi D A D
snad až k tobě, moje drahá, dolétnou.
2. Z oblaků až k tobě doletí, podle nich budeš mít děti tři.
Ty budou krásné tak, jako jsi ty, dobrou noc,
má drahá, tak už spi.
3. Kouzelná je řeka na horách, po ní plul jsem jako v mátohách.
Tys byla krásná, první láska má, mně se zdá,
že se na mě z nebe usmíváš.
4. Tichá píseň nese se nocí, ostřejch hochů toulavejch srdcí.
Umlkla banja, ztichly kytary, sbohem buď,
mé krásné děvče z Montany.
5. Tam v kolíbce malý hošík spí, přemýšlím, o čem tak asi sní.
Zdědil mou hůl a tornu toulavou, půjde tam,
kde pampelišky zlaté jsou.

Paní má se má

J. Denver / P. Novotný, T. Linka

1. Každé ráno probouzí mě sluncem hořícím
E A D H
E A
a listy jív se rosou zachvějí.
E A D H
Vítá mě tu šafrán, spolu s jemnou skořicí
E A
a jas tvých očí s bravou šalvějí.
2. Každé ráno otvírám svůj krámeček pod věží,
a vůněmi vám kornout naplním,
ke mně každý spěchá od nás hned tak neběží,
dnes každý zná můj krámeček s kořením.
- Ref. Říkají, že paní má se má,
A H7 E E7
A H7 E
že její muž jsem právě já,
A H7 E A
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá,
A E A
[: paní má se má, voní mátou. :]
3. Každý večer zavírám svůj krámeček petlicí
a otvírám svou náruč dokořán.
Teplo tvé mně vábí moje láska vonící,
i den k nám vklouzne vůní uhoupán.
4. Každý večer uvařím ti jasmínový čaj,
a ustelem si květem lipovým.
Pohár vína půlnoční teď naplň po okraj,
co nestačíš mi říct, sám dopovím.
- Ref. Říkají, že paní má se má...

Paní v černém

Karel Kahovec

A
Hej, vy paní tam, vás odněkud znám,
D E A D
i když jste dnes v černém, tak vám srdce dám,
A D E A
neříkejte, že to nejde, vyslyšte mě paní.
Prej jste krásnej květ, prej ste chladnej led,
tvář vám halí závoj černej jako svět,
a z očí jak chladnej nápoj kanou vaše slzy.

F#mi
Slzy nejsou dobrej nápoj,
E
sundejte ten černej závoj,
F#mi
nechodte už plakat k hrobům,
E
pojdte raděj se mnou domů
A D Hmi A
a zkuste žít pro mou lásku.

Mám vás strašně rád, tak už pojdte spát,
v tmách se vaše tělo černý bude zdát,
jako by se nic nedělo, milujte mě paní.

D E A
o-ó-ó-ó

Slzy nejsou dobrej nápoj,
sundejte ten černej závoj,
nechodte už plakat k hrobům,
pojdte raděj se mnou domů
a zkuste žít pro mou lásku.

Mám vás strašně rád, tak už pojdte spát,
v tmách se vaše tělo černý bude zdát,
jako by se nic nedělo, milujte mě paní.
Hej, vy paní tam, hej, vy paní tam,
vás odněkud znám.

Pár havraních copánků (Love Me Tender)

Presley, Matson / Vavřín

- G A7 D7 G**
1. Pár havraních copánků a tvůj tichý smích,
A7 D7 G
ve dvou jedem do spánků, jedem na saních.
H7 Emi G7 C Cmi G
Cesta tam je voňavá, starý, hodný pán
E A7 D7 G
s úsměvem ti podává bílý tulipán.
2. Ukrývá se v poupátku malý, něžný sen,
sen ti vepsal do plátků sám pan Andersen.
Krajinou, kde nemrazí zvoní tulipán,
pohádkou tě provází starý hodný pán.

Paráda

Karel Zich

1. Uvař kafe nebo nalej čaj, paráda,
aspoň chvíli na něco si hraj, paráda,
na oblohu, kde není mrak, na gramofon, na kazeťák,
hraj si prostě na co chceš, tak jak to cítíš, já přidám se hned a jak!

R. Je to paráda lehnout si na záda a číst si,
s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.
Je to paráda s nikým se nehádat a číst knížku
a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku.

2. Vyndej všechny desky s Elvisem, paráda,
nostalgický to já někdy jsem, paráda,
nevadí, že deska má rýhy,
už se těším na každou z nich,
nejlépe se zbavuju tíhy při deskách ohraných.

R. ...

3. Sedm nocí v týdnu nejdu spát, paráda, (paráda)
stále žiju v roce šedesát, paráda, (paráda.)
Před sebou pár odřených singlů, mono, to je ono, to chci
ztrácím pojem o tom jak čas běží dál, hlavně že ty tu jsi!

R. Je to paráda lehnout si na záda a číst si,
s rukou za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.
Je to paráda s nikým se nehádat a číst knížku
a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku.

R. ...

Parta z ranče Ypsilon

1. Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon,
mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John.
2. Tam dole u řeky stojí opuštěnej srub,
nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth.
3. Co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth,
co asi stalo se, že opustila srub.
4. Vrátiš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat,
tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád.
5. Tam dole u řeky stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John.

Pastevecká

Miroslav Šimek & Jiří Grossman

Ami **H7 E**
Popásal jsem letos ovce ovčákem mi svěřené,
Dmi Ami E Ami
a to přímo na vozovce nepořádně změřené,
H7 E
a tak, díky nedbalosti, když kol auto přejelo,
Dmi Ami E Ami
zbyly z ovcí jenom kosti, což se státi nemělo.
Dmi Ami E
Vtom se přihnal ovčák Láda s vousiskem rozevlátým:
Ami E Ami
Za to, žes' mi zničil stáda, já tě, chlape, umlátím!
H7 E
Nemlať ty mě, ovčák, eště, eště jsem nic neužil,
Dmi Ami E Ami
jenom jedno měl jsem děvče, a ty mě chceš bacit včil!
H7 E
Ej, tam na vrcholku kopce strašlivě to zebe,
Dmi Ami E Ami
když nemám na kožuch ovce, udělám ho z tebe!

Pátá (Downtown)

Helena Vondráčková

- C F G C F G**
1. Hodina bývá dlouho trpělivá a potom odbíjí pátá,
C F G C F G
a tak tu zpívám slova mlčenlivá o tom, že pomíjí pátá.
- C Ami**
R. Zvonek zvoní škola končí, po schodech se běží
C Ami G
Novák leze po jabloni a je náhle svěží, bláznivej den,
Ami Dmi
a já smíchem umírám, kdosi mě kárá a páni já nenabírám
C Ami F G C Ami
neboť pátá, právě teď odbila pátá,
F G C Ami F G C
právě teď odbila pátá, právě teď odbila nám, pátá.
2. Hodina bývá někdy nekonečnou, a pak už odbíjí pátá,
a proto zpívám píseň jedinečnou, právě že pomíjí pátá.
- R. ...

Píseň pro Kristýnku

Matuška – Zdeněk Petr / Vladimír Dvořák

G
Stejně voní žluté květy šafránu,
D7
jako tvoje jméno, Kristýnko,
Ami7 **D7**
stejnou chuť má vítr, co je po ránu,
Ami7 **G**
jako tvoje vlasy, Kristýnko,
G
stejnou barvu, jako mívá oliva
G **H7**
mají tvoje oči, Kristýnko,
C **G**
stejně jako nouze mě to bolívá,
Ami7 **D7** **G**
když ty nejsi se mnou, Kristýnko.

Stejnou písni, jakou tlukou slavíci,
tluče tvoje srdce, Kristýnko,
tobě samo nebe slétlo do lící,
jak jsi krásná, moje Kristýnko.

Jak je hladké portugalské hedvábí,
hladší je tvá paže, Kristýnko,
žádná jiná na světě mně nevábí,
jí chci jenom tebe, Kristýnko.

Tolik jasu žádná hvězda nemívá,
kolik je ho v tobě, Kristýnko,
tobě snad i v noci světla přebývá,
věnuj mi ho trochu, Kristýnko.

Hezčí nežli karafiát v zahradě,
hezčí je tvůj úsměv, Kristýnko,
mám tě rád a ostatní je nasnadě,
chci být navždy s tebou, Kristýnko.

Chci být navždy s tebou, Kristýnko.

Píseň proti trdomyslnosti

Jára Cimrman

D **A7**
Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
D
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
G **D** **E7** **A7**
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
D **G** **D** **A7** **D**
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!
A7
Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
D
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
G
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
A7 **D** **A7** **D** **A7** **D**
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Píseň zapadáku (Máňa)

Ukrajinská lidová z prostředí oděského podsvětí / Géza Včelička

Ami **E7** **Ami**
Šinu si to takhle večer k zapadáku,
když v tom jeden komplic ke mně hovoří:
Ami **Dmi**
chytili jsme Máňu v koženým kabátu,
Ami **E7** **Ami** **E7**
do rána jí svíčka dohoří.

No tak vidíš, Máňo, přece jsme tě lízli,
tohle jsi nám, holka, dělat neměla!
Zradila jsi partu, chodila jsi s fízly,
teď dostaneš mordu do těla.

Byla velká bída, bylo málo cejnů,
proto jsi se Máňo sčuchla s chlupatým
a já si tě teď za to vlastoručně sejmu,
nechám tě tu s prádlem flekatým.

Nejhorší je na tom, že to bylo s chlupem,
co nám loni v létě partu rozdělal
a já budu Máňo, já budu tím klukem,
kterej tě teď za to voddělá.

Zavři oči smutný, moje milá Máňo,
já jsem tě měl holka, doopravdy rád,
že jsi krysařila, máš teď? dokonáno,
parta chce bejt jistá, tak jdi spát!

Náhle třeskl výstřel tichým zapadákem,
tam kde policajti nikdy nechodí,
Ami **Dmi**
[: nežije už Máňa v koženým kabátě,
Ami **E7** **Ami**
na nikoho nic už nepoví. :]

Písnička pro Zuzanu

Šlitr / Suchý

F
Zuzano chci ti jenom jednu větu
Gmi7
jenom jednu prostou větu vyjevit.
C7
Zuzano na zahradě z bílých květů,
C+ **F**
tvoje jméno vysázeno chtěl bych mít.
B **F**
Aby mi tvé jméno Zuzana,
G7 **Gmi7** **C7**
pod oknem vonělo od rána duva duva duva duva.
F **Gmi7** **C7** **Gmi7** **C7**
Až se večer bude stmívat Zuzano, Zuzano, Zuzano, Zuzano,
Gmi7 **C7** **Gmi7** **C7** **F**
na zahradě budu zpívat Zuzano, Zuzano, Zuzano, Zuzano,
F **C7** **F** **Ami7** **D7**
budu svojí písni tklivou, lákat včelu medu chtivou,
G7 **C7**
aby slétla na tvé jméno Zuzano, Zuzano, Zuzano, Zuzano.
F **Gmi7** **C7** **Gmi7** **C7**
Ten med, který z tvého jména vysaje, vysaje, vysaje, vysaje,
Gmi7 **C7** **Gmi7** **C7** **F** **Cmi7** **F7**
na medařské soutěži to vyhraje, vyhraje, vyhraje, vyhraje,
B **Hdim** **F** **F7** **E7** **Es7** **D7**
dej mi předem pusu vzhledem, k tomu, že se stane medem,
G7 **C7** **F** **C7**
tvé jméno Zuzana, /: Zuzano, Zuzano, Zuzano :/ 4x
Zuzano...

Petře, Petříčku

(S čerty nejsou žerty)

- C G Ami F C G**
1. Petře Petříčku chlapče rozmilý,
C C7
/: my bychom se k sobě tolik,
F Fmi C G C
my bychom se k sobě tolik hodili. :/
2. Větře vetříčku vaneš po poli,
/: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku ať nebolí. :/
3. Voda voděnka mezi oblázky,
/: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :/
4. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
/: co bychom se o samotě,
co bychom se osamotě trápili. :/

Plakalo bejby

Petr Spálený / Pavel Krejča, Jiří Štaidl

- G**
1. Plakalo bejby, jó, plakalo vám v kočáru solidním,
plakalo bejby a já se ptám: kdopak ho uklidní,
C
nechtělo bejby mě ani vás, ba nechtělo ani fík.
G D7 G
Nechtělo bejby, pak ale včas šel okolo námořník.
2. Povídá: bejby, ejhle, má žal, a bejby jen zabrouká,
povídá: bejby, než půjdu dál, tak já ti to pofoukám.
Utichlo bejby a bylo znát, že slovům rozumí.
Utichlo bejby, já jsem byl rád, že už nikdo nečumí.
- C G E7**
R. Vy ptáte se nás, kdo to byl a komu za to dík,
A7 D7
to úsměv z pláče vykouzlil jen Pepek námořník.
Jé, jé, jé, jé.
3. Plakalo bejby, jó, plakalo vám a plakalo stále víc,
plakalo bejby a já jsem byl sám a nevěděl, co mu říct,
nechtělo bejby mě ani vás, ba nechtělo ani fík,
nechtělo bejby, pak ale včas šel okolo námořník.
- R. Ptáte se nás, kdo to byl a komu za to dík,
to úsměv z pláče vykouzlil jen Pepek námořník.
Jé, jé, jé, jé.
4. Plakalo bejby, jó, plakalo vám a plakalo stále víc,
plakalo bejby a já jsem byl sám a nevěděl, co mu říct,
nechtělo bejby mě ani vás, ba nechtělo ani fík,
nechtělo bejby, pak ale včas šel okolo námořník,
C D7 G
šel okolo Pepek námořník.

Plují lodi do Triany

*Yveta Simonová – Jan F. Fischer / Jan F. Fischer, Olga Fischerová
(Miguel de Cervantes y Saavedra, Lišák Pedro)*

D **G6**
Plují lodi do Triany,
A7 **D** **D5+**
plují lodi do Malagy,
G6 **Emi6**
plují lodi na vše strany
A7 **D**
a nenese mne žádná z nich.

Tam na moři vlny hrají,
tam ptáky se rozlétají
jen já stojím na pokraji
a mávám jim na pozdrav.

D
Jednou se pro mne vrátí
D
bárka, na kterou dávno čekám,
D7 **G** **Ab**
pak poplujem do daleka,
A **A7** **D**
vánkem budeme sladce plout.
Gmi Gmi D Gmi Gmi D A7

Plují lodi do Triany,
plují lodi do Malagy,
plují lodi na vše strany
a nenese mne žádná z nich.

Po starých zámeckých schodech

Karel Hašler

- G**
1. Po starých zámeckých schodech,
Emi A7 D7
po schodech z kamene
[: každý večer panna chodí,
G **A7** **D7** **G** **D7**
za ruku se s hochem vodí, srdce má zmámené. :]
 2. Srdce má zmámené láskou
srdce své z mramoru
[: měsíček když večer vchází,
pan Alois ji doprovází po schodech nahoru. :]
 3. Po schodech vzhůru ji vodí
do Zlaté uličky,
[: a tam v domku malovaném,
blátem, hlinou slepovaném, dává jí hubičky. :]

Pod dubem, za dubem

Uhlíř / Svěrák (Lotrando a Zubejda)

Ami

1. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
E **G7**
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

- R. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
G
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.
C
My řekneme: "Růce vzhůru" a hned máme peněz fůru,
G **C** **E**
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

2. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

- R. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupění ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

3. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

- R. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vši osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Pojď se mnou láska má

W. Matuška - Bohuslav Ondráček / Ivo Fischer

D **G** **D** **G** **D/H7**
Bílé "mám tě rád" zkouším křídou psát,
Emi **A** **D**
pojď se mnou, láska má, tou dálkou k nám,
E **Emi** **D/H7**
kde je ta nejměkčí tráva, co znám.
Emi **A** **D**
Pojď se mnou, láska má, v té trávě číst
E **D**
o smyslu návratů do rodných hnízd.

Bílé "mám tě rád" zkouším křídou psát,
pojď se mnou láska má a dej se vést,
pár šípků v údolí tam bude kvést.
Pojď se mnou láska má i v houštinách,
jsou cesty k návratům na rodný práh.

D **F#mi**
Láska má, láska má, dej se vést
G **E7** **A**
a polož bílou růži za nás na ten práh.

Bílé "mám tě rád" zkouším křídou psát,
pojď se mnou láska má a dej se vést,
pár šípků v údolí tam bude kvést.
Pojď se mnou láska má i v houštinách,
jsou cesty k návratům na rodný práh.

Láska má, láska má.
Bílá

Polámal se mraveneček

- ^G Polámal se mraveneček, ^D ví to celá obora, ^G
^C o půlnoci ^G ^D ^G zavolali mravenčího doktora.
- Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis,
3x denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.
- Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál,
celý den byl jako v ohni, celou noc jim proplakal.
- Čtyři stály u postýlky, pátý těšil "neplakej",
zafoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.
- Zafoukal mu na bolístku, pohladil ho po čele,
hop a zdravý mraveneček skáče ráno z postele.

Poslední kovboj

Michal Tučný

- ^C Snad jsem si ^G zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled, ^C
a místo něj kouř nákladáků mě v tomhle koutě přivítá, ^F
a louky plný paneláků, ^G skrz který ^C slunce prosvítá.
- ^C R: Tak přijíždí poslední kovboj, ^F sombrero ^C vmáčklé do čela,
zchvácená herka líně kráčí, ^G jak by dál nést ho nechtěla, ^C
tak přijíždí poslední kovboj, ^F a nerad ^C vráží do lidí, ^C
tak přijíždí poslední kovboj, ^G a nikdo z vás ho nevidí. ^C
- Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů,
do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů,
kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolích,
snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.
- R: ...

Potkal potkan potkana (Takový je život) (Don't You Rock Me Daddy-O!)

Štedrý, Matuška – Bill Varley / J. Suchý

- ^E [: Potkal potkan potkana pod kamenem, pod kamenem, :]
(^E)
[: počkat, pane potkane, počkat, pane potkane,
^{H7} počkat, pane potkane, ^E ať se vám nic nestane. :]
- [: Pod kamenem potkala kočka kočku, kočka kočku, :]
[: kampak, kočko, spěcháte, kampak, kočko, spěcháte,
kampak, kočko, spěcháte, táži se vás popáté. :]
- [: Ty dvě kočky potkaly pod kamenem dva potkany, :]
[: kočky na ně skočily, kočky na ně skočily,
kočky na ně skočily, zbaštily je za chvíli. :]
- [: Příběhl tam černý pes, kočky zbledly, kočky zbledly, :]
[: snědl kočky k večeři, snědl kočky k večeři,
snědl kočky k večeři a pak usnul pod keři. :]
- [: Tou dobou tam náhodou jeli tudy čtyři páni, :]
k obědu je u nich dnes, k obědu je u nich dnes,
k obědu je u nich dnes knedlík - zelí - černý pes.

Pověste ho vejš

Michal Tučný

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou
a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mejch snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R: ...

7.=1.

Povídej

Petr Novák

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

R: ...

4.=3.

Pramínek vlasů

Jiří Suchý

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
komu - no přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdaří,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

R: O sny mě připraví teprve svítání,
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
nový den nůžkama odstřihne tebe.

4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

Proč ta růže uvadá

Vladimír Mišík Etc.

1. Proč ta růže uvadá,
kterou jsem ti včera dal,
jedna věc mě napadá,
je to tím, že jsem ti lhal,

2. Nejsem sám a nejsem tvůj,
to ta růže asi ví,
bílá růže nežaluj,
soumrak padá šedivý.

R. Ve zlatém sarkofágu
píseň má odpočívá
na způsob černých mágů.
gestem ji probudí
a snad nám prozradí.

3. Proč ta růže uvadá,
kterou jsem ti včera dal,
je to trochu záhada,
trochu osud trochu žal.

Princezna ze mlejna

M. Krkoška / V. Bárta

- D** **A7** **D**
1. Vím jedno návrší zámek nádhernej
z nejhezčích pohádek ho znám.
G
|: Stavěnej z křišťálu sahá k nebi pomálu
Emi **D**
A7 **D**
povětrí přijde k duhu princeznám :|
2. Bílé je lilium bílej krásnej sen
bílé je pravé hedvábí.
|: Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou
jiná mě na tom světě nevábí :|
3. Šípková růžičko z dávnejch příběhů
odkvítáš tiše v ústraní.
|: Odpusť mi svatej Ján, že tvou krásu nehledám
na jinou myslím večer před spaním :|
4. Stříbrná tůňka se zhlíží ve hvězdách
Velký vůz ztratil zákolník
|: Rozsypal nad náma celou fůru s hvězdama
jenom já nemám štěstí za troník :|
5. Já vím, že v tej noci plnej zázraků
vykvet' můj kvítek z poupěte.
|: Pomoz mi svatej Ján ať tu chvíli nezmeškám
než planě nazdařbůh odkvete :|
6. Vím jeden bílej mlejn, zámek stříbrnej,
v údolí znám to návrší.
|: V tom pěkným stavění je moje potěšení,
že na něj myslím, zatím netuší :|
7. Bílý je pátěří bílej dobrej den,
bílej je ubrus sváteční.
|: Ten kterýho já chci, nosí bílou čepici,
ostatní ženiší jsou zbyteční:|
8. Vím jedno oudolí, vím já pěkej mlejn,
už všechny kořeny v něm znám.
|: Bydlí tam panenka, voči má jak pomněnka,
jinou už na tom světě nehledám :|
9. Vím jedno oudolí, vím já pěkej mlejn,
míří sem cesta s přívozem.
|: Jde cesta - necesta, tady je má nevěsta,
nerovná se jí žádná z princezen :|
10. Vím jedno údolí, vím ja pěkej mlejn,
vedle něj rybník s rákosím.
|: Ta dívčí, co já znám, je má bílá princezna,
tu si já vod pantáty vyprosím :|

Prodavač

Fešáci

C

Rec: Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme, objednáme, všechno víme, všechno známe,
poradíme, posloužíme.

1. Stál kráček v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí
a bonbóny a sýr a sladký mák,
tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají,
a ochutnával od okurek lák
a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou,
když po obědě začal prodávat,
měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč
a toužil jsem se prodavačem stát.

C

R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,
kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,
všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct,
čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?

2. Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh' být ze mě prodavačů král,
jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál,
i když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač,
mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

R: ...

3. Víím, že se život rozletí, a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon,
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon,
i kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí,
už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
Michal Tučný, odpovědný vedoucí.

R: ...

Rec: ...

Proklatej vůz

Greenhorns

1. ^C Čtyři (jen tři) (^G jen dvě) ^{Ami F Emi G} bytelný kola má náš proklatej vůz,
^{C F C G C F C G} tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
^{C G C F C} a tak zpívej o Santa Cruz.

R: ^{F C} Polykej whisky a ^{G C} zvířenej prach,
^{F C} nesmí nás porazit strach,
^{D7 G C} až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1. Jen tři ...

R: ...

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1. Jen dvě ...

R: ...

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: ...

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: ...

Prolog života

čp 8

Emi C G D Emi
(předehra)

Emi **D**
Podívej se nahoru nad sebe,
Emi **D**
slunce zaklonilo hlavu,
Emi **D**
tím udělalo díry do nebe,
Emi **D**
co vedou k širým světům.

C **G**
Já tím stál a kolem mě bez zájmu utíchal den,
C **G**
bez zájmu voněly kytky a zavíraly se jen,
C **G**
to všechno proto, že kolem nich vítězil neživý svět.
D
Co bylo předtím?
6 **Emi**
Co bude potom?
D **Ěmi C G D Emi**
A co je teď?

Kdyby každá hvězda stříbrná byla,
lidi by do nebe koukali,
pak by z něj černá smůla zbyla,
oni by si je strhali.

Jenom výplatní páska a kolik za to můžu mít,
koukejte tohle je život, nic ostatní nemusím mít.
Učte se děti jednou takhle budete žít i vy!
A co jsou kytky?
A co jsou ptáci?
A co je slunce?

Nebrečte děti když dostanete
za to, že zlobíte,
nebrečte děti když dostanete,
že se nerady učíte,

ale začněte brečet, když přijde sváteční den,
kdy místo dáreků dostanete k radosti peníze jen.
To zavřete oči a prosím vás nenastavujte dlaň!
To není radost.
To není dárek.
To je jen daň...

Emi C G D Emi
(dohra)

Přátelství

Petr Novák

1. Mám přítel pár, veřím jim, jdou vedle mě
mám přítel pár, náš krok vryl punc do země
co nás táhne cestou blátivou a žene za duhou
přátelství na druhou.

2. Mám přítel pár, stojí blíž, blíž než se zdá
mám přítel pár, zpívají, když zpívám já
co nám dává přežít těžké dny a zimu třeskutou
přátelství na čtvrtou.

R: Nám čas přál, známe své lásky stálice
ten kdo to vzdal, jen pár dnů může trápit se
v čem je síla najít stejnou řeč i s další nevěstou
přátelství na šestou.

3. Mám přítel pár, bez ptaní jdou vedle mě
mám přítel pár, náš krok vryl punc do země
co nás žene žárem palčivým a roztápanou tmou
přátelství na sedmou.

R: Nám čas přál, moh by nám klidně přát i dál
rád pospíchal, z přízně své velkou daň si vzal
dal nám sílu ať nás zlomí pláč, v pláč roušce za plentou
přátelství na n-tou.

Přijď na malou chvíli

1. Před chajdou, až oheň bude plát,
já budu vzpomínat na štěstí,
jež uprchlo mi v dál.
Děvče, které měl jsem tolik rád,
mi přebral kamarád a bude jí
na kytaru hrát.

R. Přijď jen na malou chvíli,
až den se schýlí, slunko jde spát,
možná, že píseň zaplaší tíseň
v srdci tě bude hrát.
Ty víš, že mám jen tebe rád,
tobě chci svoje srdce dát,
pohádka mládí, mějme se rádi,
šťasten, ten kdo je mlád.

2. Až tě jednou chlapec opustí,
přijď na kraj propasti, kde chajda
je ukrytá tmou.
Tam tě čeká věrný kamarád,
který tě měl tak rád,
a bude ti na kytaru hrát.

Ptačí nářečí

Karel Gott

1. ^G Ten, kdo zná a umí ptačí nářečí, ^D
tak tomu klidně každéj sadař ^G dosvědčí,
jak je krásný chodit v sadě sám, ^C ^D ^G ó, já to znám.
2. Poslouchal jsem jednou kosa v neděli,
jak se k sobě měli, když tu seděli,
on a ona, jinak jeden pár, ^C ^D ^G ó, v očích žár.
- R. ^D
A potom druhej den, prej tam co je ten kmen,
stála sama jako v mrákotách,
a srdce jako zvon a příčinou byl on,
že jí právě někam s jinou plách.
3. Člověk by se neubráníl dojetí,
vo čem hloupej kosák nemá ponětí,
proto bejvám v sadě vždycky sám, ^C ^D ^G ó já to znám.
- R.
4. = 3.
+ óóóó, já to znám, óóóó, já to znám, ... (do ztracena)

Purpura

Jiří Šlitr

^C ^F ^C
Tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
^G
nikdo si nevšímá, jak život mění se v dým,
^C ^F ^C
snad jenom v podkroví básníci bláhoví pro ni slzy roní,
^G ^C
hrany jí odzvoní rampouchem křišťálovým,
^F ^C
slunce se vynoří, hned však se k pohoří skloní, rychle skloní,
^{D7} ^G
a pak se dostaví dlouhá a pokojná noc,
^C ^F ^C
tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
^G ^C
po ní k nám vklouzlo to tajemné kouzlo vánoc.

Quantanamo

Waldemar Matuška

- A** **E7**
1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
A
blyští se bodáky, hlavně a tankové pásy,
E7
A
víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
- A** **E7** **A**
R: Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo,
E7 **A**
Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo!
2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
bodáky, tanky a vojáci Spojených států
víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
- R: Quantanamo, hejá...
3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma,
moře se valí a příboj se tříští o skály,
harmonika zpívá písničku Quantanama.
- R: Quantanamo, hejá...

Rád se brouzdám rosou

Michal Tučný

G D G H7 Emi
Rád se brouzdám rosou
Emi/D C G A7 D
S oblohou si povídám
G H7 Emi
rád se brouzdám rosou
Edim G D G
tolik věcí prožívám

G D G D G
Potkal jsem předjarní vánek kterej mě zná
A D G
Z těch mejch lepších stránek a líp než já sám
D G D G
A potkat sám sebe tak zavolám
A
že mám rušnej život
D
Ale klidnej spánek mám

Rád se brouzdám rosou ...

Potkal jsem toulavý kotě zvědavý jak já
Kouklo se na mě a já jsem se smál
I v tom je kus štěstí, to přiznávám
Mám špinavý boty, ale ruce čistý mám

Rád se brouzdám rosou ..

D G E7 A
.. prožívám
A C#7
Rád se brouzdám ...

Rikatádo

Bob Hurikán

- G**
1. Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda
Gdim D7
přes mexickou hranici.
Ami
Zem se silně třese, stromy padaj v lese,
D7 G
před pistolí mířící.
Každý má svou krásku v srdci nosí lásku,
G7 C
pistol nízko u boku,
D7 G
neznaj strachu z Estakáda,
D7 G
zpívají si do kroku.
- G Gdim D7**
R. Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí,
koně řičí, chlapci křičí,
F#7 Hmi
šťěstí se na ně lepí.
D7 G
Rikatádo jak tornádo,
E Ami
mává sombrérem nad hlavou,
Bdim Hmi Emi Ami D7 G
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.
2. Z Rikatáda chlapci, prerie jsou dravci,
když to v baru neklape,
sem tam pistol třeskne, falešnej hráč klesne,
péra lítaj z kanape.
Při grogu, whisky, džinu, mají z toho psinu,
šťouchají se do břicha,
[: a pak celé Rikatádo
zpívá píseň do ticha. :]
- R. ...

Rodné údolí

Tornádo

- G C**
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
G D7
každý krok v srdci mém zabolí,
G G7 C
zakrátko bude mi všechno cizí,
G D7 G
nespatřím své rodné údolí.
- G C**
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
G D G
nashledanou, rodné údolí,
C
já volám: nashledanou, nashledanou,
G D G
při vzpomínce srdce zabolí.
- Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R: Já volám...

Ring-o-ding

Marta Kubišová

C **G** **F** **G**
Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
C **G** **F** **G**
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
 F **G**
křídla vran, tichých vran,
 F **G** **C**
devět řek vede tam. Poslouchej ...

Za bránou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...

V ulicích z perleti a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křídel motýlích
barevný vodopád,
má barev víc, než můžeš znát. Poslouchej ...

A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí, svým zvonkem zazvoní
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...

Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
auta se vyhnou a kdo nemoh, může vstát,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...

Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde by mlčky stál každý z nás. Poslouchej ...

Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
pro vlásky holčiček, pro ouška chlapečků,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...

Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.

Roň slzy (I'm sorry)

Yvonne Přenosilová

C **H** **C** **G7**
1. Roň slzy, už brzy ozáří lampa dvůr
Dmí **G** **C** **G** **G7**
a zapoví nám tu stát a být.

2. Jen chvíli tma sílí, když den jí řekne čau
a odchází za dům se skrýt.

*Rec: Roň slzy, už brzy ozáří lampa dvůr,
na kterém se šerí, jen pavlač nahoře zůstane temná,
tam budu tiše stát, až dole cvakne klika dveří.*

3. Skloň šíji, čas mívá chci znát už jen tvůj pláč,
tak neváhej, vždyť musíš zas jít.

4. Roň slzy, už brzy ozáří lampa dvůr,
a zapoví co, kdo to ví, no snít.

Rovnou

Greenhorns

- G** **G7**
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C **G**
prsten si dej za klobouk,
C **D7** **G** **Emi**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
G **D7** **G**
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.
- 4.=2.

Rozvíjej se poupátko

(Pyšná princezna)

- C** **Dmi**
1. Rozvíjej se poupátko, nejkrásnější z květů,
Dmi **G** **C** **G** **C**
/: od rána až do noci budeš vonět světu. :/
2. Láska jako květina žene do poupěte,
/: ten, kdo lidi miluje tomu nejvíc kvete. :/

Ruty-šuty

1. Když projížděl jsem starým Coloradem,
tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,
[: jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
ležel tam muž k zemi skolený. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
ležel tam muž k zemi skolený.

2. Sklonil jsem se k jeho obličejí,
poznal jsem v něm svého dvojníka,
[: jeho tělo bylo probodáno nožem,
teplá krev mu z rány vytéká. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
jeho tělo bylo probodáno nožem,
teplá krev mu z rány vytéká. :]

3. Privil ke mně hlasem zmírajícím:
"Příteli můj, padre jediný,
[: byla to na mě léčka, já to nevěděl,
a jako starej vůl jsem naletěl. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
byla to na mě léčka, já to nevěděl,
a jako starej vůl jsem naletěl.

4. Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
musíš umět jezdit, bít se, pít,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

Růže z Texasu

Waldemar Matuška – tradicional / Ivo Fischer

1. Jedu vám večer stezkou dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím.
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.
- R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou anebo s tou,
dej říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
R.
3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
R.
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.
R.

Růže kvetou dál (L'important c'est la rose)

Golden Kids / Gilbert Bécaud / J. Prévert

1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.
- R: [: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
podívej, kvete růže, ta tvá. :]
2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě povídám.
R: ...
3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.
R: ...

Růžová krinolína

Judita Čeřovská – František Smolík / Vladimír Eddy Fořt

C **Ami** **Dmi** **F**
Růžovou ti krinolínu koupím, dítě mé,
G **Dmi6** **G7** **C** **Ami7** **Dmi7** **G7**
až půjdeš jednou na veliký bál.

C **Ami** **Dmi** **F**
Jakou jsem já tehdy měla, když mi srdce mé
G7 **Dmi7** **G7** **C**
tvůj táta navždy tam při tanci vzal.

Gmi7 **C**
Když gavota sálem zazněla,
Gmi7 **C**
tak sladce bylo nám,
Dmi **Fmaj7** **Dmi**
že chtěli jsme jenom spolu tančit dál.
Ami7 **D7**
A v noci, když hudba dozněla,
Ami7 **D7**
on zůstal se mnou sám,
G **Dmi7**
tu na dobrou noc mě políbil
Edim **G7**
a srdce své mi dal.

Růžovou ti krinolínu koupím, dítě mé,
až půjdeš jednou na veliký bál.
Aby někdo jako táta za srdíčko tvé
G7 **Dmi7** **G7** **C** **Dm7** **Db** **Gmaj7**
ti z lásky taky svoje srdce dal.

Řeka hučí

Pedro Mucha

G **C** **G** **D7** **G**
1. Řeka hučí v klínu rozervaných skal,
C **G** **A7** **D7**
vítr skučí, jak by se všemu jen smál,
Ami **D7** **G** **Emi** **A7** **D7**
peřej kánoí zmítá, v dívce dlouho již skrytá
G **C** **G** **A7** **D7**
mizí tíseň, když slyší jeho píseň:

G **C** **D7**
R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
G
snad se tvé srdéčko té dálky nebojí,
D7
tam v zátočině je naše chajda malá,
C **G** **C** **G** **A7** **D7**
skrytá před světem, jak sis přála,
G **C** **D7**
pohádku lesů přenesu do tvých očí
G
a svět se s námi v té samotě zatočí,
D7 **G7** **C** **G**
[: řeka nám píseň bude hrát,
D7 **G**
že tebe, děvčátko, stále mám rád. :]

2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
proud jen šeptal, když před svou chatou stáli,
šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
pak jí zpíval píseň, kterou rád mívál:

R: ...

Řekněte mamce prokrista

Miloš Štědroň / Milan Uhde (Balada pro banditu)

1. Řekněte mamce prokrista, ať mi večeři nechystá,
večeři ani snídani, že já jsem zbitý, spoutaný.
2. Řekněte mamce prokrista, ať mi pár košil přichystá,
tu první tenkou, kmentovou, tu druhou lněnou, bělavou.
3. V té první budu seděti, v té druhé budu viseti,
nevěšte vy mě na duby, tam by mě snědli holubi.
4. Nechte mě viset na jedli, kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát, krkavce může odehnat.
5. Hej hešů, hešů ptáčata, už je má hlava načatá,
hej hešů, hešů krkavec, že jsem byl dobrý mládenec.

Řekni, kde ty kytky jsou (Where Have All the Flowers Gone)

Pete Seeger / Jiřina Fikejzová

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války za zemi svou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být.
Co tu kyték rozkvétá od jara do léta
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
- 6.=1.

Řidič tvrdý chleba má

Greenhorns

*: Tam, kde se točí autobus, tam jednou jsem stál,
když jeden mladej řidič na svou práci lál
a povídal, že konečně už chtěl by mít klid,
aby nemusel se za volantem mlít.
A dispečer té noci byl starý Voda, který je starší než sám čas,
a povídá: 'Hochu, jak dlouho už jezdíš s tou škatulí?
Víš, hochu, já jezdil skoro se vším,
mě už i sám popovický kozel na svém hřbetě nosil,
a ty tu pláčeš nad jednou nepodařenou jízdou,
víš, to povídám ti já: řidič, ten tvrdý chleba má!'

1. Ví, co je motor, rotor, akumulátor, stator,
kondenzátor, karburátor, kráčející exkavátor,
rozdělovač, palec, kastle, parní válec,
zvedadlo, hever, zlomenina žeber,
kufr, fofr, koukej uhnout, fotr,
velkej rum, sanitka, blázinec, záchytka,
musí řídit rukama-nohama,
jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
2. Řidič, ten musí umět čumět dopředu,
jestli už je servis v dohledu,
nesmí pustit myši k trabantu,
jinak mu z něj zbyde jen půl volantu,
hojivý šťovík musí mít v lékárnice,
umělý dýchání zkoušet na svý babičce,
v případě nouze vlíct auto na tyči
a uhejbat, když jedou hasiči.
3. Ví, co je automapa a kde se dobře papá,
řidič, ten musí umět nahustit duši,
když zmáčkne šaltpáku, všichni stojí v haptáku,
já ve frmolu jezdím jen na Castrolu,
milá, nech vzlyků, mám přece školu smyku,
Fridex, Místek, zadřel se mi pístek,
už každý patník můj blatník dobře zná,
jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
4. Ví, jak jet, aby to jelo a z auta bylo dělo,
blinkry, mlhovky od tinktury jodovky,
motoru drnčení a povinný rčení:
sám mistr Fittipaldi vzal mě do učení,
už jsem od ledna pilot Formela jedna,
tak se to maže v mý rychlostní almaře,
dál už se řítím jen s třema kolama,
jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
5. Ví, co je MB Škoda, a říkejte mi Voda,
Renault, Fiat, nechodte, chlapci, píjať,
mámo, vem bágľ motoru trampskej lágl,
laudon donnerwetter, nejde ani tachometr,
Honda, Jawa, slon má přednost zprava,
Mercedes, Toyota, ženu je jak kojota,
každá ta značka je lehce zmačkaná,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!
6. Ví, jak se udělá myška a jak se dávaj' dýška,
tak uhýbej z cestičky, nemám brzdovery destičky,
teď mi drž palce, už jedu na dva válce,
co z toho auta zbyde, zvažím na decimálce,
koupu se maně v svý olejový vaně,
pneu a gumy, každej jezdí, jak umí,
můj vůz sto koní a tři slony má,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!

Rec: A proč já se radši nedal na lodníka,
moh' jsem si to hasit rychlostí několika tisíc uzlů v hodině!

S tebou mě baví svět

Zahradník, Marie Poledňáková (S tebou mě baví svět)

C **Ami**
Když jsem byl ještě malej kluk, nosil jsem péro, šíp a luk,
Dmi **G**
teď už mě praky nebaví myslim na holky toulavý (hlavně v noci).
Úvozem voněl modrej bez, pod keřem únavou jsem kles,
proč už mě Emča nebaví, znám jiný holky toulavý (hlavně v noci).

C
R: S tebou mě baví svět, má milá Emčo,
G
já bych tě láskou sněd, má sladká Emčo,
s tebou mě baví svět má sladká Emčo,
F **C**
já bych tě láskou sněd (hlavně v noci).

U chajdy oheň plápolá, do bytu skřítek zavolá,
proč už tě holky nebaví, máš radši boty toulavý (hlavně v noci).

V rybníce kváká hejno žab a já sním o královně Mab,
proč už mě Hanča nebaví, znám jiný holky toulavý (hlavně v noci).

R: S tebou mě...

Sám já chodívám rád

R. A. Dvorský a jeho Melody Boys (Těžký život dobrodruha)

C **Ab7 G6 C** **Ami Dmi7 G7**
Sám já chodívám rád jen sám
C **Ab7 G6 C**
mám svou samotu rád jsem sám
F6 Emi F G F Emi
sám se vždy usmívám
F6 Emi F G F Emi
sám jen sobě zpívám
F6 Emi F G F6 Emi F G7 C
Moje snění nic nezmění vím
D7
sám tím nejvíc získám
svému stínu pískám
F7maj G7
písničku tu kterou znám jen já sám

Sametová

žlutý pes

1. Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety,
zdál se to bejt docela dobrej nápad,
saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
a někdo se moh' docela dobře flákat.
2. Když tam stál rohatej u školy a my neměli podepsaný úkoly,
už tenkrát rozhazoval svoje sítě,
poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

R: Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že jsi jiná,
taková malá pilná včela, taková celá sametová.

3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
kytičky a úsmevy sekretářok
sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
ale to nevadí, já mám taky nárok.

4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
hlavu plnou Londýna nad Temží,
a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
a pazoura se mu trumfama jenom hemží.

R: Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,
ty jsi, holka, tehdá byla taková celá sametová.

5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
kopyta měl jako z Arizony,
přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
a po něm tu zbyly samý volný zóny.

R: [: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
byla to taková krásná cela a byla celá (sametová) ... :]

Santa Lucia

Karel Gott, Waldemar Matuška – italská lidová / Zdeněk Borovec

1. Krásná je Neapol, krásná, když svítá,
písní svých mandolín ze snů tě vítá.

R. Píseň tu o mořích svým druhům zpívá,
Santa Lucia, Santa Lucia.

2. Krásná je Neapol, když den se stmívá,
rybář tam na březích divné sny mívá.

R. Píseň tu o mořích ...

Saxana

Petra černocká (Dívka na koštěti)

- A D A** **E**
R1. Saxano, v knihách vázaných v kůži
A D A **E** **A**
zapsáno kouzel je víc než dost
A D A **E**
Saxano, komu dech se z nich úží
A D A **E** **A**
Saxano, měl by si říct už dost!
- A7** **C7**
1. Cizími slovy ti jedna z nich poví
D7
jak muži se loví
F7 **G7** **E7**
buď pan admirál nebo král.
A7 **C7**
Vem oko soví, pak dvě slzy vdovy,
D7
to svař a dej psovi,
F7 **G7** **E7**
co vyl a byl sám opodál.
- R1. ...
2. Sed' chvíli tiše a pak hledej spíše,
kde veršem se píše,
že tát bude sníh, loňský sníh.
Najdeš tam psáno, jak změnit noc v ráno,
jak zakrýt ne v ano
a pláč v nocích zlých, změnit v smích.
- R2. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži,
Saxano, kouzel je mnohem víc.
- R3. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži
Saxano, kouzel je mnohem víc.
- R3. (do ztracena)

Sbohem lásko (Laisse - moi petite fille)

Matuška – G. Magenta, H. Aufray / Ivo Fischer

C F G C FG
Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,
C Ami D7
zeleným údolím jsem si ji ved',
G7 C C7 F Fmi
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
C G7 C F C
když na řasách slzu má velkou jako hrách.,

C7 F Dmi Emi Ami
R: Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
Dmi G7 C C7
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,
F Dmi Emi Ami
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
Dmi G7 C F C
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R: Sbohem ...

Recitativ: Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

R: Sbohem ...

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř / Zdeněk Svěrák

C Ami
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
F C
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
Ami
hlava mně pálí a v modravé dáli
F G7 C
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C C7 F C G7
R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
C C7 F C G7 C
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: ...

Shane

1. **Ami** Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel, **G** **Ami**
jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl, **G** **F** **E**
ten stařík s tváří vrásčitou jak dubovej kmen **F** **E**
vyprávěl pověst letitou o střelci jménem Shane. **Ami** **G** **Ami**
- R: **G** **Ami** **G** **Ami**
Byl to Shane, byl to Shane.
2. Je v kraji klid, však bejval čas, kdy Reed tu s bandou vlád',
všem při tom jménu běhal mráz a nikdo nemoh' spát,
Reed zabíjel a všechno bral, všechno včetně žen,
a strašlivě se začal smát, když slyšel jméno Shane.
- R: ...
3. Shane, to je zlý svědomí lumpů jako Reed,
i když je člověk jako my, tak líp se umí bít,
a pak nám pastor vyjevil, že měl dnes živej sen,
a den nato se objevil střelec jménem Shane.
- R: ...
4. Měl tváře prachem šedivý a oči jako len,
měl divný jméno mazlivý, on jmenoval se Shane,
my všichni na něj koukali, co se bude dít,
pak jména svý jsme říkali, a on dal koni pít.
- R: ...
5. Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
a unaveněj na zem pad' k žlutejm diviznám,
a pak se zdvih', řek': "Už jsem fit," jen trochu přitom zív',
a řek' nám, že jde vyčistit ten Augiášův chlív.
- R: ...
6. A v saloonu tou dobou Reed se svojí bandou byl,
ten Reed by jistě přestal pít, kdyby vytušil,
že dostane ho pistolník s očima jako len,
štíhlej jako řeholník, muž toho jména Shane.
- R: ...
7. Shane bouchačku si spustil níž, než do saloonu vlez',
a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
a tím, že rány zazněly, zhas' celej Reedův klan.
- R: ...
8. Shane vyšel ven, měl pevnej krok a řek': "Je hotovo,"
však rudá krev mu barví bok, on měl v něm olovo,
pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej cejn,
a v saloonu byl mrtvej klid, on jmenoval se Shane.
- R: ...
9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
my dali jsme si po loku, stařík spí už svůj sen,
jen já mám jizvu na boku a můj jméno je Shane.
- R: ...
R: ...

Schody do nebe

Matuška – Karel Kopecký / Jindřich Faktor

F Ami Gmi7 C7
Takový schody do nebe, postavit chtěl bych pro tebe,
F F7 Bb Bbmi F Dmi Gmi7 C7
vždyť ty jsi bílá jako ta víla, nemyslíš vůbec na sebe.
F Ami Gmi7 C7
Není tu místo pro tebe, zkrátka musíš jít do nebe,
F F7 Bb Bbmi F C7 F F7
abys tam žila a šťastná byla v ráji, kde jsou jen andělé.
Bbmi F Dmi Gmi7 C7 F F7
Ty jsi takový kvítek křehký, vím, že tě všechno hned unaví,
Bb Bbmi F Dmi G7 C7
na zemi, tam život není lehký, vidím, že tě ani nebaví.
F Ami Gmi7 C7
Postavím schody pro tebe, zkrátka musíš jít do nebe,
F F7 Bb Bbmi F C7 F
abys tam žila a šťastná byla v ráji, kde jsou jen andělé.
F7 Bb Ami Gmi7 C7 F
Tak buď už k sakru veselá, v nebi, tam se přece nedělá.
Bbmi F
V nebi tam se nedělá.

Sedm dostavníků

Matuška – B. Ondráček / J. Fikejzová

Emi A G F# Emi A G F# Emi

Emi D
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Emi D
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
Emi C D Emi
sveze tě dál za pár dobřejch slov a díků
C D Emi D Emi D Emi
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Emi D Emi
R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
D Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
D Emi
heja heja hou, sám když někdy stojím,
C D Emi
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
vyprahlá tráva už velký deště vítá,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R: ...

Sklípek

Yvonne Přenosilová

Ami
1. Půjdeme spolu do sklípku,
E Ami
sedneme si v koutku, kde je stín, vlídný stín,
dáme si pár polibků
E Ami
vedle soudků plných dobrých vín, dobrých vín,
C G E
rudou lásku budem spolu pít,
Ami F E
vinný sklep ti zrychlí tep a zas mě budeš chtít,
Ami
já jsem slabá na tvůj chlad,
E Ami
tak tě musí víno rozežrát, rozežrát, na na na ...

Slavíci z Madridu

Matuška – Hughes Aufray / Ivo Fischer

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
- Dmi Ami**
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami A7
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami A7
zpívat si s nima a pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
- R: ...
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.
- R: ...

Slunečnice

Inka Zemánková – S. E. Nováček / J. Grus

- E7 A E7**
1. Jedna věc v lásce se mi nikdy nelíbí,
G7 Hmi
že když můj milý mne políbí,
F7 E7 A Bdim Hmi7
že se nezastaví hodiny.
E7 A E7
A snad mi mnohá jiná dívka zazlívá,
G7 Hmi
že jsem na něj tolik žárlivá,
Emi E7 A A7
on je pro mne v světě jediný.
- Emi G Gmi A7 D C#7**
R. Tak jako slunečnice každým dnem otáčí se za sluncem,
Fdim A7 D#dim A7 D D#dim Emi
tak já stále hlavu svou obracím jen za tebou.
A7 Emi7 G Gmi A7 D C#7
A jako karavany pouští jdou, jdou za tichou oazou,
Fdim A7 D#dim A7 D Ami D6
v které klid svůj naleznou, jdu já stále za tebou.
H7 Emi Gmi D E7
Bez ledovců Jižní pól, Florencie bez nebe,
Emi A7 D Ami H7 B7 A7
bez Vesuvu Neapol, to bych byla bez tebe.
Emi G Gmi A7 D C#7
A jako slunečnice každým dnem otáčí se za sluncem,
Fdim A7 D#dim A7 Emi A7 D
tak já stále hlavu svou obracím jen za tebou.
2. Jen ten můj milý, ten je ze všech nejlepší,
něžný, veselý a nejhezčí,
my se jen své lásky najíme.
A šla bych za ním třeba rovnou do pekla,
v žáru lásky bych se upekla,
snad se oba láskou zblázníme.
- R: ...

Sluníčko

Šlitr / Suchý

D A7 D A7 D Emi
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u cesty,
A7 D G A7 D
stane se neštěstí, něco tě zajede.

A7 D
Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani,
A7 D E A7
ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani.

D D7 C7 H7
Podívej se zvedá krovky, asi někam poletí,
Emi G#dim D C#7 D G A7 D
do nebe či do Stromovky, hádej, hádej, hádej potřetí.

B7 A7 D D7
Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlaní.
G D G D
Snad se vrátí za chvíličku, i ty malý popleto,
G G#dim D E7 B7
letí hledat osmou tečku.

D G7 D G7 D Gmi F#mi B7
Nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se,
D A7 D
tak je to.

Snídaně v trávě

Michal Tučný

G Emi C D
1. Já nejsem zdejší, jen projíždím,
G Emi C D
jsou movitější, já ti nabízím:

G D
R: Snídani v trávě, teď právě prostřenou,
G
loukou ráno vzbuzenou, napůl v snách
C G
hledám teď po kapsách, čím zaplatím
D G
dřív, než se vytratím, snídani v trávě.

2. Dál podle pražců, tam je můj cíl,
dám na každéj nápis, že jsem tu žil.

R: ...

C G
*: Kdybych měl plátno a zlatý rám,
C H
tak se do malování dám.

3. Jsou povolanější, jak jsem si všim',
já nejsem zdejší, tak jenom sním.

R: ...

Sosna

Duo Červánek – Vladimír Eddy Fořt

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Gmi/5+ A7

Dmi Gmi Dmi Gmi

Na stráni tak opuštěná

Dmi A7 Dmi

stála stará sosna

Dmi Gmi Dmi Gmi

Když jsem já tam pod ní ležel

Dmi A7 Dmi

zpívala mi do sna.

C7 F

Sama už dávno stála

C7 F A7

jenom si vítr s ní hrál

Dmi Gmi Dmi Gmi

kamaráda snad též měla

G7 C7

člověk jí ho vzal

F C7
R: Můj starý brachu, tebe noc až skryje,

F
zpívej mi chvilku svoje melodie.

Bb
My dva jsme starý a to znamená,

F C7 F A7
že naše srdce jsou už zlomená.

Mrtvá je ta stará sosna

vichřice ji stála

jenom pahýl do tmy trčí

tam kde ona stála.

Bledá noc na nás kývá

pára lehá na říčku

smuten já tu pod ní stojím

zpívám písničku.

R: Můj starý brachu ...

Spím v obilí

Michal Tučný – M. Newbury / V. Poštulka

1. Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
mám fůru času, a tak spím v obilí
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
dívek a dětí a je líný letní den.
2. Kam půjdu dál až se probudím a vstanu,
probudím a vstanu, na to ještě nemyslím,
já spím v obilí a zdá se mi právě sen,
jak přímo z láhve "Starou - reznou" popíjím.

R. Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
mám fůru času, a tak spím v obilí
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
dívek a dětí a je líný letní den.

3. Za chvíli vstanu, mám ještě stihnou kdesi cosi,
slyším zvonit kosy, už mi kosí obilí,
já vím, strniště jak nůž do zad tlačí,
děkuju, to stačí, vzbudili mě právě včas.

R. Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
mám fůru času, a tak spím v obilí,
zdá se mi sen plný dívek a dětí,
dívek a dětí a je líný letní den.

Stará stezka

Wabi Ryvola

Stará stezka vedla kdysi Oklahomou.
Když jsem býval mladý vyprávěl mi děd.
Po ni jezdil každý cowboy když se vracel
když se v sedle houpal a svoji píseň pěl.

R: Jodley jou...

V dáli na obzoru pnou se modré hory,
na nich táborové ohně vidět jest.
Kolem kamarádi cowboyové sedí,
zpívají písně, které navrací je zpět.

R: Jodley jou...

Dávno přešla stáda stezkou opuštěnou,
dávno žlutý písek stopy již zavál.
Nikdy nezasviští laso nad mou hlavou,
kde jsou doby, kdy jsem koně sedlával.

R: Jodley jou...

Statistika

Uhlíř / Svěrák (Princové jsou na draka)

- D**
1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.
- R: [: **G** **A** **D** **Hmi**
G **A** **G** **D**
neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :]
2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.
- R: ...
3. Tak vyřidíte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.
- R: ...

Stín katedrál

Václav Neckář – Karel Svoboda / Ivo Fischer

1. **A** **D** **A** **G** **D** **E**
A **D** **A** **H** **E**
Stín katedrál, půl nebe z bůhví čím jéjé
svůj ideál, sen co si dávám zdát.
z úsměvů šál, dům nebo básní rým jéjé
jé co ti dám, mám řekni dárkem dát
- R: **C** **D** **G** **D**
C **D** **G**
Přej si co chceš, zlatý důl nebo věž
sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť
C **D** **G** **D**
C **D** **F**
ber, tady máš mořskou pláň nebo pláž
hudbu sfér jenom ber se mnou též jéjé
2. Můj ideál, víš to co já mám rád jéjé
H **D** **E** **A**
stín katedrál, sen co si k ránu dávám zdát
- R: ...
3. Můj ideál, víš to co já mám rád jéjé
A **D** **A** **H** **D** **E** **A**
stín katedrál, sen co si k ránu dávám zdát
- (D)F# **E** **A**
Sen, co se nám bude zdát 3x

Stonožka

Ježek / Voskovec + Werich

D **Ddim** **Emi7** **A7/5+**
Já vám nemám tyhle lidi rád
D **Hmi** **Emi7** **B7**
co se nechtěj a neuměj smát
D **H7** **Emi** **Gmi**
řekněte mi má to smysl
D **H7** **Emi6** **F#7**
pořád si ka-bonit mysl
Hmi **F#**
vždyť si člověk může brát
C#7 **F#** **A7**
příklad ze zví-řat.

D **D7maj** **D6**
Dejme tomu sto-nož-ka
D7maj **Ddim** **A7** **Ddim**
co má prá-ce s obouváním
A7 **G** **F#7**
jen se o-běda dočká
H7 **Emi7** **A7** **D** **A7/5+**
začne se zou-vá-ním.

D **D7maj** **D6**
Na každou totiž nož-ku
D7maj **Ddim** **A7** **Ddim**
má ponož-ku v botě vlož-ku
A7 **G** **F#7**
a stačí bláta trošku
H7 **Emi7** **A7** **D** **C#7**
prošou-pe ro-hož-ku.

F# **C#7**
Ta snad má právo mít
F# **D#dim** **F#**
k zoufal-ství vlo-hy
A **E7**
co to jen musí být
A **Adim** **A**
když jí rozbo-lí nohy.

D **Dmaj7** **D6**
Mám-li vztek víc než trošku
D7maj **Ddim** **A7** **Ddim**
že bez práce mám jenom hlad
A7 **G** **F#7**
vzpomenu na sto-nožku
H7 **Emi7** **A7** **D** **D6**
a jsem na svě-tě rád.

Strojvůdce Příhoda (The Ballad of Casey Jones)

Traditional / Jan Werich

- G**
1. Hej, strojvůdci a železničáři,
 A **D**
 hej, ajznboňáci, výhybkáři,
 G
 vyslechněte si tu hroznou nehodu,
 D **G**
 která potkala strojvůdce Příhodu.
2. Frantově ženě se srdce zachvělo,
 když jí dával dvě hubičky na čelo,
 když si bral fajfku a bandasku s kávou,
 když vyjel s lokomotivou za slávou.
- R: Příhoda vzal bandasku s kávou,
 Příhoda - slavný strojvůdce,
 Příhoda vzal bandasku s kávou,
 se svou mašinou se rozjel za slávou.
3. Franta Příhoda byl strojvůdce jistý,
 na lokomotivě znal všechny píсты,
 znal z paměti zatáčky a tunely,
 pod mašinou mu koleje duněly.
4. Několik neděl už jak z konve lilo,
 to bylo Frantovi velmi nemilo,
 pražce hnily a pod šterkem trať měkla,
 to byl dlužen Příhodovi čert z pekla.
- R: Příhoda byl strojvůdce jistý,
 Příhoda, ten znal tunely,
 Příhoda byl strojvůdce jistý,
 pod mašinou mu koleje duněly.
5. Na Příhodu zlé počasí neplatí,
 žene si to stovvacítkou po trati,
 pasažéři volaj': "Pane strojvůdce,
 zabrzděte, vždyť jedete moc prudce!"
6. Konduktéři klejí a děti pláčí,
 Příhoda u stroje klidně opáčí:
 "Ať si zlomíme či nezlomíme vaz,
 vagón s poštou musí vždycky dojet včas!"
- R: Příhoda, ten klidně opáčí,
 Příhoda: "Zlomíme si vaz!",
 Příhoda, ten klidně opáčí:
 "Vagón s poštou musí vždycky dojet
 včas!"
7. A to už se do zatáčky řítí vlak,
 topičovi hrůzou až přechází zrak,
 jak tak kouká z budky, vidí na dálku
 v protisměru přijížděti lokálku.
8. "Zachraň se, Příhodo," volá, skáče ven,
 stále ještě doufá, že je to zlý sen,
 Příhoda však, ten dokud je naživu,
 neopustí svoji lokomotivu.
- R: Příhoda, ten klidně opáčí,
 Příhoda, dokud naživu,
 Příhoda, ten klidně opáčí:
 "Neopustím svoji lokomotivu!"
9. Můžete si jistě všichni představit,
 že se vlak jenom tak nedá zastavit,
 že když se srazejí dvě lokomotivy,
 jeden strojvůdce nezůstane živý.
10. Příhodová právě vařila kávu,
 když dostala o katastrofě zprávu,
 že jí železnice muže zabila,
 zaplakala hořce, kávu dopila.
- R: Příhoda odpočívá v Pánu,
 Příhoda, co znal tunely,
 Příhoda zemřel klidně k ránu
 a, když skonala, kolejnice duněly.
11. Hlas lásky a matky Přírody
 nedal spát vdově Franty Příhody,
 na světě ji netěšilo vůbec nic,
 až se vdala za muže od železnic.
- R: Příroda, ta se umí ozvat,
 Příroda a její hlas,
 Příroda, ta se umí ozvat,
 těžko jí odolati, když přijde čas.

Suvenýr

Waldemar Matuška

D Hmi Emi A7 D Hmi Emi A7

A7 D A7
Suvenýr, suvenýr z Říma, z Paříže i z Cannes,
bez vzpomínky nelze odjet, mám těch krámů plný krám.
D7 G
Tady je dýmka Harold Flynna,
D
byl sedmi moří pán,
E7 A
obojek Rintintina, ve kterém byl filmován.
A D A7
Suvenýr, suvenýr vskutku žádný brak,
G D
zde je prsten rety Garbo, Chevalierův žérardák.
D7 Emi
Vous, jenž mi daroval Jan Werich,
D
nesahej kluku na ten knír,
A D
já tu nejsem pro plezýr, suvenýr, suvenýr.

Suvenýr, suvenýr, kupte dřív, než rozprodám.
Lollobrigidina smlouva, v rohu její autogram.
Zde pravá Chaplinova bota, ta levá v muzeu je kdes,
mám tu rady do života od těch nejslavnějších hvězd.
Suvenýr, suvenýr, slavný výčet strát.
Je zde pozlacená trubka, na níž se Armstrong učil hrát.
Že všude něco zapomněli, těch slavných bylo prokletí.
Suvenýr, suvenýr dvacátého století.

Suzanne

Václav Neckář

A
Suzanne, místo má, je skryté blízko břehů
Hmi
sedí tam a proud ji zná a ty závidíš tu něhu,
A
i když víš, že pouze blázen má dost sil nést vločku sněhu
C#mi D
a když svírá vítr v dlaních, tak chce dát nebi duhu
A Hmi
a ty neumíš to říci, jak se její lásky zřící,
A Hmi
víc už nemáš a jsi prázdný, ona říká chyt' mi mlhu,
A
z jejich vláken spleť tu touhu.
C#mi
A ty náhle vstaneš v běhu poznáš
D
svět je ve vás dvou a ty
A
náhle věříš světu, dokud
D A
dál tvé tělo plní myslí svou.

Pan Ježíš byl jen lodník, mořem šel měl suchou nohu,
pak se dlouho na svět díval ze své věže v divném slohu
a sám poznal se smutkem, utopeným nepomohu
řekl: lidé budou mořem plout a myslel tím jen slzy
a on sám to poznal brzy, nechal nám jen pár slov ryzích,
nelidským lidstvím zničen,
on zvedl nás přesto všechny kousek výš.
A ty náhle vstaneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou
a ty náhle věříš sobě dokud on tvé tělo plní myslí svou.
Teď Suzanne dá ti dlaň, ve své skrýši blízko břehu
právě obléká ji řeka ve svou nekonečnou něhu
a jak slunce stéká z nebe tisíc velkých kapek medu
jimi zlátne celý kraj a lodě plují do přístavu,
vidím spoustu lidí tančit, vidím zlaté děti ráno ?,
jak nám chrání naši lásku,
jak ji chrání jednou pro vždy ó Suzanne v tvých očích.
A ty náhle vstaneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou
a ty náhle věříš v lásku, dokud dál tvé tělo plní myslí svou.

Svítá

Ježek / Voskovec + Werich

D **C#7 Bmi**
Do srdce se ti dívám,
D **H7**
když pod oknem ti zpívám,
E7 **D H7 Emi7 A7/5+** **A7/5+** **x02021**
každou noc stejná slova, znova,
D A7/5+ **D** **C#7 Bmi**
svou serenádu, svou serenádu zpívám,
D **H7**
marně se k oknu dívám,
E7 **D Hmi**
než zazpívám ji jednou,
E7 **Emi7 Edim** **Edim** **x12020**
hvězdy zblednou.

D Hmi Emi Gmi **D Hmi E7**
Svítá, probud' se už svítá
B7 **A7**
zažeň chladný sen, bude horký den,
D
je čas procitnout.
Adim Emi B7 D Hmi Emi **Adim** **x01212**
Nad le-sy svítá,
Gmi **D Hmi E7**
hvězdy blednou, sví-tá,
B7 **A7**
otevř' na můj hlas, nastává už čas,
D G7 D
chcešli uprchnout se mnou.

F **C**
Chvíli, ještě malou chvíli,
Dmi Ddim
a bude den bílý,
A Adim Emi B7
bude konec do-bro- druž-ství.
D Hmi Emi Gmi **D Hmi E7**
Svítá, na východě svítá,
B7 **A7**
každý příští den bude jako sen,
D G7 D **B7 D6** **D6** **xx7777**
chcešli uprchnout se mnou.

Svou lásku jsem rozdal

Karel Kahovec

- A** **E** **A** **E**
1. Proč mě ráda máš, myslím, že mě znáš,
D **E**
všechno Ti dám jen ne lásku,
A **F#mi** **E**
tu jsem dávno rozdal v písních svých.
2. Co mám ještě říct, myslím, že už nic,
všechno Ti dám jen ne lásku
z ní se skládá všechen dívčí smích.

- C#7**
ref.: Jestli ji chceš mít tak musíš všechny
F#mi
sloky v mých písních znát
G
pak mopžná budeš mít jen malou naději,
F# **E**
že Tě budu mít rád.
3. Tak už nepros dál, já ty prosby znám,
všechno Ti dám jen ne lásku,
tu jsem dávno rozdal v písních svých

Š-Š-Š (Sugar Town)

Helena Vonráčková

G **Ami** **C** **Hmi** **D**
Akáty šumí, když padá déšť,
G **Ami** **C** **Hmi** **D**
padá mi do vlasů, chce mi je splést,
G **Ami** **C** **Hmi** **D**
neví, že láskou chci hlavu si plést,
Ami D7 **Ami D7**
tak mu to š-š-š, š-š-š,
Ami D7 **G** **Ami C D**
š-š-š-š-š-š, šepotám.

Do mého ticha tiše vkročil on,
lásku rozhoupal jak velkej zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon,
každej si š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotá.

Jenže ten den je už včerejší,
já nevím, proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí,
co modlitbu š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotá.

Ten, kdo v noci vtéká jako každej den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklej jako dnešní den,
po kterém š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotám.

Pa-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

Ša-la-la-lí

Václav Neckář

E E7 E6 E E E7 E6 E
(Úvod:)
A **E A**
Jó, tak krásnou dívku jsem neviděl,
D E A E7
ša-la-la-la-lí, jé
A **E A**
a každý z vás by mi jí zaviděl,
D E A
ša-la-la-la-lí, jé,
D E A E7
ša-la-la-la-li.

Jeden háček ve všem ale musí být,
ša-la-la-la-lí, jé,
ona zrovna se mnou nic nechce mít

D E A
ša-la-la-la-lí, jé,
D E A AB
ša-la-la-la-li.,

H
Říkám jí, ovšem stále jen marně,
E
mohu přijít zítra, jé-e,
H
usmívá se, jde na jiný rande,
E E7
ou-je, ou-je, ou-jé-jé-jé-e-e.

A **E A**
Za ní všichni se otáčí,
ša-la-la-la-lí, jé
a mně slova písně už nestačí,
ša-la-la-la-lí, jé, ša-la-la-la-li.
Říkám jí, ovšem stále jen marně,
mohu přijít zítra, jé-e,
usmívá se, jde na jiný rande,
ou-je, ou-je, ou-jé-jé-jé-e-e.
Za ní všichni se otáčí,
ša-la-la-la-lí, jé
a mně slova písně už nestačí,
ša-la-la-la-lí, jé, ša-la-la-la-li.
Aša-la-la-la-Dla-la-Eli,
Aša-la-la-la-Dla-la-Eli, ou,
E E7 E6 E
E E7 E6 E
Aša-la-la-la-Dla-la-Eli,
Aša-la-la-la-Dla-la-Eli, ou,
E E7 E6 E
E E7 E6 E
Ještě jednou:
Ša-la-la-la-la-la-li...

Šaškové počmáraní

Bolek Polívka – Petr Hapka / Michal Horáček

C **H7**
Koukněte na toho fintila
Dmi7 **G7**
pod krkem žlutého motýla
Dmi7 **G7**
zelený klobouček do týla
D7 **G7** **C** **G**
šoupne si na bílou pleš.

C **H7**
I když ten tralalák padá mi
Dmi7 **G7**
hlavně že vyhrávám barvami
Dmi7 **G7**
hlavně že vyhrávám barvami
D7 **G7** **C** **C7**
zase jsem šťastnej jak veš.

F **Fmi**
R: Co po mně chceš pravdu či lež
C **C7**
zkus ty dvě rozeznat a pak se směj
F **Fmi**
barevný svět láme mi hřbet
Emi7 **Ami7** **Dmi7** **G7**
přesto chci být šašek počmáranej.

Ucho mu hryžou jak oplatku
s rozběhem kopou ho do zadku
tvrděj že všechno je v pořádku
když mu daj mizernej plat.

Když ale koukám se na lidi
všechno tak černě zas nevidím
všechno tak černě zas nevidím
ještě se dovedem smát

F **Fmi**
R: Ne že se snad není co bát
C **C7**
úzkost má tlapy jak Cassius Clay
F **Fmi**
ten věčný strach na miskách vah
Emi7 **Ami7** **Dmi7** **G7**
převážit chce šašek počmáranej.

Kampak chcem ve věku rozumu
strkat prý své nosy na gumu
určitě od rumu z konzumu
tak strašně červené jsou.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

F **Fmi**
R: Bláhová show šaškové jdou
C **C7**
barevnou naději vytřískat z ní
F **Fmi**
hledáme brod uprostřed vod
Emi7 **Ami7** **Dmi7** **G7**
my věční šaškové počmáraní.

Ptám se však tebe náš osude
co bude až tady nebude
co bude až tady nebude
dojemně pitomá show.

Šípková Růženka

Rebels, Jiří Korn

- Ami** **Ami/G**
1. V jednom chudém království
F
je to dávno prý
Ami
tak pradávno
Dmi6 **E**
žil starý dobrý král.

Neměl velké bohatství,
přesto jedenkrát,
když přilít čáp,
tak uspořádal bál.
- A7** **Dmi** **G7** **C**
R. Sám sezval příbuzné, na jednu zapomněl
F **E** **Ami** **G**
a tak když ve dveřích stála tam pak
F **Dmi** **Ami**
zbled a pryč je smích
Emi **G** **F** **Dmi** **Ami**
jak stín zbled král a pryč je smích.
2. Nálada je povadlá
jako růže květ
když přejde mráz
a z kolébky jde pláč.

Nepozvaná příbuzná
rychle přiskočí
šátkem otírá
slzy královské.
- R. Šípkovou Růženkou tvé dítě nazývám
a věz za šestnáct let přijde k vám kněz
pro ni růže dát.
Jak stín zbled král a pryč je smích.
Jak stín zbled král a pryč je smích.
3. Šestnáct roků střeží král
svou Růženkou
jak diamant
jak oko v hlavě své.

Až v předvečer výročí
děvče objeví
kdesi v zahradě
pár keřů růžových.
- R. Růženka šípková tu růži přivoní
a trn si do prstu vbodne a spí
spánkem stoletým.
Á-á á-á-a-á-a-áá.
Á-á á-á-a-á-a-áá.

Šípková Růženka (Soldiers Of Fortune)

Jiří Schelinger – Deep Purple / Zdeněk Svěrák

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

R. To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šli spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R. ...

* Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Šlapej dál

Greenhorns / Charlie Williams, Johnny Cash

1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
tohleto je město proklatý,
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějaký vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.

R: ...

3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jed' dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

R: ...

Šťastné staré slunce

H. Gillespie, B. Smith / J. Vomáčka

- A** **F#mi**
1. Ráno je smutný, jdu z práce domů
A **D** **A** **E7**
a jako vždy musím si říct:
A **A7** **D** **Dmi**
to slunce se má, to nedělá nic,
A **Hmi** **E7** **A** **D** **A**
jen bloumá po nebesích.
2. Už jako malej kluk jsem slýchával hrát
tyhle písňě, který neznají smích.
To slunce se má, to nedělá nic,
jenom bloumá po nebesích.
- F#mi** **C#mi** **D** **A**
R. Můj Bože tam v nebi, vyslyš můj přání,
F#mi **E7** **A**
vždyť znáš můj velikej žal.
F#mi **C#mi** **D** **A**
Tak pošli ten oblak pro mne za svítání
A **F#mi** **H7** **E7**
a dej mi poznat ten ráj.
3. Zbav mě mých strastí a utiš můj pláč,
dej mi to, po čem toužím.
Jak slunce se mít a nedělat nic,
jenom bloumat po nebesích.

Štěně

Jan Werich & Jiří Voskovec

- C** **F** **C**
1. Narodilo se štěně, lidí se nebálo,
F **C** **F**
[: se svým stínem na stěně to štěně
C **G** **C**
celej den si hrálo. :]
2. A když povyroستlo víc, protáhlo si nohy,
[: rozběhlo se do ulic, do vesnic
očuchávat rohy. :]
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocáskem vrtí.
[: uviděl to jeho pán - grobián,
rozzlobil se k smrti. :]
4. Aby pes znal celou ves, to jsou náky mravy,
[: takový všetečný pes na řetěz,
to mu mravy spraví. :]
5. A tak na řetěze rost', až z něj vyrost' hafan,
[: jednou mu pán dával kost pro radost
a byl zle porafán. :]
6. Jak to, že ten pes kouše, sám sebe se tázal,
[: dřív neublížil mouše, proč kouše,
když jsem ho uvázal? :]
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
[: celý svět to ví už dnes, že řetěz
mravy nenapraví. :]

Tak už mi má holka mává

Hoboes

1. **Emi D C Emi**
Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mí- vá.

G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

R: Tak už mi ...

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

R: Tak už mi ...

Tam u nebeských bran

Z. Rytíř / Z. Zmožek

1. **G D A7**
Měl jsem rád pár písní, v nich jsem žil,
D
cesty toulavý, ty, o kterých jsem snil.
G A7 D
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
G D A7 D
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

2. Bez řečí jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít
pro tu cest, že směl jsem s vámi žít.

G A7 G D
R. Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
G A7 G D
šťítý hor, co nejdou překlenout.
G A7 D
Krásnější svět vůbec nehledám:
G D A7 D
to řeknu vám tam u nebeských bran.

3. Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív,
slunce zář, když hrála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

R. Měl jsem rád ...

R. Měl jsem rád ...
[: tam u nebeských bran. :]

Tam za vodou v rákosí

Matuška, Pilarová – Karel Mareš

C Ami Dmi G

C
|: Tam za vodou v rákosí :|
Ami
|: je ukrytý prám:|
Dmi
|: tam za vodou v rákosí :|
(G4sus) G
|: ti najevo dám :|

G7
Jak tuze mi záleží
zda zatoužíš mít
ten prám co mi náleží
a na něm se skrýt

Ref:

F
že slunce tam v dáli
Emi
jen pro tebe září
Ami
|: a pálí :|
Dmi
|: do tváří :|
F
|: jež zahoří :|
Dmi G Ab G G7
tím víc tím víc

|: A vzdor zádům spáleným :|
|: když usneš a spíš :|
|: jsi oblakům vzdáleným :|
Ab C F C
kus blíž, kus blíž

Ref: že ...

Tam za vodu v rákosí
je leknínů kraj
tam za vodou v rákosí je ráj
Ab C7
je ráj je ráj

Tam-tam duní pralesem

Večerka – J. Motl, K. Melíšek, J. Stelibský
fox z operety "Ostrov milování"

Emi **G+** **Emi7** **Ami** **Emi**
Až na březích řeky Gangy uvidíte západ barvy karmínu
Ami **Emi** **C7** **Ami** **F9** **Emi**
ze zbořených chrámů uslyšíte zpěvy starých brahmínů.
Emi **G+** **Emi7** **Ami** **Emi**
Až zavoní nocí mandlovníky džungle květy zahýří
Ami **Emi** **F#7** **Bb7** **H7**
pak si půjdu lehnout na hřebíky jak to dělaj fa-kí-ři.

Emi **G+** **G** **A7** **C** **Emi** **C7** **Ami** **F9** **Emi**
Zá-ha-dná je to zem tam-tam duní pra-le-sem
H7 **Emi**
vůně tropů džungle tajemný řád
Emi **G+** **G** **A7** **C** **Emi** **C7** **Ami** **F9** **Emi**
tmou ty-gr mi-hne se, kdo má nohy vy-hne se
H7 **Emi**
tygra nemá za krkem nikdo rád.
D **C** **D** **D7** **F#7** **Emi**
Z tisíce a jedné noci na oázu padne stín
D **C** **D** **D7** **F#7** **Emi**
Alibaba, jeho teta a její syn Mu-e-zin.
Emi **G+** **G** **A7** **C** **Emi** **C7** **Ami** **F9** **Emi**
Zá-ha-dný je to svět, tam kde vládne Mo-ha-med
H7 **Emi**
samun, písek, pouště bezedný klín.

Emi **G+** **Emi7** **Ami** **Emi**
Slona viděti je velká radost když se v džungli zasnoubí
Ami **Emi** **C7** **Ami** **F9** **Emi**
aby udělal své dámě radost v pralese to roz-trou-bí.
Emi **G+** **Emi7** **Ami** **Emi**
Opice tam najde o-pi-čá-ka, tygr statnou tygřici
Ami **Emi** **F#7** **Bb7** **H7**
jenom nevím co tam hady láká, kde tam najdou ha-di-ci.

Emi **G+** **Emi7** **Ami** **Emi**
Slavný jeden fakir dostal kašel, dal se pohřbít do písku
Ami **Emi** **C7** **Ami** **F9** **Emi**
zda-li se vyléčil, nebo zašel neví nikdo na blíz-ku.
Emi **G+** **Emi7** **Ami** **Emi**

Ačkoliv si velkou práci dali, hledali ho po kašli
Ami **Emi** **F#7** **Bb7** **H7**
zapoměli kde ho zahrabali, do dneška ho ne-naš-li.

Tata

Buty

- Gmi**
1. Musíme zajet na chatu
Dmi
Musím se podívat na tatu
Cmi
Chtěl bych se za ním podívat
Gmi
tralalalalala ...
- Gmi Dmi Cmi Gmi Gmi Dmi Cmi Gmi**
- Bb** **Dmi** **Cmi**
R: Tata, tata, tata tata tata tata
Bb **Dmi** **Cmi**
Tata, tata, tata tata tata tata
2. Dneska ho stáhnem na pivo
Jenom se rýpe do hlíny
má tam ty svoje okurky
tralalalalalala ...
3. Nasadí staré tepláky
všecko co umím je od taty
musíme zajet na chatu
za mojim tatu
4. musíme zajet na chatu
musím se podívat na tatu
chtěl bych se za ním podívat
tralalalálálálálalala ...
5. Nasadí staré tepláky
všecko co umím je od taty
musíme zajet na chatu
za mojim tatu
6. jo+R:

Tenhle kluk (Just One Look)

Yvonne Přenosilová – The Hollies

- C** **F** **G7**
R1: Tenhle kluk, včera mi pusu dal,
C **F** **G7**
tenhle kluk, včera mi pusu dal.
- C** **Ami**
1. Divnej kluk, pořád chodil sám
F **G7**
v našem parku jen tak hrál.
2. Sedával, na kytaru hrál,
jenom hrál hvězdám.
3. Hezkej byl, nás si nevšímal,
klidně hrál v našem parku dál.
- F** **C**
R2: Už dávno byla tma a vítr vál,
F
seděl a koukal se ke hvězdám,
G7
bylo mi ho líto, že je tam sám.
4. Hezkej byl, nás si nevšímal
klidně hrál v našem parku dál.
- R1: ...
- R2: Tenhle kluk, včera mi pusu dal,
milej kluk, včera mi pusu dal,
jen můj kluk ...

Tereza

Waldemar Matuška - Jiří Suchý

- F Dmi Gmi C F A7 Bb Fdim**
1. Tereza, jediné Tereza měla by slyšet píseň mou,
F F5# Dmi F5#
ostatní prominou, nestojím o jinou,
F Hdim Bb C7
jen pro tu jedinou chci tady píseň zpívat.
2. Tereza, jediné Tereza je toho pravou příčinou,
že tady statečně, hrdě a zbytečně
F C7 F
do větru zpívám píseň svou.
- C F D7 Gmi**
R: Možná, za rok, za dva že pozná, kdo měl její úsměvy rád,
G7 F6
láska že je sladká a hrozná,
G9 C#7 C7
když se dostaví nečekaně a jednostranně.
3. Terezo, přečti si, Terezo, otázku, kterou v očích mám,
s nápisem tiskacím k tobě se obracím
a ty víš předem, nač se ptám.

Tereza (Osamělý město)

Hoboes - Wabi Ryvola

- C D G**
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svého koně nepozná.
- G D**
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?
- R: Řekni...
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.
- R: Řekni...
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.
- R: Řekni...

Tisíc mil (Five Hundred Miles)

Matuška, Vondráčková – Hedy West, J. Plante / Ivo Fischer

- G** **Emi**
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami **C**
stopy déšť a vítr smyl
Ami **D** **G D**
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
- 6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- Emi** **Ami** **D** **G**
8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

Tmavomodrý svět

Ježek / Voskovec, Werich

D **B9** **D** **B9 A7 D A7**
Netoliko, že je tma, ale nevidím
D **B9** **D** **A7 D**
Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím
B **D**
Vidím jenom to, že nevidím nic
B **E7 A7**
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc
D **B9 E9 A7**
Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím

D
Tak,
D9 **B9**
kam se poděl můj doposud dokonalý zrak
D
na všem leží neproniknutelně modrý mrak
B9 A7 D A7
tmavomodrý mrak
D
Sám
D9 **B9**
nevím ani kudy jítí mám a kam
D
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám
B9 A7 D G7 D
to je právě klam

B
Nemám hlad, tak co mi naplat
D
že mi chutná
E9 E7
Co naplat, že ač nemám hlad
Gmi6 D#dim A7
duše smutná

D
Pět
D9 **B9**
neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let
D
melancholicky jsem pozoroval svět
B9 A7 D
tmavomodrý svět.

To vadí (Obladi-oblada)

Petr Spálený – John Lennon, Paul McCartney

- G** **D**
1. Nejlíp se máš, dokud ležíš v kočárku,
to se život nejvíc usmívá,
G
později holka s mašlí sní ti polárku
C
a začneš chápat, jak to v světě chodívá.
G **D** **G**
- G** **Hmi Emi G** **D** **G**
R: To vadí, to vadí, že ta láska ráda nohy podráží,
Hmi Emi G **D** **G**
to vadí, to vadí, že ta láska tíží víc než závaží.
2. V parku ti pak bere věci na hraní,
všichni se tý holky zastanou,
když ji zbiješ, musíš dělat pokání,
a začneš chápat věčnou pravdu nepsanou.
- R: ...
- C** **G**
*: Ty marně čekáš potají svůj den,
C **G** **D**
čeká tě osud lokají, ta věčná služba jedný z žen.
3. Pak ta holka jednou mašli vymění
za paruku v barvě havraní
a ty z toho jako socha zkameníš
a začneš chápat, že to láskou zavání.
- R: ...
4. Začneš toužit po svém modrým kočárku,
když ti holka s jiným uniká,
zkusíš hledat štěstí v plném pohárku
a začneš chápat, že se marně neříká.
- R: ...

To tenkrát v čtyřicátom pátom

Greenhorns / Jan Vyčítal

A
1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
D
vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
A F7 E7 A
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět,
řekne mi: "Usárnu, tu si tutam dej,
D
na tuten gauč, tam si neseďej,
A F7 E7 A
tam už pětáctyřicet let nesmí nikto sedět."

2. "Ani já tam neseďám, když mám po práci,
tam seděli v květnu američtí vojáci
a tutam, co máš nohy, tam šoupli svý helmy,
táta vytáhl láhev šnapsu z úkrytu
a pozval partu jazzmanů k nám do bytu
a Chattanooga zpívala se velmi."

A E
R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
E7 A
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
E
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
E7 A D A E7 A
a místní krásky zpívaly sborem: "Škoda lásky ..."

3. Před pár lety musel kámoš z podniku,
šli po něm, že vozil kytky k pomníku,
ale on si říkal, ať mu vlezou na záda,
že je mu to fuk a že to nebolí,
však jen do tý doby, než mu přišla holka ze školy,
že nás osvobodila jenom Rudá armáda.

4. Šel do sborovny a u Marxových spisů
řek' tý úče, že jí dává kuli z dějepisu
a jestli chce, tak že jí ukáže ten otoman,
kde seděli tenkrát ti hoši v parkách,
o Coca-cole snili a horkejch párkách,
já o tom zpívám song, ač je to téma na román.

R: Já trvám na tom...

R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
a místní krásky zpívaly sborem: "Roll out the Barrels ..."

To tenkrát v šedesátom osmom

Greenhorns / Jan Vyčítal

A
Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
D
vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
A F7 E7 A
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět,
řekne mi: "Usárnu, tu si tutam dej,
D
na tuten gauč, tam si nesedej,
A F7 E7 A
tam už něco přes dvacet let nesmí nikdo sedět."

"Ani já tam neseďám, to se nevyplácí,
tam seděli tenkrát v srpnu Rusáci,
no, a jak sem vlítli, děly se psí kusy,
tátu vytáh' z úkrytu ten ataman,
co tlustým zadkem rozsednul nám otoman,
a od těch dob v něm máme blechy, šváby, rusy."

A E
R1: To tenkrát v šedesátom osmom, když Rus nás osvobodil po svom,
E7 A
s tanky a děly, na čapkách rudý hvězdy měli,
E
dost splihlý krovky měli soldáti ze Škodovky
E7
a místní krásky zpívaly sborem:
A D A E7 A
"Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša, Nataša, Nataša, Nataša."

Před pár lety byl kámoš u pomníku,
rejhy od bot zbyly jen na chodníku,
když ho k autu vlekli, tak ruce měl za záda,
je to dávno, čas tak rychle utíká,
jeho dcera měla odznak Fučíka,
a s ní socialistický práce celá brigáda.

Tenkrát v srpnu byla ještě hrozně malá,
jak to kotě průvodce potřebovala,
průvodce, co by ji ved' po jejím vlastním osudu,
tak ji marně lákali na diskohrátky,
zbyly po ní jen dva uplakaný řádky:
"V tomhle blbým státě já už dál žít nebudu!"

R2: Já trvám na tom, a na to nemusím být Platón,
že dávno měli sedět už doma na prdeli,
my jsme ty druhý, co mají k hvězdám rádi pruhu,
na věčný čásky chcem sborem zpívat:
"Škoda lásky ..."

R1: To tenkrát ...

To všechno vodnes' čas

Matuška Waldemar

1. Když jsem byl chlapec malý, tak se mě vždycky ptali,
zdali bych chtěl pásat stáda krav,
pročpak se mě ptali, když nakonec mě dali
na loď starou a řekli mi: plav!

R: To všechno vodnes' čas, to všechno vodnes' čas
a hlavu za to dám, že nevrátí se nikdy k nám to,
co všechno vodnes' čas.

2. Na vezdejší pouti bylo jest mi plouti
tam, kde v moře vtéká řeky proud,
jel jsem proti proudu, když zřel jsem rodnou hroudu,
pohnutím jsem nemoh' z ní se hnout.

R: To všechno ...

3. Za nejbližším rohem dal jsem lodi "sbohem",
krásnou holku z ranče jsem si vzal,
a tak v žití shoě já dočkal jsem se koně,
všichni tři tu šťastně žijem dál.

R: To všechno ...

Tramp

1. [: Kampak jedeš, trampe kamaráde, kam tak pospícháš, :]
[: Jedu na slezinu, nemám na mašinu, že se mě tak hloupě ptáš. :]
2. Čeká na mě ta sázavská parta kluci od vody,
to nejsou žádní páni ani astracháni, jsou to kluci přírody.
3. Bůra v kapse pingl přes rameno na tramp pospíchám,
a že nejsem pánem ani astrachánem ani na glajzu nemám.
4. Přijdi dívko, přijdi do osady přijď se podívat,
kytara tě zmámí až uslyšíš v dáli staré tramské písňe hrát.
5. Naše píseň pomalu už končí a my půjdem spát,
do hangáru vlezem, boty si vyzujem dobrou noc si budem přát.

Toulavej

Vojta Kidák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj',
proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- R: Sobotní ráno mě neuvidí
u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.
- R: ...
5. Vím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.
- R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

Trezor

Karel Gott

D **G**
Ze zdi na mě tupě zírá po trezoru temná díra,
E7 **A7**
poznám tedy bez nesnází, že tam nepochybně něco schází,
D **G**
ve zdi byl totiž po dědovi velký trezor ocelový.
A7 **D**
Mám tedy ztrátu zdánlivě minimální.

D **A7** **D** **Hmi**
Na to že náhodně v krámě vášnivě dámě padl jsem za trofej,
E7 **A7**
tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó já, já, já, já.
D **G**
Jenže potom v naší vile chovala se zhůvěřile,
E7 **A7**
aby měla správné klima, dal jsem ji do trezoru, ať v klidu dřímá.

D **G**
Spánku se bráním už noc pátou, ne ale žalem nad tou ztrátou,
A7 **G** **D**
jen hynu bázní, že kasař úlovek vrátí.

Na to že náhodně v krámě vášnivě dámě padl jsem za trofej,
tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó já, já, já, já.
Jenže potom v naší vile chovala se zhůvěřile,
aby měla správné klima,
dal jsem ji do trezoru, ať v klidu dřímá.

Spánku se bráním už noc pátou,
ne ale žalem nad tou ztrátou,
jen hynu bázní, že kasař úlovek vrááááááátí.

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář

E **C#7**
Jak můžeš být tak krutá,
F#mi **H6**
copak nemáš kouska citu v těle?

E6 **E6** **E** **E6** **E** **E6** **E6** **E** **E6** **E**

E **E6** **E** **E6** **E** **E6** **E** **E6** **E**
Tu kytáru jsem koupil kvůli Tobě,
E6 **E** **E6** **E** **E6** **E** **H7**
a dal jsem za ní celej tátův plat,
E **H7** **E9** **A**
ta, dávno ještě byla ve výrobě
Ami **E** **H7** **E** **H7**
a Já už věděl, co Ti budu hrát.

To ještě rostla v javorovém lese
a jenom vítr na to dřevo hrál,
a já už trnul, jestli někdy snese,
Ami **E** **H7** **E**
žár, který ve mně denně narů stal.

C#mi **G#mi**
S tou kytarou teď stojím před tvým domem,
A **H** **H7**
měj soucit aspoň k tomu javoru,
E **E7** **A** **Ami**
jen kvůli Tobě přestal býti stromem,
Ami **E** **H7** **E**
tak už nás oba pozvi nahoru,
H7 **E** **D** **D#** **E**
pozvi nahoru, pozvi nahoru.

Tuhle rundu platím já

Waldemar Matuška

- C** **F** **C**
1. Já u maríny sloužil
 C **F** **C**
 a po mořích se ploužil
C **Emi** **Dmi** **C**
 a každej všivej oceán
G7 **C**
 se pro mě v louži zoužil.
- F** **C** **G7** **C**
R. Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já
F **C** **G7** **C**
 Jó, hó, hó, tuhle rundu platím já.
2. Jó - s lodí jménem Bella
 co do Šanghaje jela
 my rok a půl stáli v Liverpoolu
 nalitý jak děla.
3. A jedna mladá treska
 moc milá a moc hezká
 ta s kytkou v tlamě čeká na mě
 možná ještě dneska.
4. Pět let jsem pár svejch oudů
 myl jenom v Golfským proudu
 snil o slečně než konečně
 jsem stoup na rodnou hroudu.
5. Teď mám jen jedno přání
 už nechat vandrování
 mít hospodu a pro vodu
 už nikdy nebejt k mání.
- R. Jó hó hó - tuhle rundu platím já
 jó hó hó - tuhle rundu táhneš sám.

Tulipán

Jiří Suchý

D
Přišel mi k svátku gratulovat Olda
Hmi
a přinesl mi žlutý tulipán
Emi7
a pěknou reprodukcí od Marolda,
Gmi6 **A7**
je na ní vidět bitva u Lipan.

D
Pověsil jsem si bitvu do pokoje
Hmi
a tulipán jsem pod ní postavil.
Emi7 **Gmi6**
Jó, umění a kytky, to je moje!
D **Fdim** **Emi7** **D**
Pak jsem to s Oldou všechno oslavil.

F#mi
R: Proč nechal jsem tulipán pod obrazem, proč ?
C#7
Proč jsem ho radši nepostavil na zem, proč ?!
F#mi **F#7**
Když výstřel padne, voják se kácí,
Hmi
tulipán vadne, barva se ztrácí,
G#7 **C#** **A7**
i kytka pozná, že bitva hrozná životu nesvědčí.

A proto tvrdím, že když kvůli pánům
se začnou lidi mezi sebou prát,
neprospívá to vůbec tulipánům
a, nezlobte se, já mám kytky rád.

R: Proč nechal jsem ...

A proto tvrdím, že když kvůli pánům
se začnou lidi mezi sebou prát,
neprospívá to, ale vůbec, tulipánům
D **Fdim** **Emi7** **A7** **D**
a, nezlobte se, já mám kytky rád.

Tunel jménem Čas

Hoboes

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
tých asi už se nezbavíš do posledních dnů,
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksln zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Už koníček pádí

Waldemar Matuška – Traditional / Ivo Fischer

1. Znáám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.
Mám jediný přání, snům ostruhy dát
a pod známou strání zas kuličky hrát.
- R. Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde já žiju rád.
A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi sed maj.
2. Kde všechno je známý, zvuk tátovejch bot
a buchty mý mámy a natřenej plot.
Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,
já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk.
- R.
3. V tý zemi jsou lípy a ve květech med
a u sudů pípy a u piva led.
A okurky v láku a cestovní ruch
a hospod jak máku a holek jak much.
- R. A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj.
Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde žiju tak rád.

V domě straší duch

J. Ježek / Voskovec + Werich

Dmi **Dmi7+**
Já bych vám nebyl sám
Dmi7 **Dmi6+**
přes noc ve starodávném hradu,
Gmi **A7** **Dmi**
není tam klidné spaní,
E7 **A** **Gmi6+ A7**
chodí tam bílá paní.

Dmi **Dmi7+**
Práskání nahání strachu
Dmi7 **Dmi6+**
člověku v nočním chladu.
E7 **A** **E7** **A**
Srdce mi hlasitě klepe - tuším tady záhadu.

Dmi **B** **Dmi6+** **A7**
Boty dupou po schodech,
Dmi **B** **Dmi6+ A7**
v domě straší duch.
D **D7** **Gmi** **Dmi**
Náhle táhle začne pištět:
D7 **Gmi** **Dmi** **A7**
prásk a zbyl po něm puch.

Ve vikýři nahoře vytřeštěná tvář.
Dlouhá čouhá z krbu ruka a trhá kalendář.

G7 **Dmi**
Tohle přece není žádné bydlení.
G7 **Dmi** **G7/5b** **A**
Tohle je k zbláznění, ale k bydlení to není.
Dmi **B** **Dmi6+** **A7**
Hodiny jdou po zpátku.
Dmi **B** **Dmi6+** **A7**
Je tu mrtvý vzduch.
D **D7** **Gmi** **Dmi**
Je tu něco v nepořádku,
D7 **Gmi** **A7** **Dmi** **C#mi6+** **Dmi6+**
lítá tady zlý duch.

V Lincolnu loňského roku

Jan Rychlík / Vlastimil Hála

- G** **C** **Cmi** **G** **Emi** **Ami** **D7**
1. V Lincolnu loňského roku Jim Stapleton farao hrál,
G **C** **Cmi** **G** **Emi** **Ami** **D7**
že přitom se kapánek serval, tak šerif mu náramky dal,
G **C** **Cmi** **G** **Emi** **Ami** **D7**
do Santa Fe když ho vezl, Jim řekl: "Tak nebo tak,
G **C** **Cmi** **G** **D7** **G**
já na tuty vezmu ti roha a budu zas volnej jak pták,"
la la la ...
2. Ten večer jsme v Johnyho baru srkali černý kafe
a říkali jsme si, jak asi se má Jim v Santa Fe,
najednou náramná rána rozbila lucernu a
v tu ránu v celičském baru nastala egyptská tma,
au ...
3. Na prahu postava stála, a že se hned ochladil vzduch,
to bylo hned každému jasné, že je to nějakej duch,
a v Santa Fe zrovna v ten moment, říkám jen, co vo tom vím,
z basy když voknem bral roha, to nakoupil nebohej Jim,
tý dý dý ... au ...

Včera neděle byla

Pavčina Filipovská - Šlitr / Suchý

1. Včera neděle byla, včera byl hezký čas,
včera neděle byla, za týden bude zas.
2. Nikdy bych nevěřila, že se to může stát,
včera neděle byla, řekl, že mě má rád.

R: Poslal mi úsměv letmý, tolik nesmělý byl,
počkal si, až se setmí, a pak mě políbil,
láska celý svět změní, všechno je jinačí,
zima studená není, tvrdá mez netlačí.

3.=1.

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík / Václav Hrabě

Láska je jako večernice plující černou oblohou,
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G/H Ami C/G D F

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G/H Ami C/G D F

Láska je jako večernice plující černou oblohou,
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
mrtví milovat nemohou ...

C G/H Ami C/G D F Ami

Velrybářská výprava

Pacifik

- E** **A** **H7** **E**
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
C#mi **F#mi** **H7** **E**
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"
A **H7** **E**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
C#mi **F#mi** **H7** **E**
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."
- E** **A** **H7** **E**
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
C#mi **F#mi** **H7** **E**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]
2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
- R: ...
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
- R: ...
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."
- R: ...
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.
- R: ...

Vlajka

Jenda Korda

- Ami** **E**
1. Vše tone v snách a život kolem ztich',
E7 **Ami**
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
Dmi
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
Ami **E7** **A**
z písniček známých vše jistě vytuší.
- A** **D** **E7** **A**
R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
C# **D**
hned se s mráčky snoubí,
A **E7**
vlát bude zas, až mládí čas
A
opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeňš chvíl těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.
- R: ...

Všichni jsou už v Mexiku

G. D. Brown / Z. Rytíř

- G**
1. Kde jen jsou a kde jsem já,
D
proč všechno končí, co začíná,
Emi A7
smůla se mě lepší ve zvyku
D D7
a všichni jsou už v Mexiku.
- G**
R. Všichni jsou už v Mexiku,
D
Buenos Dias já taky jdu,
Emi A7
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
D D7
co se hraje v Mexiku.
2. Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásném nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.
- R. ...
3. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.
Kde je ten náš slavný gang,
postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
- R. ...
4. Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.
- R. ...

Whisky, to je moje gusto

(Limonádový Joe)

C G C G
R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi G C Ami Dmi G
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
C G C F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi C Ami C Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C G C
jen když je co pít.

Cmi Fmi
*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi G
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi Fmi
kdo chce se stát mužem, ten whisky pije rád,
G C
a proto všichni můžem společně zaspívat:

R: ...

Za chvíli už budu v dáli

Greenhorns / Bob Dylan

- G**
1. Hučku svou na pozdrav smekám,
Ami
světla vlaků vidím plát,
D
tak na svůj nárazník čekám,
C **G**
už jsem tě měl akorát.
2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.
- G** **Ami**
R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
D **C** **G**
o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]
3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.
4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.
- R: ...
R: ...

Zabili, zabili

Miloš Štědroň / Milan Uhde (Balada pro banditu)

- G** **C** **Ami** **C** **G**
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G **C** **Ami** **C** **G**
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
- G** **C**
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G **D**
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G **D** **G**
není, není tu.
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
- R. ...
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
- R. ...
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Zakazuje se

- C** **G** **G7**
1) Stavět stany v hustém lese - zakazuje se.
C
Na paďoury házet hroudy - zakazuje se.
F
chodit vedle cestiček, v lese pálit ohníček,
G **G7** **C**
toho střežte se - to zakazuje se.
- 2) Jet na černo do Bráníka - zakazuje se.
Při potlachu hrátí cvíka - zakazuje se.
zpívat tramské písničky, do chat vodit paničky,
toho střežte se - to zakazuje se.
- 3) Vyskakovat z električky - zakazuje se.
Šmátrat v krámě na rohlíky - zakazuje se.
Líti vodu do mlíka, nakopnouti strážníka,
toho střežte se - to zakazuje se.
- 4) Přetěžovat pražské mosty - zakazuje se.
Při masáži svádět hosty - zakazuje se.
Klamat berní úřady, pannám strojít úklady
toho střežte se - to zakazuje se.

Zelený pláně

Josef Zíma – Terry Gilkyson, Richard Dehr, Frank Miller / Ivo Fischer

- Ami** **Dmi** **Ami** **E7**
1. Tam kde zem duní kopyty stád
Ami **Dmi** **C** **G**
znám plno vůní co dejchám je tak rád
F **G** **C** **Ami**
čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi **G** **C** **E7**
kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami **Dmi** **Ami** **E7** **Ami**
rád žiju na ní, v tý plá - ni zelený.
2. Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnál
já mněl svou milou a moc jsem o ni stál
až přišlo psaní ať na ni nečekám
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
sám znenadání v tý pláni zelený.
- F** **G** **C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F **C** **E7**
jenom jako dřív mě žití neteší
Ami **Dmi**
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami **Dmi** **Ami** **E7**
prosím ať ji poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví až se doví z větrnejch stran
dál že jen pro ni tu voní tymián
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem do mejch dlaní v tý pláni zelený.

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Miki Ryvola

- Dmi** **Ami**
*: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
- Ami**
1. Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7
v boudě dobrej mašinfíra není žádnéj srab,
Ami **Dmi** **E7** **Ami**
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E **E7** **Ami**
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tudy vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
- Dmi** **Ami**
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi **Ami**
to znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
3. Za žádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboos jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
4. Pod žádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- R: To znám...
5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- 6.=2.
- R: To znám...

Zlatokop Tom

Ruda Harnisch

- D**
1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
Ddim A7
že má se něco stát.
A že byl kluk jak jedle, tak rozhodnul se hnedle
D
a odjel na západ.
G D
Z domova si sebral sílu,
E A7
krumpáč, bibli, dynamit a pilu,
D
mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
A7 D
a jel zlato vyhledat.
- E**
R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,
A7 D G D
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
G D
Bez tebe zlato nic není,
E A7
jen ty jsi to moje (potě potě) potěšení,
D
zkrátka (a dobře)
E A7 D
ty jsi to moje zlato, zlato kočičí
2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nazakop,
neznal jak vypadá.
A jak dlouho kopal, tak dostal na to dopal,
přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytáru,
dal si nalejt whisky, brandy v báru
a za poslední nuget svý holce koupil puget
a pak jí zazpíval:
- R. ...

Zlatý údolí

Pacifik

1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
a že patříš mezi pohany
a místo na jih táhneš na sever.
- R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
je chimérou všech dálek modravejch,
zlatý údolí, co jen vítr zná,
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
jak je vzdálený každý mámení
a druhá strana řeky nemá břeh,
zlatý údolí, zlatý údolí
je celej život s rancem na zádech.
2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.
- R: ...
R: ...

Znala panna pána

Václav Neckář (Jak utopit doktora Mráčka)

F A F# H E
Tisíckrát tisíckrát můžeš chtít můžeš chtít
A G H E
Vzdálenou vzdálenou hvězdou být hvězdou být
A D A D
Světlo hvězd světlo hvězd vstříc věkům září
D A D A E A
Však kdo má rád, kdo má rád má mnohem víc

Tisíckrát podél cest jako strom můžeš kvést
Tisíckrát řekou být jako tón v strunách znít
Na tisíc na tisíc let neznat stáří
Však kdo má rád, kdo má rád má mnohem víc

A D E A D E D E A D E
Znala panna pána zdálo se že o ni stál
A E D E
A to byla rána, již se její táta bál
F#mi D E
Měl svou dceru příliš rád a pánovi ji nechtěl dát
A E D E A
Znala panna pána, hádejte co bylo dál

Tisíckrát můžeš chtít můžeš chtít
Vzdálenou vzdálenou hvězdou být hvězdou být
Jako sám horský štít k mrakům čnít
hrdě čnít až poznáš svou poznáš svou
Tvář v dětské tváři, tak pochopíš, že kdo má rád má mnohem víc

Znala panna pána zdálo se že pro ni vzplál
A to byla rána, již se její táta bál
Aby mohla šťastně žít, tak pánovi chtěl život vzít
Znala panna pána, hádejte co bylo dál

Tisíckrát můžeš chtít můžeš chtít
Vzdálenou vzdálenou hvězdou být hvězdou být
Jako sám horský štít k mrakům čnít hrdě čnít až poznáš svou poznáš svou
Tvář v dětské tváři, tak pochopíš, že kdo má rád má mnohem víc
Tak pochopíš, že kdo má rád má mnohem víc

Znám jednu starou zahradu

Neckář, Vondráčková – Jan Hammer (Šíleně smutná princezna)

A
Znám jednu starou zahradu,
Emi
kde hedvábná je tráva,
A
Má vrátka na pět západů
Emi
a mně se o ní zdává.
D
Tam žije krásná princezna,
G G4 G D
má opá lenou pleť.
Hmi E G G7
Jen já vím, jak je líbezná,
C D
tak neblázni a sed'.
G
Ná, ná, na-na-na-ná,
G7 C
na-na-na-ná, na-ná, ná.
B
Ná, ná, na-na-na-ná,
Es
na-na-na-ná, na-ná, ná.
G
Ná, ná, na-na-na-ná,
C A A7
a-a-a-a-a-á á-a-a-á a-a-á.

V té zahradě je náhodou
I studna s černou mříží.
A stará vrba nad vodou,
co v hladině se vzhlíží.
Ten rybník s lodkou dřevěnou
tu čeká na nás dva.
Tak pojď a hraj si s ozvěnou
a zpívej, to co já.

Ná, ná...
C Cmaj7 Ami
a-a-a-a-a-a-á
D7 g
a -á.

Zuzana

Greenhorns

- G D**
1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
G D G
a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.
- C G D**
R: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád
G D G
přicházím z tý velké dálky k vám, na banjo budu hrát.
2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.
R: ...
3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.
R: ...
4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, láska má.
R: ...

Zvláštní znamení touha

Wabi Ryvola

- Ami** **Dmi**
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
E7 **Ami**
mlčenlivej zástup kamarádů,
Dmi
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
G **C**
blíží se s duněním vodopádů.
A7 **Dmi** **G** **C**
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
Ami **Dmi6** **Adim** **E7** **Ami**
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.
- C** **Emi** **Ami** **E7**
R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
F **Dmi** **A**
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
C **Emi** **Ami** **E7**
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
F **D** **A**
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.
2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.
- R: Zvláštní znamení ...
F **Dmi** **A**
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

Že se nestydíte

Donelsonn / Jan Werich

A **D** **A** **D**
Že se nestydíte takhle kazit dítě,
A **E** **A**
zvláště není-li vaše.
Vždyť takové děcko, nesmí papat všecko,
nanejvýš drobet kaše.

A **D**
I bane, i bajo, i bane, vlastně né,
E **H7** **E**
po cukroví se nic nestane.

Sem, tam nějaká ta kapka, jen když nepapá jabka,
bolení ho přestane.
Že se nestydíte takhle kazit dítě,
když nemá zdravé plíce.
Vždyť takové děcko nesmí dělat všecko,
dostane tasemnice.

I bane, i bajo, i bane, to jste na omylu pane.
Sem tam nějaká ta jedle, jen když nešlápne vedle,
nahoru se dostane.

Život je jen náhoda

Ježek / Voskovec + Werich

G **Ab A Bb** **A Ab G**
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá
F# F E A7
o tom jen zdá jak v mém životě
G D7 G A9 C7maj D7
vyšla má tak šťastná a krá-sná hvě-zda.
G Ab A Bb A Ab G
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá
F# F E A7
že ta hvězda mi dá to štěstí
G D7 G Eb F G Emi6
o němž se mi ve dne nezdá.
Hmi D+ Hmi7 Hmi6+
Zdání klame mimoto každý sen
D G#dim A7
který v noci mí - váme
A9 D C D7 D+
zažene příští den.

G C7
Život je jen náhoda
G G7
jednou si dole jednou nahoře
C Cmi6
život plyne jak voda
Eb7 G G6 D+ G C7maj D+
a smrt je jako mo-ře.
G C7
Každý k moři dopluje
G G7
někdo dříve někdo později
C Cmi6
kdo v životě miluje
Eb7 G G6 D+ G C7maj D+
ať ne-ztrá-cí nadě-ji.
C C7 G G7
Až uvidí v životě zázraky
C C7 C#dim G G#7 A7
které jenom láska u - mí
A7
zlaté ryby vyletí nad mraky
D Gmi6 Ddim D7 F#+
pak po - ro - zu - mí.
G C7
že je život jak voda
G G7
kterou láska ve víno promění
C Cmi6
láska že je náhoda
Eb7 G D+ G C7maj Hmi7 D+ G G6
a bez ní štěstí není.